

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Διεξήχθη υπό Κωνσταντινου πρωτοψάλτου, διασκευασθῆναι
δὲ καὶ πολλαῖς προσθήκαις καὶ ἐπιδιορθώσεσι συμπληρωθῆναι
ὑπὸ τοῦ νῦν πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλοκαλλήλων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ
πατριαρχικῆς κλεῦσεσι ὑποδείξεων

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΙΣ

ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ἐκκλησίας εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

(ΨΑΛΜ. ΕΖ', 22)

ἵνα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

(ΚΟΡΙΝΘ. Α', κεφ. ΙΔ', 40)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἄριθμ. Πρωτοκ. 4048.

Ἰερῶτατε Μητροπολίτα Μιτυλήνης, ὑπέριτε καὶ ἕξαρχε πάσης Λέσβου, Πρόεδρε τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Τυπικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὴ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Κωνσταντῖνε, χάρις εἴη τῇ φίλῃ ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Διεξεληθόντες ἰδίᾳ τε καὶ ἐν συνοδικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπὸ κ' τοῦ παρωχημένου Σεπτεμβρίου ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ἥπερ ἀνετέθειτο ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίας τῆς ὑφ' ἑτέρας ἐπιτροπῆς πρὸ ἐξαετίας παρεσκευασμένης, ἀσιμένως προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαι αὐτῇ, συνοδικῇ ἀποφάσει, ὅτι τὸ ἀναθεωρηθὲν τοῦτο ἔργον ἔτυχε τῆς πλήρους ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱεραῆς Συνόδου, ὡς καλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασμένον, ὅπου δ' ἐν αὐτῷ διετυποῦντο ἀπορίαι ἐπελύθησαν συνοδικῶς διὰ τῶν προσηκουσῶν σημειώσεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαβεῖν ὑπ' ὄψει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χειρογράφου. Ἀποχρώντως δ' ἐκτιμήσαντες τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πολλὴν ὁμολογουμένως φιλοπονίαν καὶ τὸν ἐνδειχθέντα ζῆλον ὑπὲρ

τῆς ὀρθῆς διατάξεως τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων καὶ εὐληπτοτέρας τυχτοποιήσεως τῆς τοῦ Τυπικοῦ ὕλης, ἐκδηλοῦμεν μὲν τῇ αὐτῆς ἱερότητι τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἀποπερατώσει τοῦ ἔργου, ἀξιοῦμεν δὲ ἵνα εὐαρεστηθῇ μεταβιβάσαι ταύτας καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ ἐργασθεῖσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας μέλει τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινοῦμεθα τῇ αὐτῆς ἱερότητι ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν ἀρμοδίως ἵνα ληφθῶσι τὰ δεόντα μέτρα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νέου Τυπικοῦ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αὐπᾶ' Ὀκτωβρίου κγ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟΒΑΘΕΙΣΑ ΤΗ: Α. Θ. Π. ΤΩ: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ: ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ:
Κ. Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΩ: ΤΩ: Ε'

Ἄριθ. Πρωτ. 4048.

Παναγιώτατε Ἀέσποτα,

Διορισθείσης συνοδικῶς κατὰ Μάρτιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρεας, Μιτυλήνης, Αἰνου, Σάμου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γ. Βιολάκη, ἐντολὴν δ' ἐχούσης ἵνα ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίαν, ἣν ἑτέρα Ἐπιτροπὴ πρὸ ἑξαετίας διορισθεῖσα εἶχε παρασκευάσασα, ἐρχόμεθα ἤδη ἡμεῖς οἱ ὑπολειφθέντες ἵνα διὰ τῆς παρουσίας ἐκθέσεως ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρα Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν ἱερᾷ Συνόδῳ τὰς προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐξηγήσεις.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ἣτις συνέκειτο ἐκ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοκαισαρεας κυροῦ Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κυρ. Γενναδίου, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Βιολάκη, τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Νικολάου, τοῦ Δομestίχου κ. Κωνσταντίνου Σαββοπούλου, τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κυρ. Βασιλείου Καλλιφρονος καὶ κυρ. Κωνσταντίνου Ζαχαριάδου, καὶ τοῦ τότε Μ. Ἀρχιμανδρίτου κυρ. Ἰωαννικίου, τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Δισκάτης, ἐπέρανεν ὡς-δήποτε τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ Τυπικοῦ ἐν τριάκοντα καὶ πέντε συνεδριάσεσιν, ὡς λέγει ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατέλιπε χάσματα, καὶ ἀπορίας οὐκ ὀλίγας ἐσημίωσε πρὸς λύσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλάχιστον δὲ προσέσχευεν εἰς τὸ ἔφος τοῦ λόγου καὶ τὸν συνειρμὸν τῶν τυπικῶν περὶ ἐκάστης ἐορτῆς διατάξεων, ἀπέκειτο ἡμεῖς τὸ καθήκον τοῦ διορθῶσαι

ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν τὸ ὕψος, ἐξακριβῶσαι δὲ καὶ συμπληρῶσαι πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐγκαταλειφθεῖσας ἐλλείψεις. Καὶ μετὰ μὲν τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας καὶ Αἰνῶν διεξήλθομεν καὶ διωρθώσαμεν τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ καὶ τοὺς μῆνας Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, τὸ δὲ ἐπίλοιπον μέρος ἀνεθεωρήσαμεν μόνοι οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς Προθεωρίας ἀρχῶν, συζητηθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν.

Ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ τοῦ ἑορτοδρομίου, Παναγιώτατε, ἔργα ἴδια ὄντα τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰσὶ δύο μέρη τοῦ Τυπικοῦ ὅλως νέα καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια· διότι ἢ μὲν εἰσάγει μετ' ἐπιστημοσύνης εἰς τὴν γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μερικωτέρων δυσχερειῶν τοῦ Τυπικοῦ τοὺς ἱερεῖς καὶ ψάλτας καὶ πάντα ἄλλον εὐσεβῆ φιλαργνώστην, ἐφιέμερον ἵνα κατέχη τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀκριβείαν, ὃ δὲ ἀποτελεῖ εἶδος κατόπτρου, ἐν ᾧ εἰκορίζονται αἱ κινήται τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορταὶ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς αὐτῶν περιπτώσεις, καὶ διευκολύνονται αἱ ἐκ τῆς συναντήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀκινήτων τοῦ Μηρολογίου ἑορτῶν προκύπτουσαι δυσχερείαι. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκτὸς τῆς γνώσεως καὶ εὐχερείας ἦν παρέχουσι τοῖς ἐφημεροῖς καὶ ἱεροψάλταις, δύνανται χρησιμεῦσαι καὶ ἐν Θεολογικαῖς καὶ Ἱερατικαῖς Σχολαῖς ὡς ἐγχειρίδιον πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην τοῦ συστήματος τῆς τυπικῆς τάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν, ἀντικειμένου μελέτης καὶ σπουδῆς ἀληθῶς ἀξίου τοῖς ἱεροσπουδασταῖς.

Ἐπειδὴ πᾶν ἔργον, Παναγιώτατε, ὅσον τέλειον καὶ ἂν θεωρηθῆ, οὐκ ἔστιν ἀπηλλαγμένον ἀνακριβειῶν καὶ ἐλλείψεων, καταφαρεστέρων γινομένων ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἀοίδιμος ἐκδότης τοῦ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει Τυπικοῦ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁμολογεῖ ἐν τῷ Προλόγῳ, λέγων ὅτι ἀπολλὰ ἐπληρωθῶσατο τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει διεπταισμένων καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπλή-

ρωσε, προσθείς εἴτι ἄλλο ἐθεώρησε συμβάλλον πρὸς ὁδηγίαν τῶν κατὰ τόπους ἐφημερευόντων καὶ φαλλόντων» καὶ οὕτως ἐν τῇ νεωτέρᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει προσέθετο καὶ διεξηκρίβωσεν εἴτι τὸ μετὰ τὸν τρισκαίδεκάετες τοῦ χρόνου διάστημα ἀνέφηνε λεληθὸς, ἐξαίτεται δὲ συγγνώμην εἴτι καὶ αὐθις διέλαθεν αὐτὸν δι' ἡλικίας ἀμβλύτητα» καὶ ἐπειδὴ ὁσημέραι ἐκλείπουνσι δυστυχῶς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χορῶν οἱ τῆς τυπικῆς τάξεως γινώσται, ἤρξατο δὲ ὅτε μὲν ἡ ἄγνοια καὶ ἀδιαφορία, ὅτε δὲ ἡ αὐτοβουλία καὶ φιλαρέσκεια δεσπόζουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, οὕτως ὥστε νὰ προκύπτωσι σπουδαῖοι φόβοι μήπως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέλθῃ ἐν πολλοῖς πλήρης ἄγνοια τῆς ἀκριβείας, καὶ λοισθῆ ὡς τάξις ἡ τοῦ Προεστῶτος γνώμη, ἀρκεῖ νὰ τεινῇ εἰς τὴν συντομίαν, διὰ ταῦτα πάντα κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ ὥστε αἱ ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου παραλειφθεῖσαι λεπτομέρειαι νὰ ἀναπληρωθῶσι μεθ' ὅσης ἦτο δυνατόν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενα τὰ μέλη καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ἐπ' ἀνάγκης ἵνα συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Τυπικῷ α.) ἡ τάξις τοῦ Ἑσπερινοῦ, Μεσονυκτικοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας κατὰ μίαν ἡμέραν μὴ ἑορτάσιμον· β.) ἡ τάξις τῆς Κυριακῆς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Λειτουργίας, γ.) ἡ τάξις μᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἦτοι τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Προηγιασμένης· δ.) ἡ τάξις τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς Μ. Πέμπτης ὡς τηρεῖται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸς ὁδηγίαν οὐ μόνον τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν διακόνων καὶ λοιπῶν ὁφφικιάλων ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐν βλέψεια προσεκτικῶν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Κωνσταντίνου ἀνακαλύψει ὅτι διέφυγον ἀληθῶς καὶ τὴν ἐκείνου προσοχὴν καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει λάθη καὶ ἀακρίβειαι διορθώσεως ἀξιαί. Οὕτως αἱ πολλὰ τοῦ ἐγκατεσπαρμέναι σημειώσεις ἐρίοτε διαφωτοῦσθαι πρὸς ὅσα σημειῶσι ἐν ταῖς μνήμαις Ἀγίων σχετικὰ, καὶ εἶδει νὰ λείψῃ πᾶσι

ἀσυμφωνία, ἠρθῆναι πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῆναι πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφρασις ἢ παραλλαγή. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας συνεχόμενη τῇ Α' Γ' καὶ Δ' καὶ ἀνήκουσα τῇ ἡμέρᾳ, ἦτις διήκει ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶδει ἵνα συμβαδίῃ τῇ τοιαύτῃ τάξει διὸ καὶ ὠρίσεν ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνήκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ συνέχεται ἀναποσπάστως καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἐκάστη δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστὶν ἢ αὐτῇ τῇ τῆς λειτουργίας, ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος σημειοῖ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ **Θ** ἀναστάς ἐκ νεκρῶν κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπάδει, ἀλλὰ καὶ ἀσυγχώρητός ἐστι, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀρέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἠτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ **Βασιλεῦ οὐράνιε** μετὰ τὸ **Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν** ὀρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντῖνου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνῶ, ψαλὸν ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἵνα λέγηται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητός** ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἥτιον ὁμοίως ἢ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἢ φητῶς ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατασκευτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἠθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν ὥστε, διαγραφομένης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τό-

πον Ἀρχιερεὶ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ Καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ ἀοιδίμως πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μηνίμη Ἁγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κς' Σεπτ.), τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' Ὀκτ.), τοῦ ἁγίου Νικολάου (ς' Δεκ.), τῶν ἁγίων Ἀποστόλων (κθ' Ἰουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (ἢ Νοεμβρ.), κτλ. σημειοὶ «τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας» καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυοὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἁγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἐκάστη Στιχολογίᾳ παρενείρετο καὶ ἐν Καθίσμα τοῦ ἁγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἁγίου. Ἐν δὲ μηνίμαις ἄλλων ἁγίων, οἷον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ ἑτέρων, καταλιμπάνει ὀλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ. Τὸ νέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μηνίμαις τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἁγίων, ἦτοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Ἐυαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἐν ἐκ τοῦ Ἁγίου ἐν ἐκάστη τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἁγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοὶ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ λέγονται «οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοὶ», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι καταλιμπάνονται τὰ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου Τροπάρια ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῶ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφοτέρω οἱ Μακαρισμοὶ»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ἐνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει «καὶ καθ' ἑξῆς», ἀφ' ἧν ἄνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ νέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημειωτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψει τοὺς ἀδαεστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τρίτους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς τυπικῆς

τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοῖ ἐν τῷ Μεσο-
τυπικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Καταρυκτικὰ Τροπάρια **Ἐλέη-
σον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**· τὸ νέον συνωδὰ τῇ ἐν τῷ
ᾠρολογίῳ διατυπώσῃ ὀρίζει τὴν Ἰτακοὴν τοῦ ἤχου, καὶ μό-
νον διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα
τρία Καταρυκτικὰ ἀντὶ τῆς Ἰτακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψει πολλὰς δυσχερείας
περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητο-
ρικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυτάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν
αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χασμῶδια ἐν τῇ
, Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῶ πέρας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν,
παρακαλεῖ τὴν Ἰμπεράν Παραγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύ-
νοδον ἵνα ἀποφῆρηται περὶ τῶν ἐξῆς :

α.) Εἰ, συμπεισοῦσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλιμπά-
νεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ ἐν
τῷ Ὄρθρῳ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς
καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἔντυπον, ἐκδοθὲν τῷ αχπε' καὶ φέρον ἐπι-
γραφήν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β.) Εἰ, τυχούσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα
Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν ψαλλομένων τῶν Μ.
ᾠρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτικίον **Ἐτοιμάζου Βη-
θλεὲμ**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεγράφετό ποτε**, ἀναλόγως δὲ
ὀριστέον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Μ. ᾠρῶν
τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν, ἦτοι τὸ **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**,
ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφετό ποτε**.

γ.) Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τῶν Θεῶν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέ-
ρας, ὡσάκις ἂν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ **Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν**, ὡς σημειοῖ ἢ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυ-
ριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακὰς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντη-
κοσταρίου.

δ.) Εἰ παραλειπτέον τὸ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὴν ἀνάγνω-

σιν τῆς περικοπῆς τῶν *Πράξεων* τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ὡς εἰθισθὴ ἀποτίτων ἐτῶν, καίτοι ἢ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθεῖσα καὶ τοὺς στίχους ἐπι τοῦ *Ἀλληλοῦζα* μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.

ε') Εἰ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ* ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χρήσει *Τυπικόν*, ἢ διὰ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον *Τυπικόν* τοῦ ἀρχεῖ καὶ αὐτὴ ἢ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* τάξις (ὄρα *Κυριακὴν* τοῦ Πάσχα ἑσπέρας).

ς') Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφῆγηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ιερέως καὶ ἀρχιερέως ὅποσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς *Πεντηκοστῆς* δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συνταχθῇ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ἱερόθεον ὑμνεῖν *Τριᾶδα* καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι οὐσιώδεις μὲν μεταβολαὶ ἐπὶ τοῦ *Τυπικοῦ* δὲν ἐπληρέζομεν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὰ μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, καθότι αἱ τροποποιήσεις αἱ γενόμεναι σιγῶνται ἐπὶ τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησχολή-

(*) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιώτου τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κερύου Διορυσίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως ἵνα καταλημπῶνται ἢ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἑσπέρας τοῦ *Σαββάτου*, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προσόφτια Ἀπολυτικά *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ*, *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν*, ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα Ἐν ἐκκλησίαις ἐπὶ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ Ἀλληλοῦζα ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ* ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀγιάται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἢτι καὶ σκεψαμένη ἀπεφάσισεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, διότι οὕτω συνειθίσθη.

θημεν δὲ πάντες εἰς τὴν ἐνληπτοτέραν τακτοποιήσιν τῆς ἄλης, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμμετρίας κατὰ πάσας τὰς ἐορτὰς ὥστε τὴ μὴ μένωσι χάσματα παρέχοντα διαταγματὸς τοῖς ὑποφύλακταις, καὶ τέλος εἰς τὴν ἐξοικονομίαν τοῖς χρήζοντι ἀντιθέσιν τῆς τοπικῆς τάξεως κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις.

Ἐξαιτούμεθα δὲ συγγνώμην εἰ διέφυγον καὶ ἡμῶς λάθη καὶ εἰ παρὰ τὴν προσημίαν ἡμῶν ἐβραδύναμεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐργασίας.

Τῆ 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Τῆς Ἑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

ὁλοπρόθυμοι θεράποντες

† **Ὁ Μιτυλήνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

† **Ὁ Σάμου ΓΑΒΡΙΗΛ**

Ὁ πρωτοψάλτης Γ. ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΑΛΩ ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΛΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινο-
μένουσ, βουλόμεθα μῆτε βουζὺς ἀτάκτους κεχρηθῆαι καὶ
τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μῆτε τι ἐπιλέγειν
τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἄρμοδιῶν τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ
πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τῆς ψαλμοῦδίας προ-
σάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔ-
σεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμοῦδία παράκλησις ἐστὶ
πρὸς Θεόν, δεομένων ἡμῶν ἕλωσιν ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς
αὐτῷ προσκεκρούκαμεν. Οἱ δὲ παρακλιούντες τε καὶ δεόμενοι, τα-
πεινὸν ἦθος καὶ κατανενυγμένον ἔχειν ὀφείλουσι· τὸ δὲ βοᾶν καὶ κραυ-
γάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἦθους, ἀλλὰ θρασείος ἐστὶ καὶ γεγαυρωμέ-
νου. Διὸ καὶ τοὺς ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ
προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾶν, καὶ τὴν
φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς κραυγὴν· κραυγὴ δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη φωνή
καὶ βιαίως ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδέ
τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι
τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδιῶν
ποικιλία, εἰς ᾧδὰς ἐκτρεπομένη θυμηλικὰς καὶ εἰς ᾠσματα πορνικὰ,
τὰ νῦν ἐν ψαλμοῦδαίς ἐπιτηδευόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος
ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμέν ἡμεῖς,
κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗ-
τοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραάμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν
Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός,
ταῦτα τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται εἰς
σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑΝΩΝΟΣ

Ἀί τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἰκοὶ προσευχῶν λέγονται ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρῶν καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδούς σχήματος. Διωρίζονται γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἱερὰ ψαλμωδήματα διὰ βοῶν ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιάζομένων· μήτε μὴν διὰ τινων καλλιφωνιῶν, ἀνοικείων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ ἀκολουθίᾳ, οἷά εἰσι τὰ θυμηλικὰ μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσάγειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχάς, τῷ εἰδῶτι τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ περκελεύσαντο ἀκολουθῶς τῷ εὐαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διοριζομένῳ, μὴ κατὰ ἔθνηκούς εὐχεσθαι ἡμεῖς μετὰ βασιτολογίας καὶ κραυγῆς. ὡς οἰομένους εἰσκακοσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις ὁμοίως, ἔνα καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶπεν ἐν τῷ Λευϊτικῷ, Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεῖξμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφείλομεν εὐλαβέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ διαφόροις ἁγιωτάτοις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἐορταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίαι καὶ μνημοσύνοις τεθνεώτων, γεγονάσι διάφορα σημειώματα συνοδικά, ἀφορισμῷ καθύπεσθλλόντα τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμωδημάτων καὶ ἀλληλουσιῶν λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμωδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ τῆς ἐν Κερθαγένῃ συνόδου κανόνα ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡσαύτως ἀνάγνωθι καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· αἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· κωλύει γὰρ τὰς θυμηλικὰς ψαλμωδίας καὶ τὰς ὀρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς ἐκτεταμένας ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κραυγῆ τοῦ ψάλλοντος, ἄδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἀνέμυστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοαῖς,

καὶ τὴν φύσιν πρὸς κρυγὴν ἐκβιάζεσθαι· εὐλάβεις γὰρ ἔσονται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερόν ἐδίδαξε λόγιον· ἀλλὰ μηδέ τι ψάλλειν ἀνοικειον, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει μὴ ὄν ἀρμόδιον.

Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλαχρῶς τῶν Ὁμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὕμνωδιᾷ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας :

« Μετὰ προσηκουσῆς εὐλαβείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναόν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκη τούτων ποιησάμενοι οἴκαδε πορευσώμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὁ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνισταμένους καὶ εὐλαβεῖα κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφιᾶσι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάκεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δορούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότρια τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἦθη. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιησθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπανατείνων καὶ τοὺς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλόμενος τῷ σώματι. . . Τί συντείνουσι πρὸς ἰκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴ τε σφοδρὰ καὶ τῇ βία αὐθῆσαι τὸ ἄσημον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστιν ἐν φόβῳ δουλεῖν τὸ διακεχρῦσθαι τε καὶ διατεῖνέσθαι καὶ μηδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγη τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιησθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· « ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ ». Ἄλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμῶν, ἀλλὰ

τὴν ἄσημον βούρην, οὐδὲ τὴν φωτὴν τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ τὴν φωτὴν τῆς ἀταξίας» (Χρυσόστ. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἡσαίου 6, 1 ἐκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

« Ἄλλ' αὖ δύο ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχῆσαντες καὶ τὰς συνήθειαις εὐχὰς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιούμενοι διαλυθῆτε, νομίζετε ἀρκεῖν τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἡμῶν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XI εἰς τὸν Ματθ. ἐκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

« Ἐχώμεθα τότε τῆς ἀρετῆς μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μηδὲ μέχρι παραμυθίας τιρός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητῆ, κιθαρωδῶν, οὐδὲ τραγωδῶν, ἔρθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπὸς, καὶ τῆς ἡμέρας παραδραμοῦσης παρῆλθεν ἢ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιν ἐκείθεν οἰκαδὲ ἕκαστος, καθάπερ ἀπὸ τινοῦ λύμης ἀναμαζύμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβῶν τινα τῶν σαταρικῶν ἡσιμάτων μέλη, ὅσα ἴσχυσε τῇ μηνίμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔδει· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἄτε δὴ σεμνότερος, τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκείσε λεγομένων ῥημάτων μέμνηται πάντων. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔχορτες ἄπιτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. X εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἐκδ. Migne τόμ. 60).

« Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοὶ δίδωμι πότον πνευματικόν· ἢ γὰρ μίθη καὶ τὴν εὐσημιον ἐκκόπτει φωτὴν τῆς γλώσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὕψει

τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἁγίου, ὡς περ οἱ ἡδοντες τὰς σατανικὰς φθὰς πνεύματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες, ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ρήματα φθειγγόμενοι, τῆς καρδίας φειβομένης ἐτέρωθεν» (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XIX εἰς τὴν πρὸς Ἐφρεσίου, ἐπιστολήν· Μίγνη τόμ. 62).

Ὁ δ' ἐν Ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κατηγήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυποῖ πρὸς τοὺς κανονάρχας παραινέσεις, αἵτινες ἀφρωῶσι σήμερον τοὺς ἱεροψάλτας τῶν Ἐκκλησιῶν :

« Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κατέρχων τῆς θείας λειτουργίας καὶ ὑμνωδίας, διεγερτῆς τῶν ψαλλόντων, ἕκαστα, καθὼς δικτέτακταί σοι, ἀποπληρῶν, τὰ καθήσματα, τὰ στιχηρὰ, συνειδήσιν τῶν ἐν ἑκάστῳ. Ἡῆφε καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέζαχε πρὸς ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸδε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τὸδε, καὶ ἐν τῇδε τὸδε· ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὐσῶνον καὶ τὸ εὐκλον καὶ πυχύκλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ὠφελείσθαι· συναναλαμβάνομενος ἑαυτὸν πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποιεῖ, ἵνα χορεύσῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθεὶς ἔχειν τοιαύτην κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας διακρατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μήτε ὑπερανάγων, μήτε καταρρίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐκμαθεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιώντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ πάλαντον, ὃ πρὸς Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκεῖνης φωνῆς· Ἐὖ δοῦλε, ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.

Ὁ ΙΕ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ καθήκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἦται τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκεχειρισμένων ψαλτῶν· εἰδὼς ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμωδία ἔταν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθὴς καὶ ἄμουσος, τὸν κανόνον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις ἔταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἔμπειροι καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γινώσται.

Πρὸς ὁδηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον εἶτι ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνητο τάδε:

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκεφθέντες φρονοῦμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται: 1] ἐκλογή ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τε τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογή ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τοῦλάχιστον τριῶν ἐκατέρωθεν, γυμναζομένων δις ἢ τρίς καθ' ἑβδομάδα· 3] ὄρισμός τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμονοῦ καὶ ἱεροπροεποῦς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηθευμένου καὶ ἐκλειυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορὰς ἀκριβοῦς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθηήματα· 6] καθορισμός ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκείας ἐκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ἄσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἰδιαιτέρας γραμμῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ἄσματος τὸ μέρος τῶν ἰσοκρατῶν » (βλ. Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. Η' σελ. 119—121).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη Θ' ὥρα ἐστὶ σραχίς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἡθῆς ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἢ Δεσποτική ἢ Θεομητορική εὐορτή ἢ μετέορτος ἢ μνήμη εὐορταζομένου Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς εὐορτῆς ἢ τοῦ Ἀγίου· εἰδὲ μὴ, τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ἀηστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς*. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου. Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς εὐορτῆς τοῦ Πάσχα ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκειται ἡ τοῦ Πάσχα Θ' ἦτοι τὸ *Ἀνάστασις Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυποῦται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἐσπέρας, πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκειται ἡ Θ' τρίφαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον Λόγον* καὶ Κοντάκιον *Τῆς ζ' υἱῆς τὰ ὄμματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκειται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολουθῶν αὐτοῖς.

Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (ὄρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν β' 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἧς ἐλέχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὁρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνουμένη εὐχὴ, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*¹, ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου πρὸ τῶν ὑποκίον ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημένῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δὲ² καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένου Ἐξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπέστερα δοξολογία τοῦ Θεοῦ τυγχάνων³, ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ

1. Ὁφείλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυνῆσαι καὶ ἀσπασθῆναι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον· καὶ τοῦτο ἀποτίθῃ μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παρανομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν *Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καιρῆς Δευτέρας*, ὡς συνήθως, ἐκφωνοῦντες *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦτου διὰ τοῦ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ* ἐστὶ παράτυπος ρεωτερισμὸς· ἀλλὰ γὰρ εἶθισται πανταχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον μόνον ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι μετὰ τὸ Εὐλογητὸς* σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

3. Ὅτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ χρυσὸς τῆν γλῶτταν Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυ-

δλου ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλην τὴν Διαικαινῆσιμον ἐβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

νάψωμεν ἐνταῦθα πρὸς συγχρῆν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντὸς χρυσιατοῦ, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστὶν ἐγχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Τίτος ἔρεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσηγήκεται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὧδῆς μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκουσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ραθυμωτέρους δρ-
ται· καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δυσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν πόρον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἰσθησιν ὑποτεμέσθαι, μελωδίαν ἀρέμιξε τῇ προφητεία, ἵνα τῷ ῥυθμῷ τοῦ μέλου ψυχαγω-
ροῦμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱερὸς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνον· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀρίστησι ψυχὴν καὶ πτεροὶ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλο-
σοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελῶν τῶν βιωτικῶν ὡς μέλος συμφο-
ρίας καὶ ῥυθμῷ συχρίμενον θεῖον ἄσμα. Οὕτω γοῶν ἡμῶν ἡ φωνὴ πρὸς τὰ ἄσματα καὶ τὰ μέλη ἠδῶς ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ εὐ-
μαῖα παιδία κληρονομούμενα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμῆ-
σθαι . . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναικες καὶ οἰοιπόροι καὶ γητόροι καὶ γαῖται, τῷ ἄσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόρον παραμυθῆσθαι σπέν-
δοτες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλου ἀκούσῃ τῆς ὧδῆς, ῥῆον ἅπαντα ἐνεργεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπορα . . . Ἀπὸ τῶν ψαλ-
μῶν τῶν πνευματικῶν πολὺ μὲν τὸ κέρδος πολλὴ δὲ ἡ ὠφέλεια, πο-
λὺς δὲ ὁ ἀγιασμός καὶ πάσης φιλοσοφίας ἐπιθέσει γένοιτ' ἄν, τῶν
τε ῥημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίροντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ
τοιαῖα ψαλλοσῆ ταχέως ἐπιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως
ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν . . . Ἐῖθα μὲν ἄσμα-
τα πορικὰ δαίμονες ἐπισωρεῖνται, εῖθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἢ τοῦ
Πνεύματος ἐρίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιάζει . . .
Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλσάμον κλη-
σαντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἴτις ἀπὸ τῶν εἰδε-
σμάτων γένηται κηλίς, παρασρεῖσα καθαρὰν δεῖξῃ τὴν τράπεζαν,
οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀπὸ βαλσάμον τὸ στόμα ἐμπλήσαντες
μελωδίας πνευματικῆς, ἵνα εἰ τις ἐγένετο κηλίς ἀπὸ τῆς ἀδδηγαγίας
ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελωδίας ἀποσμῆξωμεν ἐκείνης καὶ λέγωμεν
κοινῇ στάρτες· «Ἐὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου . . .»
Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, εἶδος τὸν Χρι-

τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτγχ. Ἀπὸ τοῦ Ἐπιπερινου τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτγχ, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ δεῦτε προσκνηθώμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνάστη ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χορῶν.

στὸν δι' αὐτοῦ καλοῦσαι. Ὅπου δὲ ὁ Χριστὸς, δαίμων μὲν οὐδεὶς ἐπισηθῆεν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ παρικήφαι το.λημήσειε ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ ἀγάπη καὶ πάντα ὡσπερ ἐκ πηγῶν ἤξει τὰ ἀγαθὰ . . . Ἐνθα ψαλμὸς καὶ εὐχὴ καὶ προφητῶν χορεία καὶ διάνοια τῶν ἡδόντων θεοφιλῆς, οὐκ ἄν τις ἀμάρτοι τῆν σέουδορ ταύτην προσειπῶν Ἐκκλησίαν. Κἄν μὴ εἶδῃε τῆν δύναμιν τῶν ρημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παιδεύσων τὰ ῥήματα λέγειν ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ῥημάτων ἢ γ.λῶττα ὅταν μετὰ προθυμίας ταῦτα λέγεται. Ἐὐν εἰς ταύτην ἑαυτοῦ καταστήσωμεν τῆν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόττες οὐδὲ ῥαθυμοῦντες ποτε ποιησόμεθα τῆν καλὴν ταύτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθους καὶ ἄκοιτας ἡμῶς ἀναγκάζοντος καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆν καλὴν ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν. (Χρυσοστ. Ἐρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ' ἔκδ. Migne τόμ. 55).

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει «Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασι ἐγκατέμειν, ἵνα τῷ προσηεῖ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν λόγων ὡφέλιμον λαμβανόντως ὑποδεχόμεθα κατὰ τοὺς σοφούς τῶν ἱατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ ἀσθηρότερα πίνειν διδόντες τοῖς κακοσίοις, μέλιτι πολυλάκνῃ τῆν κέλιχα περιχρίουσι» . . . «ψαλμὸς γαλήνης ψυχῶν, βραβευτικῆς εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων . . . ψαλμὸς φιλίας συναγωγός, ἔρωσι, διεστῶτων ψαλμὸς νηπίσι ἀσφάλεια, ἀκμάζουσι ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέρους παρηγορία, γενταεὶ κόσμος ἁρμοδιώτατος, ἀνάπανσις κόπων ἡμερικῶν, ἐκκλησίας φωρῆ».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύρου «τῆ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελωδίας τῆν ὡφέλειαν ἢ θεῖα χάρις κεράσασα, τριπλότην τε καὶ ἀξιεράστον τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκε».

Γρηγόριος ὁ Νύσσης «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὐσα ἢ μουσικῆ, τούτου χάριν ὁ μέγας Δαβὶδ τῆ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τῆν μελωδίαν κατέμειν οἷον τινα μέλιτος ἡδονῆν τῶν ψυχῶν καταχέειν δογμάτων».

Ἴδὸν οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βῆσιν τῶν μερικῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ἐψάλλε τοὺς ψαλμοὺς, ὡς σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

Ἄπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Δεῦτε προοικονήσωμεν τρεῖς, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὁρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α΄ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχοῦσης, ἢ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἂν ἔτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα ψάλλονται· ἐπίσης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὗται συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγούνται ὅμως ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἢτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθίων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύγῃ αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμικις ταῖς ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος συμπιπτούσαις, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται ἡ Α΄ Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἢτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἢ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ΄ ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἑορταὶ, ὡς μετέχουσαι καὶ τοῦ χαρακτῆρος Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμφαίνουσί τι ἐξαιρετικόν διὸ καὶ κατὰ πο.λ.λὰ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἢ ἰπὸ τῶν ἄλλων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐπεροχὴ αὐτῶν.

Ψαλμῶν *Κύριε ἐπέκραξά, Φωτῆ μου πρὸς Κύριον, Ἐκ βαθῶν ἐπέκραξά σοι, καὶ τὸ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ψάλλονται πλήρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς δικτεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἐσπερινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ *Θαῦ Κύριε* καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνει ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στιχηρῶν.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὁρθρον ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἧτοι Στιχηρά, Δοξαστικά, Ἀπολυτικά, Τριαδικά, Καθίσματα, Ὑπκοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἴκοι, Ἐξαποστειλάρια, Ἐωθινά, Μακαρισμοὶ κτλ. ἅτινα καὶ προηγούνται τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως: ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ' εἶτ' ε' τῆς τυχούσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς: ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ε' καὶ μεθεόρτα ἢ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὄταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἧτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱερρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινὶ Κυριακῇ Τριωδίου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου,

5. Ὅτι ἀρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλων τὸ *Κατεσθυνοθήτω ἡ προσευχὴ μου, ὁ Ἱερθεὶς ἐλόγητὶ τὸ θεμίαμα καὶ θεμιτῇ τῇν ἁγίαν Τράπεζαν, εἶτα τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαόν κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἕαν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Εἰσοδοῦ, ἐκδέχεται ἐθῆν κατὰ τὸ Κύριε ἐπέκραξα καὶ τὸ φελάωριον, εἰδεμῆ, θεμιτῇ φέρων τὸ ἐπιτραχήλιον μόνον.*

ψάλλονται κατ' ἐξαιρέσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων σ'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικῶς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Καταλειπόμενοι δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἦτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανείων, τῶν Βατίων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ καὶ τοῦ Δεκεμβρίου, ὅτε ὁμοίως ψάλλεται ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ δ' τῶν Αἰῶνων Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἐν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμητέως τῆς Θεοτόκου ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον τὸ Θεαρχίῳ νεύματι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μετέορταῖς Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἅγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ὅταν ἡ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μὲν τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν συμπέσῃ ὁμοίως τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακωνησίμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαίου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τύχων ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαιρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς. Εἰ δ' ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικῶς, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἡχοῦ Θεοτοκίον· εἰ δὲ ἐστὶ μεγαλομάρτυς καὶ συμ-

πίπτει ἐν τινι μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῷ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, καὶν τύχῳσι Θεομητορικῇ ἢ Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαίρουμένων τῶν οὓς ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανείων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἢ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθεόρτοι Ἐσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τις Θεὸς μέγας*, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Ἀνάστα ὁ Θεὸς*, μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεῖαι, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικῇ καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἢ μηνιαίαι ἑορταζόμενων Ἁγίων καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ τὸ *Σοφία· πρόσχωμεν·* τὰ Ἀποστολικά δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μηνιαῖς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν.*

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἀνὺπάρχη Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες

εις χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἵστανται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου εἰπὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ Ἑλέησον ἡμῶς ὁ Θεός. . . "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς ἡ τῆξι· ὁ Ἱερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. . . *Εἰρήνη πᾶσι· ὁ χορὸς Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν . . . ὁ χορὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) Δέσποτα πολυέλεε . . .* εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμῶν σταυροειδῶς στρεφόμενος περὶ τοὺς ἄρτους· καὶ ψάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε. . . Ἐν πάταις ἀνεξαρτίως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀγίων μνήμας, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ Θεοτόκε Παρθένε. . . Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν. . . εἶτα ψάλλεται τρίς τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ μετ' αὐτὸ τὰ Ἀπόστιχα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

12. Τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται καὶ τῷ γωσι Θεομητορικῆ ἑορταί, προεόρτιοι ἢ μεθεόρτιοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδόται· Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ μνήμας ἑορταζομένων Ἀγίων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἤχου πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ δ' Στιχηρὰ Πάσχι ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοπιτόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιαρχῶν (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται μόνον τὸ τῆς τυ-

χούσης ἑορτῆς ἄνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀποδόσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ψάλλεται Δόξα τῶν τῶν Ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ δταν συμπίπτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαΐων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριωδίου Ἀπόστιχα Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχα, τότε ἐν τῷ Ἐσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτούσαις Ἀγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωῆχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς τινος ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντὸς τῶν ἑξ ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτούσαις μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

14. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Δικαιωρησίμῳ ἑβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς κατὰ τὸ σύνθημα αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ εὐθὺς ἔπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15. Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτικά πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσει τὸ Ἀναστάσιμον ἄπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ· ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ἄπαξ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεορτίαις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἄρ' ἐπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρῶτ' δὲ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἐορταζομένου Ἀγίου μηνίμης τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικόν Ἀγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτικίον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγόμενη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη· ὁ Διάκονος Σοφία· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν ἐν-λογητὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε τὸν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων· ὁ Χορὸς Ἀμὴν· ὁ προϊστάμενος Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν ἐσσεύων καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ὁ Χορὸς Ἀμὴν (Ἄρτο-

κλασίας ὁμῶς ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ εὐλοκῶς αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμῶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλιανθρωπία πάντοτε τῶν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ χορὸς Ἀμήν· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παραχρῆντου αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασθαις τῶν τιμῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ παρεννήμιων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλιπῶν Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης [εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη Δοξαστικόν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμῶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλιάνθρωπος⁶. Εἶτα τὸ Δι' ἐρχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμῶς Ἀμήν⁷. Αὕτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) ἢ αὐτὴ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἐκαστῇ δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν ἐν τῇ Ἀπόλυσει, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱερεῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεορτοῖς αὐτῶν Κυριακῆς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν, ἀν συμπέσῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπόλυσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτινῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτη-

6. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην τελεῖαν Ἀπόλυσιν.

ριαν) και ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτ.λ. Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἷα ἂν ἡμέρα τύχοι ἡ ἑορτῇ, καθότι καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγομεν τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, ἅτινα, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρὰ, ἣτις λέγεται τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' ὥραν καὶ μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν, ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρῶν μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις αὕτη Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παραχρᾶντου αὐτοῦ Μητροῦς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἶτα τὸ Δί' εὐχῶν. . . Ἄν ὅμως ἐπιτηται τὸ Εὐξήμεθα ὑπὲρ εἰρήνης. . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν) τὸ Δί' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξήμεθα.

Ο ΟΡΘΟΣ⁸

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας προηγεῖται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγκινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὸ τῶν πέντε

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀρέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὀρθρίζειν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ψαλμοῦδων, λέγει ὁ Μέγας Βασιλεῖος τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθῃ πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις· σὺνφά ἐστι καὶ σύμφωνα· ἐκ νεκτὸς γὰρ ὀρθρίζει παρ' ἡμῶν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς· καὶ ἐν πόρῳ καὶ θλίψει καὶ στρογγῇ δακρύων ἐξομολογοῦμενοι τῷ Θεῷ τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ψαλμοῦδιαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῆ διατεμηθέντες ἀντιψάλλουσιν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τῆρ μελέτην τῶν λογίων ἐντεῦθεν κρατέοντες, ὁμοῦ δὲ

ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἕτινα εὕρηται ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσουκτικοῦ ἐπέχει ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Τριτάγιον, Κύριε ἐλέησον εὐ', Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, κτλ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὐθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφωλαχθῆναι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὀπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . κτλ. τὸ τέλος Ἐλπόμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐθὺς τὸ Δε' εὐχῶν⁹.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἢ ἡ τοῦ Ἁγίου, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ Ἄξιόν ἐστιν . . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόξεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἤχου Ὑπακοῆς

καὶ τῆρ προσευχῆ καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικόμενοι ἔπειτα πάντῃ ἐπιτρέψαντες ἐν κατάρχειν τοῦ μέλουσ ὁ λοιποὶ ἐπηχοῦσι καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ψαλμωδίας τῆρ εὐχτα διενεγκόντες, μεταξὺ προσεχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ἐπολαμπούσης, πάντες κοινῆ ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἐξομολογήσεως ψαλμὸν ἀγαφῆροσι τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μετανοίας ποιούμενοι. Ἐπὶ τούτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπεφύγετε, φέυξθε μὲν Αἴγυπτιους, φέυξθε δὲ καὶ Αἴθνας ἀμφοτέροισ, Θηβαίους, Παλαιστίνους, Ἀραβας, Φοίνικας, Σύρους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καταφωρισμένους καὶ πάντας ἀπαχαπ.ῶς παρ' οἷς ἀγρυπνίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιναὶ ψαλμωδίαὶ τετίμηται (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειας κληρικαῖς ἔκδοσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτό ἐστι τῆρ μοναχικῆς τάξεως λείψανον, ἀγαφῆρόμενον εἰς τοὺς παρισταμένους μοναχοὺς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προϊστῶτος ("Ὁρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ ὅταν τύγῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριμυδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἢ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαν- τῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαιρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς φάλλονται τὰ γ' Κατασκευατικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς κτλ.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ *Εὐλόγητός ὁ Θεός*, τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεός . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε* κτλ. ὡς ἀνωτέρω μετὰ τὸν Ν' φάλλεται ἢ Λιτὴ τῆς ἑορ- τῆς· εἴτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱε- ρεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ἢ Ἀπόλυσις, τὸ *Εὐξώμεθα* καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*. Αὕτη ἡ διάταξις ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἢ Θεο- μητορικὴ ἑορτὴ, ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα Μεσονυχτικὸς τόπον ἐπέχει τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ . . . Προ- λαβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ἔρα § 2 σημ. 8 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε* ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπε- ρινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέ- χρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός μέχρι τῆς Ἀναλή- φεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ *Εὐλόγητός ὁ Θεός* εὐθὺς Χριστὸς ἀνέ- στη τρίς, *Δόξα Πατρὶ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Παναγία Τριάς . . .* κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ εἰσέρχε- ται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκ- φωνεῖ μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ, *Εὐλόγητός ὁ Θεός ἡμῶν* ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἔστιν* ὁ Ἀναγνώ- στης τὰ Τροπάρια *Σώσον Κύριε Δόξα Ὁ ἠψώθεις ἐν τῷ Σταν- ρῶ, Καὶ νῦν Προστασία γοβερὰ*, ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός* κτλ. τὸ τέλος *Ὅτι ἐλείμων καὶ μηταρθωπος . . .* καὶ ὁ Ἀναγνώστης *Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πατέρα ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . .* κτλ. ὁ δὲ Προεστὰς μετὰ λέγει τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ κατανώξεως, τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου μετὰ

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ἐξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τετράκις ἀπὸ τοῦ β' δὲ λέγονται οἱ ὠρισμένοι στίχοι Ἐξομολογησθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.—*Πάντα τὰ ἔθνη . . .*—*Παρὰ Κιρβὼν ἐγένετο . . .* Εἶτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ β' προηγεῖται τὸ *Δόξα πατρὶ . . .* καὶ εἰς τὸ γ' τὸ *Καὶ γ'εν . . .* Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ψάλλεται δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεστοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἦ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνά μίαν ὡσαύτως ἑορτὴν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεστοκίον σύμφωνα τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα τετράκις ἀνά τρις εἰς ἕχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρροῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρις.

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρις.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλουῖα τρις.

δ'. Πρὸς θες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρὸς θες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδύξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρις.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων αὐτοῦ (*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀπό-

στοιχοὶ μάρτυρες . . . Δόξα Μνησθητι Κύριε· Καὶ νῦν Μήτηρ ἄγια.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχο-
λογεῖται πρὸ τῶν Καθίσματων ἐκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος
(ὅταν ὑπάρχη) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας τῆς τυχούσης
ἐορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν καιροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς
καὶ ἐορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὄρθρου τὰ ὠρισμένα
τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος (ὅταν ᾔνε
ἐορτῇ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἄμωμος (ὅταν ᾔνε φιλή Κυριακὴ μετὰ
Ἁγίου μὴ ἐορταζομένου). Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν
ἐορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ' Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἐορτῶν, ὁ ψαλ-
μὸς ΜΔ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τῶν δὲ ἐορταζομένων Ἀγίων,
οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους
δι' ἐκάστην ἐορτὴν, εἰδεμῆ, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ'.
Ὁ ψαλμὸς ΡΑΓ' Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλωνίως ἀναγινώσκεται τῇ
Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσα-
ρακοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Δ' ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς
πληροῦται δις ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν
Βαίων μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἅπαξ. Οὐ στιχολογεῖται
δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου
ἐβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἐορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης,
ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀνα-
στάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήγου.
Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνον τὰ τῆς ἐορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρ-
τοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στι-
χολογίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται
τὰ τῆς ἐορτῆς γ'. Στιχολογίας Καθίσμα οὐχ ὑπάρχει τότε. Ἐν
ταῖς μνήμαις τῶν ἡττον ἐπισήμως ἐορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ

Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἁγίων καὶ ἐχόντων Λιτῆν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, ὅσον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱερρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνά ἐν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἔπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἢ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ,

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἶτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἠυλόγηται, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἶτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ ὠρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς *Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες*. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὅμως καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς (Ἴδε τὴν ἰδιαίτεράν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, κἂν τύχῃσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακαῖς, ἤτοι τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἵρμον πρῶτα Τροπάρια εἰν Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγομεν στίχον Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ΄ τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὀκτωῆχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακάς ἤτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὀκτωῆχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἵρμου αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἑορτῆς ἂν ὅμως ἔγῃ ἢ ἑορτὴ δύο Κανόνας, ψάλλονται ἀμρότεροι μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τύγῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἵρμου ἐκάστης Ὁδοῆς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἁγίου συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, εἰ μὲν εἰσι μεθεόρτα ψάλλονται τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Εἵρμου δ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἵρμου εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'· ἐξαιροῦνται αἱ ἑορταὶ τῶν ἐξῆς Ἁγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Πύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνας προηγῶνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαιτέροι. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνας προτάττονται οἱ τῶν προηγηθεισῶν ἑορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὁρθρῳ

Κανόνος τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην ἀναγιγνωσκόμενους Κανόνες, προεφάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὠδῶν τοσούτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρμόν ἐκάστης Ὠδῆς, προφάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὰ Θεομητορικὰ, Ὑπερυμία Θεοτόκε σώσον ἡμῶς, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἁγίων, Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρωσίμων Μαρτυρικὰ, Πρεσβεύσατε τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὓς ἐξέλεξω καὶ προσελάβου Κύριε, ἢ δι ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθησονται, ἢ καὶ τὸ μνημιόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς τὸ Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἐορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ Θ' Ὠδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προφάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα καὶ γ'· οὐδὲν ἤττον ὅμως καθ' ἀπάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἐορτῆς, προτάσσεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ Γ' ΩΔΗ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὠδῆς Αἴτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου· Θεομητορικῆς δὲ ἐορτῆς τυχοῦσης, προαναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήγου, καὶ εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς ἁπᾶς· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπιστημότερον ἐορταζομένων Ἁγίων.

Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς πρῶτον ψάλ-

λεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου Κάθισμα, εἶτα τὸ προσόρτιον ἢ μεθέορτον.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος Αἵτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου· ἐξαίρουνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶται αἱ τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Προπατέρων, ἢ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἢ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαίρουνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταί, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου), τῶν Ταξιάρχων καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προαναγινώσκεται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὁδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μετὰ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἤτοι, ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς κα' Νοεμβρίου,—ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τὴν Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν,—ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τῶν περιόδων τούτων συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνή-

μας, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου. Εἰς τὰς μετὰ τὰς τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν εορτῶν συμπιπτούσας Κυριακάς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τυγνύσας Ἁγίων εορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς τυγνύσης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς εορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Τριωδίου (ἐὰν μὴ ἀπεδόθη ἡ εορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριωδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἰαδῆποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου, συμπιπτούσης εορτῆς Ἁγίου τινός, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η΄ Ὠδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἑλλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἁγίοις ἐπαγαπαύη . . . οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοῇ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ἔπεται τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς Ἐλέησον με ὁ Θεός, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς¹⁰ Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιριστοῖς . . . Ἐν δὲ ταῖς τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν΄ ἀντὶ τοῦ Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθηνόν*

10. Τὸ Σῶσον ὁ Θεός ἀνήκει τῷ Ἱερεὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διατάξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει τὰ τελεῖ τότε τὴν Προσκομιδὴν, ἵνα μὴ διακόψῃ αὐτήν, ἐπιτρέπη γαίρεται καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα ἢ τάξιν ὅμως τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁμολογεῖ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ταύτην, τὰ σταματήσῃ εἰς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ τὰ εἶπῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Σῶσον ὁ Θεός.

μοι, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδίμελον Τὴ πληθὴ τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ Θ' ὩΔῃ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάτας τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακάς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλην τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυγούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασίων. Ἐν ταῖς μεγάλας Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, οἰκθόποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχωσι, ἐν τῇ Μ. Ἑβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἑορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσει δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὡδὴ αὐτῶν ἄνευ τοῦ Τὴν Τιμιωτέραν πλην τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικόν τοῦ Κωνσταντίνου (ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυναρία) τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγείται τὸ Μεγαλύνει καὶ ἔπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ· ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ Μεγαλύνει οὐ χωρεῖ ποσῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ Μεγαλύνει. Τὴν δὲ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἰκθόποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ θ' Ὡδὴ ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἄνευ τοῦ Μεγαλύνει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἰκθόποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλην Κυριακῆς, ἂν συμπέση Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἑξαποστειλαρίων οὐ προηγείται ἢ διὰ τοῦ

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτηριστικὴν τῆς Κυριακῆς ἰδίον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἔταν τύχη Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλᾶριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ, καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν¹¹, ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου ἅπαξ, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον ἕαρ μωρῖζει, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ψάλλεται (ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος, ὡς προσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου πρῶτον, εἶτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνῃ ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἢ Βαϊφόρος στερεῖται ἰδιαιτέρου Ἐξαποστειλαρίου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκειται ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ *Ἡῦσα προΐη*. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον λέγεται ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑἰΝΩΝ

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχη Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἶτα τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρ-

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὡσάκις ἂν ἐπηται Ἐξαποστειλᾶριον· εἶτα λέγεται ὁ στίχος Ὑψοῦτε Κύριον . . . καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον· λέγεται δὲ τρίς τὸ Ἅγιος Κύριος . . . τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀντὶ Ἐξαποστειλαρίου.

τα δ'· όταν τύχη δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθεόρτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ'. Ἐάν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχη ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν ταῖς δυτὶ πρώταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'· ἐν δὲ ταῖς ἐτέραις δυτίν, ἤτοι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχη μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυγούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· τυγούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἄν αἱ τῶν ἁγίων, Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἁγίων δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν· μετὰ τῶν στίγων αὐτῶν ἂν τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'· ἂν δὲ τύχωσι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται δύο Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἁγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑἶΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ἃς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, Δοξατικόν τῶν Αἶνων ψάλλεται τὸ Ἐωθινόν, καθότι τὰ ἕνδεκα Ἐωθινὰ Δοξατικά, ὡς καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, εἰσὶν οἷον εἰπεῖν περίληψις τῶν ἕνδεκα Ἐωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἐωθινῶν Δοξατικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἐωθινὰ ὡσχύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς Κυριακαῖς, ἤτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπέσῃ τῇ ε' Ἰανουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πιτέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἁγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύ-

χωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ· αὐταὶ εἰσιν αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Σύναξις καὶ ἡ Ἀποτομὴ), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ἑβ', ἡ ἑορτὴ ἐκάστου τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἡ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχη ἔξω τοῦ Τριωδίου)· εἴθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἁγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἁγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναός, ἢ πανηγυρίζεται ἐπισήμως ἢ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ αἰοδιμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχη ἔξω τοῦ Τριωδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς κε' Ἰάνουαρίου), χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμηράντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἁγίας διὰ τὴν τελουμένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύριστα τὸ ἱερόν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἶνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἁγίων, εἶτα Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαίρεσεων, ἃ ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑἶΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἶνων, Καὶ νῦν ψάλλεται πάντα εἰς ἦχον β' τὸ Θεοτοκίον Ὑπερευλογημένη, κἂν ἔτι τύχη καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαίρουσται αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαί, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παρχλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Ὑπερευλογημένη, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωρ-

γίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνή-
μαι, μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν
τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν
Ἐωθινόν.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς
Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν προειρημένων ἁγίων
ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ
εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαβούσης Κυ-
ριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ὡσαύτως καὶ ὅταν
αἱ τῶν προμνησθέντων Ἁγίων μνήμαι τύχῃσι τῇ Κυριακῇ τοῦ
Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐ-
τῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ἡ ἑορτῇ τῆς Ἰσαπαν-
τῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου,
μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν ἡ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ
τῶν Βαϊῶν ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Δια-
καινησίμου ἐβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμαϊς Ἁγίων συμ-
πιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεν-
τηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσης προεορτιῶν ἢ μεθεόρτων,
Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἴνους, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Θεο-
τοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων ἅτινα οὐ λέ-
γονται ταῖς Κυριακαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεο-
μητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, ἐν τῷ
Ὄρθρῳ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Δοξολογία εἰς τὸν ἤχον τοῦ
Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς
πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου τῆς
Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται γῶμα ἢ μικρὰ
Δοξολογία Σοὶ δόξα πρέπει, μεθ' ἣν ἔπεται ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ

Ἀπόστιχα. Ἐν ἔλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀπόδοσει τοῦ Πάσχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ Ἀριστάριχος ἡμέρῃ τὸ Χριστὸς ἀνίστη τρίς κατὰ τὸ σύνθηρος αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πάντας Κυριακὰς, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς τῶν Βαβυλίων) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρας Κυριακὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρία· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑβδομάδος τυχούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαιτέρον ἐκάστης ἑορτῆς Ἀπολυτικίον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου· καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα τὸ Χριστὸς ἀνίστη ἀναπληροῖ καὶ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὸ Ἀπολυτικίον. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ἐξαιρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρα, Ἀπολυτικίον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἐκάστης Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτικίον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς, ἂν μὴ προσηγῆται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἦχου τοῦ Ἀπολυτικίου, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πάσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαιτήτως τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν ὁκτώ Ἀναστασίμων τῆς Ὀκτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων, ψάλλονται πρὸς τοὺς τέσσαρσι τῶν Μακαρισμῶν [Τροπαρίοις, καὶ ὁ ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἀγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃσιν· ἀλλ' ἂν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικόν καὶ αὐτὸ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστι τὸ Ἀναστάσιμον *Σῶσον ἡμῖς Ὁ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν· ἀλλ' ἂν τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ 6' Ἀντίφωνόν ἐστι Σῶσον . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός· τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς Ὁ ἐν ἁγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ὁ δι' ἡμῖς σαρκωθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰθίσται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαρλλάκτως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξίν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ἐρίζουσι τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχῃσιν, ἀπαιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικὰ, καθόσον στίχους Ἀντιφῶνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἐπιθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . . τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν**

Ἄγιων σου σώσον ἡμᾶς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σώσον ἡμᾶς . . . ὃ ἐν Ἄγίοις θαυμαστός (Ἴδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς Πιὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ἑτάλλοιτί σοι Ἀλληλουῖα. Ἐξαιροῦνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ἰπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς Πιὲ Θεοῦ μετὰ τοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν ὁμῶς ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς . . . λέγεται Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἐξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς λέγεται Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων ὡς καὶ καθ' ὅποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελεῖται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς Πιὲ Θεοῦ ὃ ἐν Ἄγίοις θαυμαστός κτ.λ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἴησται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσο-

12. Καίτοι, ὡς γνωστόν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν κερῶς εἶπερ ὅτι ἔχει ἢ ὁμῶς συμπέση ἢ κερῶς τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατίθεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπιούσαν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

δικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σώσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν κτλ. Ὡσαύτως καὶ ἐν πάσαις ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ μεταξύ τούτων συμπιπτούσης Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως καθ' ἑκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυνησώμεν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτικίον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἁγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπίπτῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτικίον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀνιλήψεως τύχωσιν Ἁγίων ἑορταζομένων μνημακί, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς Ἀπολυτικίον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μεθεόρτοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ συμπίπτει ἑορταζόμενος Ἁγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτικίον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ Ἁγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Μεγαλομαρτύρων, κἂν μὴ ἑορτάζηται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτικίον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἔπεται ὑπερῶν τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημοσύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημένων *Μνησθητι Κύριε ὡς ἀγαθός*. . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

10. Τὰ ἐν ὄλῳ τῷ ἐνικυτῷ καθ' ὠρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἀπὸ τῆς η' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός τοῦ Σωτῆρος*· τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, κὰν τύχη Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον, *Ἐὐφροσύνης σήμερον*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον*· τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ *Ἐορταῖζει σήμερον ἡ οἰκουμένη*· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερόψιον τίκτει*· τῇ α' Ἰανουαρίου, *Ὁ τῶν ὄλων Κύριος περιτομῆν ὑπομένει*· ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανεῶν, *Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου*· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, *Ὁ μήτραν παρθενικῆν*· τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, *Θεράμιος χορός*· ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἀπέδῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου Κοντάκιον¹³ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ *Τῇ ὑπεριμάχῳ*· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, *Ἡ πάντων χαρὴ*· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*· τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδότης*· τῷ Μ.

13. Ἁ.Α.Α. ἂν τύχη Ἁγίου ἑορταζομένου μῆμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, π.λ.π. τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταβασίαι λέγονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σαββάτω, Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πά-
 σχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Εἰ καὶ ἐν τῷ φω κατῆλθες, ὅπερ ψάλλ-
 λεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰς λοιπὰς μέγρι τῆς
 Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ψάλλεται τὸ Τῇ φιλο-
 πράγξιον δεξιῶν) τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέγρι τῆς
 Ἀποδόσεως, Τῆς ἐορτῆς τῆς Νομικῆς· τῇ ἐορτῇ τῆς Ἀναλή-
 φεως μέγρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκο-
 νομίαν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέγρι τῆς Ἀποδό-
 σεως, Ὅτε καταβάς· τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, Ὡς ἀ-
 παρχὰς τῆς γένσεως· εἶτα ἔλτοτε μέγρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ
 Προστασία τῶν χριστιανῶν τῇ β' Ἰουλίου, Περιβολὴν πᾶσι
 πιστοῖς ἀγθαροσίας· τῇ ἐορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἀννης,
 (Ἰουλίου κέ) Προγόνων Χριστοῦ ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέγρι τῆς
 Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης·
 τῇ α' Αὐγούστου, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀλλ' ἂν τύχη
 Κυριακῇ, πάλιν τὸ Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης· τῇ παραμονῇ
 τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου· τῇ ιε' Αὐ-
 γούστου μέγρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
 Θεοτόκον· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέγρι
 τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἰωα-
 κεῖμ καὶ Ἄννα· τῇ λα' Αὐγούστου, Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου
 Θεοτόκε· τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ Δε-
 σπότης· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον
 Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἐορτῇ τῶν ἐγ-
 κινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) Οὐρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία·
 τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέγρι τῆς Ἀποδόσεως Ὁ ὑψώ-
 θεις ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέγρι τῆς
 ἢ Νοεμβρίου κῆθις τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν
 προεορτίων καὶ μεθεόρων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν
 ἐορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιεπιστάτηροι Θεοῦ·
 τῇ δὲ Τρίτῃ Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ Ὁ ὑψώ-
 θεις· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἄσφαλεις καὶ θεοφθόγγους κηρυκας· τῇ
 Πρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς καὶ τῷ Σαββάτῳ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς γέν-
 σεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάταυ-
 στον Χριστέ. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἐορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-

λάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ἐ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίῶν, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρτιν ἡμέραις τῆς Μ. ἐβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἐκάστη τελομένη Λειτουργίᾳ (ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἤτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπιπτούσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἁγίων μνήμαις, ἤτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ΙΒ', τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἁγίων. Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἐξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἤτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντῆ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἰς τινὰς ἀλλοιωσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγον-

ται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν Κυριακῇ, εἰ μὲν ἔστιν ἔξω τοῦ Τριωδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμόν, ἀν' οὐμπέση τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἀν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἀν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἀν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἀν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμῆσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷς ἀν ἡμέρᾳ τύχη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα τρίς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουῖα μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔσωθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνοντι τὴν γῆν· εἰς τῆσον βρῦν, ὃ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχριστῷ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλουῖα, οὐδαμοῦ τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὑρήται, ἀλλὰ τὸναντίον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἑβδομάδος ταύτης, εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλουῖα τρίς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀρεῖλουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικός Ὑμνος τὸ *Οἱ τὰ Χερουβίμ*, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορά, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ *Οἱ τὰ Χερουβίμ* ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*, τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ ῥροτεία*. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχη τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ἕμως τὸ *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγησμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἰ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' οἵανδῆποτε καὶ ἂν τελεῖται ἡμέραν, ἐν πάσις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ἃς ἐν τῷ Ὁρθρῳ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ Ἀξιόν ἐστιν. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν, ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη εἴθισται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημειοῖ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὁδῇ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν ψάλλεται τὸ Κἄθισμα *Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμασι τῶν Ἀγίων ταῖς συμπίπτούσας μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιόν ἐστι καὶ οὐχὶ τὸ Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἡδῆ· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν*

τιμιωτέραν στιχολογοῦμεν νῦν ἐξαιρέσεις γίνεται δταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἢ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν Λειτουργία τὸν Κύριον ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἀν μὴ συμπίπτῃ ταύταις Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἢ Θεομητορικῆς. Ψάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷα ἀν ἡμέρα τύχη ἢ ἑορτῇ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσειν αὐτῶν, ἐν οἷαδῆποτε ἡμέρα καὶ ἀν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἐκάστη ὠρισμένα Κοινωνικά, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς (ἐξαιρουμένης τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε ψάλλεται τὸ Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών) καὶ Κυριακῇ ἀν τύχη ψάλλεται τὸ *Ἠοτήριον σωτηρίου λήψομαι*. Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἐξῆς Ἁγίων συμπέσωσιν ἐν ἡμέρα Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Λειτουργία, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικά τὰ χαρακτηρίζοντα ἕκαστον ὡς, ἐν ταῖς τριτὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν 16', ἐν ταῖς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλενης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* ἐν τῇ τῶν Ταξιάρχων τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους* τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Εσημειώθη ἐφ ἡμᾶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἀν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ.) Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμα Χριστοῦ* καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ *Ἄγαλλήσθε δίκαιοι*. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱεραῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἐβδομάδος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πνερός φλόγα* τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἐστὶ δίκαιος*

τῇ τε τάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι* καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι τῇ Πέμπτῃ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν* τῇ Περικτευῇ *Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὸς ὁ θεὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυρον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.* Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ *Γεύσασθε καὶ ἴδετε* ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἂν τύχη ἐορταζόμενος Ἅγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ *Γεύσασθε* ψάλλεται τὸ *Εἰς μνημόσυρον*. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τῇ Μ. Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἐορτῆς *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικῇ ἐορτῇ ἐὰν ᾗ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ *Μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ τὸν Ἱερέα Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου, ψάλλεται εἰς ἦχον β' τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.* Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσκειν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἐορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ γῆμα* τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν* καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν εἰς ἦχον β' εἰρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἐκάστην ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀρέστη* καὶ ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τὸ *Ἀνελήθης ἐν δόξῃ*. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ* ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἀγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* λέγεται τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἰη* τὸ ὄνομα Κυρίου ψάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον β' γῆμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιατμένῃ, τῇ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὀπιθιάμβωνον εὐχὴν. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάτχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦτο εἰς ἤχον β' γῆμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχὴ *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς*, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε. . . ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἐσπερινοῖς ἐν οἷς γίνεται Ἀρτοκλασίς, ὡς ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἔστι δ' αὕτη ἡ ἐκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχὴ, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πρὸς τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ἱεροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν* ἐστὶ τὸ ἐπιφράγισμα. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ὁμοῦς ἐβδομάδι ἀντὶ τούτου καταλιμπνησμένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνεῖ τρίς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἐκάστοτε λέγων τὸ *Ἀληθῶς ἀνέστη* εἶτα ὁ Ἱερεὺς τελευταῖον *Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν*, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χοροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται.—ἀντὶ *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων*,—*Δι' εὐχῶν* τοῦ ἁγίου Δεσπύτου ἡμῶν, *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Εν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἤχου, β' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιοι Θεοτοκίον, (ἢ Σταυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας) Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ *Εἴη τὸ κράτος*, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὁκτῶ ἤχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α'. Ἐάν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχη σ' Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερητῆι Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγούνται.

β'. Ἐάν ὁ Ἅγιος ἔχη δύο Δοξαστικά, ψάλλονται μόνα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἄνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐάν ὦσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνα τὰ τῶν Ἁγίων, ἄνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐάν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχη Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἥτις προηγείται τοῦ Ἑσπερινοῦ, διότι περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἀρκετῶ ἐσημειώθησαν § 1.

νῦν τῇ Πρασκειῇ ἑσπέρας τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, ἐὰν δὲ ἔχη Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοδοκίον σύμφωνα τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχη ὁ Ἅγιος Δοξαστικά, Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτικά τοῦ β' ἤχου, Πρασα. ἑσπέρας).

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡς, Δόξα Πατρὶ, Καὶ τὸν καὶ ἡεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλιν (τούτου ψαλλομένου αἴρεται τὸ πρὸςπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βαλὼν ἐπιτραχήλιον ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ὁ α' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποτισμοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνά δέκα, ὁ Ἱερεὺς ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἔτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἢ ἐλπίς πάντων τῶν πε-

ράτων τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Ἐἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παραχρόντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βαθμίδα τοῦ βήματος ἐξακολουθεῖ, *Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς· Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ κηθεξῆς, εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς καὶ εὐθύς τὸ Δι' εὐχῶν· καὶ ὁ λαὸς Ἀμήν.* Ὁ Ἱερεὺς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐλφώνει· *Εὐλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σώσον Κύριε Δόξα Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἢ Ἐκφώνησις, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἁγίῃ καὶ ὁμοούσιῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγιγνώσκει τὸ Ἐξάψαλμος, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἢ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου ὡς ἐν τῷ Ἐπερινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἢ Λειτουργία καὶ ἢ Ἐκφώνησις, Ὅτι σὸν τὸ κράτος· Κηθίμματα τὰ τῆς Περικλητικῆς, ὁ Ν΄. Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν αἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι διὰ δὲ τὰ Μαρτυρικὰ, Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς*

Παρακλητικῆς, τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ
 προσβήσατε ὑπὲρ ἡμῶν· τῇ δὲ Τρίτῃ, Προφήτα τοῦ Χριστοῦ
 προσβήνε ὑπὲρ ἡμῶν· τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπερα-
 γία Θεοτόκε Σώσον ἡμῶν· τῇ Πέμπτῃ, Ἀπόστολοι τοῦ Χρι-
 στοῦ προσβήσατε ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου,
 Ἄγε τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σάββατῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικὰ Πρε-
 σβείαις τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπανσον τὰς
 ἐυχὰς τῶν δούλων σου· διὰ δὲ τὰ Νεκρώσιμα, Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν
 ἐν ἁγίοις ἀνελθίσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μα-
 κάριοι οὗτε ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε. Εἶτα λέγομεν τὸν
 Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Στίχου, Ἄγε
 τοῦ Θεοῦ προσβήνε ὑπὲρ ἡμῶν (ἐάν ᾧπι δύο, Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ)
 ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις, τὸ
 Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' ὁ Εἰρμός καὶ ἡ
 Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (ἕνα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐάν
 μὴ ἔχη ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἶ-
 τα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὁδαὶ, ἀπ' θ' Αἰνοῦ-
 μεν ἐυλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται
 ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς, εἶτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρη καὶ ὁ Εἰρ-
 μὸς τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι
 σὲ αἰνοῦσι· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἐβδομάδος (ἕνα
 ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέ-
 ρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα
 πρέπει· ὁ Ἱερεὺς Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν, καὶ μετὰ τὸ Σὸν
 γὰρ ἐστὶ τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
 τῶν· ὁ Α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου· καὶ ὁ Β'
 Καὶ ἐστὼ ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς
 (ἕνα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ
 ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ εἰς
 τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν
 τῷ ὀνόματί σου ἩΨιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Β'.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Τῷ οἴκῳ σου πρόπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Καὶ νῦν.

Ὁ μογογεῆς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Γ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυριῷ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ὑψίστος σοι Ἀλληλούια.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεός μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός. . .

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ὑψίστος σοι Ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-

μεν Χριστῷ, σῶσον ἡμῖς Γ' ἐν Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ἐνάλλοιός σοι Ἀλληλοῖνα· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἔρχετα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ Τρίτῃ Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ἠψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεωρηθόγγονοι· τῷ Σαββάτῳ, Ὁ ἀπαρχὰς τῆς φύσεως²· τὸ Τριτάκιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Ἐίδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερὺς τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν Ἐἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Ἐὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὄρθρον μὴ ἔπηται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὁρχ, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ἱερὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γ' καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητός· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερὺς, Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐκτίσις ἡμῶν δόξα σοὶ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸ Ὄρθρον ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἔχη μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἶνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἅτινα ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου), εἰς τοὺς Αἶνους τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἰώνων Στιχηρά, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· Πληρώσωμεν τὴν ἑσθινὴν κτλ. Σὸν γάρ ἐστι· καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα Προσόμοια, τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τὴν ἡμετέραν ἢ μεθέροτο· Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, τύχη δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικά, ἐν τῷ

2. Τινὲς ψάλλουσι καθ' ἐκάστην Κοιτάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐσπερινῶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθέορτα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον, ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἢ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρῶτ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῶ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀπ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς ἢ Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξ-ποστειλάριον τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἔχη) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη Αἰνους, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχη, μετὰ τὰ Ἐξποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν* ἢ Ἐκφώνησις *Σὸν γὰρ ἐστὶ* καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμῖς* μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐσται, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυσις.

3. *Τινὲς* καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντίφωνα.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ

ΕΝ ΗΜΕΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Το Σαββάτω ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως¹, ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προσημιακὸν ψαλμὸν, εἶτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν Ἐτι καὶ ἔτι ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος. Εἴθ' οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς ΡΜ' καὶ ΡΜΑ' ἦτοι τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τὸ Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας ἦχον μέχρι τοῦ Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, συμπάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου Στιχηρά, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου Προτόμοις μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

διὰ τὸ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

1. Ἐν ἐκάστη Ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως καταληγοῖσθαι εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ἀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ ἐπιλαβείας τὸ Ἀμήν ἄλλως παραβαίνει τὸ καθήκον αὐτοῦ ὡς ἔατον.

Τὸ β'] Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Τὸ γ'] Ἐκ θαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δ'] Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ε'] Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸ ς'] Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ ζ'] Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ η'] Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ θ'] Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ ι'] Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδὲως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προφαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς Στίχων, διότι ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὀρεῖται ἕκαστος τούτων λέγειν ἐλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχει Δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου· εἰ δὲ μὴ ἔχη, λέγονται τρία μόνον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Ἐπὶ τοῦτος, ὁ Προϊστάμενος τὸ Φῶς Ἰλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β'· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ Εἰπωμεν πάντες καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξίωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Εἶη τὸ κράτος καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ

δ' Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ β' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προφάλλονται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι·

β'] **Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν, εὐπρέπεσαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.**

γ'] **Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἴκουμένην, ἥτις οὐ σκευθήσεται.**

δ'] **Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ δὲ ὁ Ἅγιος ἔχει Δόξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ Προϊστάμενος τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς· *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία*, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ὁ α' τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· ἐὰν δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἴτε Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὰ Ἀπολυτικά ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, *Σοφία*· ὁ Ἱερεὺς· *Ὁ ὦν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*· ὁ Προϊστάμενος· *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων*· ὁ Ἱερεὺς· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.* τὸ *Δι' εὐχῶν*, ὁ Χορὸς τὸ *Ἀμήν*, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προϊστάμενος λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παρίκλητε*· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς· *Ὅτι σοῦ ἐστὶν*, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· *Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'* καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ν' ψαλμὸς, εἴτε ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχη Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐπιτάττε-

ται, εἰδ' οὖ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλοντι τὰ ἐφεξῆς δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέροθεον ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον.

Ἦμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς ἄσματος ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Πῖδόν, Ἄχραντε Παρθένε (ἔρχ· ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸ Μετονοκτικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑπκοῆ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ Ἁγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐν ἐσπράττειται, εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐσθίων καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Ἐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου... μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κέριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν... ὁ Χερὸς τὸ Ἄγιον καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μετονοκτικὸν καὶ ἄρχεται ὁ Ὄρθρος.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ Ὑψίσθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· ἢ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ Χερὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριά.

δι, ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἄμιγρ, καὶ ὁ Προεστάμενος ἀρχεται τοῦ Ἐξάψαλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύζει ἀκροωμένων καὶ μηδενὸς μῆτε ὑπὸ βιγλὸς μῆτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατασκευτικὴν προσευχὴν ταράττοντος, ὡς διαγορευοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετρακις τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὠρισμένων ἀπὸ τοῦ β' στίχων Ἐξομολογησθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται· ἐὰν δὲ ἢ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐορταζόμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον ἅπαξ, εἶτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν μετὰ τὰ Ἀπολυτικά ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἐορταζόμενος), εἰδὲ μὴ, ὁ Ἄμωμος μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Καθίσματα, ψάλλονται τὰ τῆς γ' Στιχολογίας²· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἠν.λόγηται καὶ δεδύξασται ἀκολούθως ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον μετ' αὐτὸ ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνες, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου ἀνά δ' Τροπ. ἀπ' ἐκάστης Ὠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἰρμὸν, Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἁγίου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἐὰν ἢ ἐορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ Κἄθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀπ' ε', ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ

2. Ἐὰν ὁ ἐορταζόμενος Ἅγιος ἢ ἐκ τῶν ἐπισημότερον ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐδηρηνομένων, καὶ ἐν ταῖς θεσπ. πρώταις στιχολογίαις τῶν Καθισμάτων, ψάλλονται ἀνά ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέροις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.

ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἀρχοῦνται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίτας μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*· ὁ Ἱερ. *Ὅτι Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἄγιοις ἐπαναπαύῃ*· οἱ Χοροὶ τὸ *Ἡῶσα προΐη* εἰς ἤχον β' ἐκ τρίτου, ὁ Διάκ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμῶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου *Εὐαγγελίου*· *Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*· ὁ Ἱερ. *Εἰρήρη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου*· ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ. . . ἁγίου *Εὐαγγελίου* . . . *Ἠρόσχωμεν* καὶ ἀναγινώτκει τὸ Ἑωθ. *Εὐαγγέλιον*, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ *δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι* καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλ. τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ *Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας* ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἱ. *Εὐαγγελίου* καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Προϊστάμενος ἀσπάζεται τὸ *Εὐαγ.*, εἶτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ν' *Δόξα τῷ* τῶν Ἀποστόλων *πρεσβείαις ἐλεήμων*, *Καὶ νῦν τῷ* τῆς Θεοτόκου *πρεσβείαις ἐλεήμων*· ὁ Στίχος *Ἐλέησον με ὁ Θεός* . . . καὶ τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου*. Εἶτα ὁ Ἱερ. *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμῶς*· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ *Κύριε ἐλέησον* ἀνά τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. *Ἐλεῖ καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλῦνόμεν*· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἤχον τῶν Καταβασίων, *Τὴν τιμωτέραν* προτάττοντες ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α] *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.*

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβιμ.

Β] *Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς θούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

Τὴν τιμωτέραν.

Γ] *Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ*

ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Δ'] Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Ε'] Καθεῖλε θυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπεσταιλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν.

ΣΤ'] Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταβασία. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἶτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· ἐὰν δὲ ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχη Ἐξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τῷ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίου αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια ψάλλονται οἱ Ἄϊνοι ὁ α' Χορὸς Πᾶσα προὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· ὁ β' Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Ἄϊνων ἢ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α'] Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β'] Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς θυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ε'] Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

ΣΤ'] Αίνετε αὐτὸν ἐν κυμαθάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμαθάλοις ἀλλαγμοῦ. **Πᾶσα** πνοὴ αἰνεσάτω τὸν **Κύριον**.

Ζ'] **Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.**

Η'] **Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.**

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη λίτους, ψάλλονται ἀνακτάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ η' στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται συνήθως ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ἑπιεπιλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ἡμῶν σὺ καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Παλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυστικῶς τὴν Ἐκτενῆ Ἐλέησον ἡμῶν ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ γιγάνθρωπος ἔτι ὁ Διάκονος *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ.* ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρισμῶν . . . *Εἰρήνη πάσι ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλινάτε ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμῶν, καὶ τὴν Μ. Ἀπόλυτιν. Ὁ δὲ ὁ Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ Λειτουργία.*

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἄμην μετὰ μέλους ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήρῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἐκάστη Αἰτήτῃ τὸ Κύριε ἐλέησον μετὰ τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πάντα δόξα καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, Εὐλόγει ἡ ψυχὴ*

μου τὸν Κύριον εἰς ἤχρον πλάγιον τοῦ δ'· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ψαλμοῦ ὁ Διάκονος ἔτι καὶ ἔτι ὁ Ἱερεὺς, Ὅτι πᾶν τὸ κρῖται· καὶ ὁ β' Χορὸς ἄρχεται εἰς ἤχρον β' Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος ἔτι καὶ ἔτι ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ γενναῖος ἄνθρωπος· καὶ ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως:

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ πικρακληθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν ἡ ἀνακτᾶσιμα Στιχηρὰ, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν ἀν ὅπως ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἐορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ δ' πρῶτα ἀνακτᾶσιμα Στιχηρὰ, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἕτερα δ').

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ καθυποκείμενοι τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ α'. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ β'. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Εἶτα δ' α'. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων, Ἀμήν.

Ἡ Εἰσοδὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκον. *Σοφία, ὀρθοί. Ὁ α'*
Χορὸς Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ, ὁ ἀνα-
 στάς ἐκ νεκρῶν, ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο λέγων *Ψάλλοντάς*
σοι, Ἀλληλοῦια. ὁ α' Χορὸς τὸ ἀναστασίμου Ἀπολυτικ. τοῦ ἤχου,
 ὁ β' τὸ τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἐλέγηται καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), εἶτα τοῦ
 Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. Τοῦ Κυ-
 ρίου δεηθῶμεν, ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἅγιος εἶ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ... ὁ Χορὸς
 ἐπάδει τὸ Ἀμήν, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριτάγιος Ὑμνος³, μεθ' ὃν
 ὁ Ἀναγιώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκον.
 ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν* καὶ ἀναγινώσκεται ὁ
 Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλοῦια
 ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὁρακίας
 Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ἦ ἕτερος Διάκονος) *Σοφία, ὀρθοί, ἀ-*
κούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερ. *Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ*
Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ δὲ Διάκον. ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνοῦ⁴ λέγει *Ἐκ*
τοῦ κατὰ . . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ἦ
 ἄλλος διάκονος) *Πρόσχωμεν*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον. Μετὰ
 τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοὶ Κύριε
 δόξα σοὶ, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενῆ Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
 ψυχῆς . . . μετὰ τῶν κατηχομένων, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος
 ἐκάστοτε τὴν ὠρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ
 κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι ... ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλ-
 λων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαθείας καὶ κατανύξεως, εἰς
 τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουδικὸν Ὑμνον.

3. Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ δύναιμι, Διακόνου λειτουργοῦν-
 τος, λέγεται ἐπ' αὐτοῦ.

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεὺς·
 ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγιώσκει ἀπὸ τῆς Ὁρακίας Πύλης καὶ οὐχι
 ποτε ἀπὸ τοῦ ἁμβωνοῦ, ὡς τινες ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦτοις χρόνοις
 ἐξ ἀγνοίας ἢ μελοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγωσι.

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες πᾶσιν τὴν θρωτικὴν ἀποδώμεθα μέριμναν· (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ 6' Χορὸς) ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεις·
Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν Εἴσοδον τῶν Ἀγίων, ὁ Διάκον. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρήνη πᾶσι, αἱ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματι σου·

ὁ Διάκονος Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμοιοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

ὁ α' Χορὸς Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

ὁ Διάκονος Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ὁ α' Χορὸς Ἐλεον εἰρήνης, Θουσίαν αἰρέσεως.

ὁ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

ὁ 6' Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ὁ Ἱερεὺς Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

ὁ α' Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

ὁ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ὁ 6' Χορὸς Ἀξιον καὶ δίκαιον.

ὁ Ἱερεὺς Τὸν ἐπιτίχιον ὕμνον ἄδοντα κτλ.

ὁ α' Χορὸς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββᾶθ, π.λη-
 ρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψί-

στοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁσάννά
ὁ ἐν τοῖς ἡμίτοις.

ὁ Ἱερεὺς *Λίθετε, γράγετε· τοῦτό μου ἔστι τὸ Σῶμα·*

ὁ β' Χορὸς Ἄμην·

ὁ Ἱερεὺς *Πιετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου·*

ὁ α' Χορὸς Ἄμην·

ὁ Ἱερεὺς *Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ
πάντα καὶ διὰ πάντα.*

ὁ β' Χορὸς *Σὲ ἠμποῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦ-
μεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.*

ὁ Ἱερεὺς *Ἐξαιρέτως τῆς Παπαρίας, ἀχράντου, ὑπερευ-
λογημένης, ἐνδόξου, διespoίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θέτου Μαρίας.*

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἧχον
β', μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνησθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Διάκ. Καὶ
ὧν ἐκμιστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν οἱ
Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ
μῆ καρδίᾳ δοξάζειν· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ·
οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ὁ Διάκ. Πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες· κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἐνότητά τῆς πί-
στεως· ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ.
ὁ Προϊστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκ-
φώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία· εἶτα Εἰρήνη πᾶσι· οἱ
Χορ. Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν· ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλαν-
θρωπῆ τοῦ μοιογενοῦς σου Υἱοῦ· ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν·
ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις· οἱ Χορ. Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἄμην· καὶ ἀρχεται
ὁ β' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἧχον τῆς ἡμέρας τὸ
Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλοῦδια,
μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἐμφανισθεὶς ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Ψυλῶν μετὰ
τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, ἐκφωνεῖ Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ
ἀγάπης προσέλθετε· ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ,

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου· καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει εἰς ἤ-
 χον β' τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὁ Ἱερεὺς λαβὼν*
καὶ ὑψῶν τὸ ἱερόν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς
ἀγίας Τραπέζης, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἶτα στρέφων πρὸς
 τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως: *Πάντοτε ἔνθ' καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς*
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ὁ Χορ. Ἀμήν, καὶ ὁ Διάκον. Ὁρθοὶ μετα-
λαβόντες τῶν θείων ἀγίων, καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι
σὺ εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν· ὁ Διάκον. Ἐν εἰρήρῃ προέλθωμεν τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς τὴν
ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύ-
ριε· μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρίς γῦμα, ἀλλ' ἐύλα-
βῶς, εἰς ἤχον β' τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ ἔνθ' καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· εἶτα ὁ Διάκον. Τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυ-
ρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς· ὁ Προϊστάμενος λέγει
τὸ Στερεώσαι Κύριος, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Ἱερεὺς πάλιν
Δόξα σοι ὁ Θεὸς· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. εἰς τὸ τέλος
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν· οἱ Χοροὶ Ἀμήν, καὶ
ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱερουργούντος χεῖρα καὶ λαβόντες
τὸν τῷ ἀντιδῶρι τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦν-
τες τῷ Θεῷ.

ἡ
 κτων εἰ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Δόξα Θεία χάρις, Καὶ νῦν Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργός, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στύλος, τῆς Θεοτόκου Χαίρε Κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὰ Ἀπολυτικά, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Κάθισματὰ κατὰ σειράν, ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἄρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρήτων πάντα ὡς Θεῶ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασταὶ Σταυρῶν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτων σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτικίον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναυῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετω: Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἀγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Κάθισματὰ κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δις, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός

ἀπξ, ἀφ' ε' Κοντάλιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνο-
 λόγιον τῆς ἡμέρας· αὶ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄπαντα
 ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιω-
 τέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς
 Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ
 Ἐσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας εἰς δ'*. Δόξα Ὁ ὀρθήτω
 σοφία, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμε-
 ρον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μικκρισμοὶ τοῦ ἤχου
 εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν
 Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαιρε
 Κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ, Κον-
 τάλιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς
 τὸ Ἐξαίρετω· *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἶδομεν*
 τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ
 ἦτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τα
 τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ 9'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου
 Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
 μιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
 Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν,
 Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προ-
 κείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν
 Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον,
 τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν,
 τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμρότεροι, αὶ Καταβασίαι Σταυρὸν χα-
 ράξας, καὶ ἄπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιω-
 τέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ
 Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου
 δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.
 Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἢ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Λιγείτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'.—Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπερα-
γίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχῃσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέ-
ρας μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα
Τῆν πάνασπτον σου Γέννησιν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ παγκόσμιος χαρὰ,
Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐκ τῆς ρίζης
Ἰεσσαί, καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
πνοις· εἶπου δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀνα-
στάσιμα δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ
Ἁγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν
Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα* παραδόξως, εἰς
τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τὰ*
οὐράνια πάντα, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κινῶνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρ-
τιος οὗ ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα
Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἄπαξ· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ
Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κε-
ταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τῆν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστει-
λάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα.
Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ*

Ἄδαιμι, Δόξα τῷ Ἐωθινῶν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστατάκιον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία (ζήτηε ἀπ' σ' Ὁδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η'.—Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τριτάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τριτάγιον αἰθθῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ· ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Αὐτῆ ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοή Ηὐλήν κεκλεισμένην ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ, ἢ Καταβασίαι Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε· εἶτα τὰ β' Ἐξηκοστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Αὐτῆ ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α΄.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαί, εὐρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρουμοῦ.
Δεδωξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σκλευθή-
σεται.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β΄.

Ἔμωσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοι-
μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετί-
σαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡ-
μας Ὡτὲ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετιάμην αὐτὴν.

Ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψίστος.

Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἡ γέννη-
σις σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε· καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ· καὶ Ἄρτα· ὁ Ἀπόστολος· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἢ παρθενία·
Κοινωνικὸν Ἠοτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ ρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ πόχοι ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κρευε ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἐορτῆς σ΄,

Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἶσοδος, Φῶς Ἠλιόρον, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῆρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὠταύτως Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ῥίψης Ἰεσσαί, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθύς ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπκοή καὶ οἱ Ἀνάβημοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κεταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὁδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἐξαποστειλάρικα τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἶσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξιμέτωγ· Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Θ'. — Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχε μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν ἁγίων Δεῦτε τῶν χορευόμενων δ'. Δόξα Ὡ μακαρία θυὰς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν ἁγίων, Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τρικδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν ἁγίων καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς: Κάθισμα τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παρηγουρίζουσιν· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν ἁγίων, αἱ Κεταβαταὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄπειρα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Ἦψιν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλίαια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀδάμ ἀνακαιτίσθητι. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ' Χάρις τῷ Αὐτρωτῇ, Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν ἁγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικόν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῷ Σιββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσκαιρικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Οἰοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος Κθίσματτα εἰς τὴν α' καὶ ε' στιχολογοῦμεν ἀνά β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κθίσμα μεθέορτον, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κταβαταὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν οἷς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικόν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'.—Ἦ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὀρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὀρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προσευμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Λξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνά δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ εἰ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριαμὲ ἀπαξ*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὄκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξηποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα Ἀὐτῇ ἡμέρᾳ Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων· Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχη ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'.—Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων. καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἐν τῷ γῶσι τὰ Ἐγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέ-
ρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιγμὰ δ', τῶν Ἐγκαινίων γ'
καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἐπερινῷ Ὑψου-
μίου σου Δέσποτα Δόξα Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων.
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προ-
κειμένον, καὶ τὰ Ἀγκνώσματα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάσιμα Στιγμὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὺ μου σκέπη κρα-
ταῖα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Προεόρ-
τιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν Ἐγκαινίων
ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ
ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ
καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τῶν Ἐγκαινίων
Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἀπαξ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ
Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κα-
ταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου, εἴτα Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσοι τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐ-
φροσύνης κρᾶζομεν. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν
Ἐγκαινίων δ' Σήμερον ὁ ἔνθεος, οἱ Στίχοι ὁ α' Κύριε ἠγάπη-
σα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
ὁ β' Σοὶ πρέπει ἔγνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθή-
σεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπε-
ρευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τοπικά καὶ οἱ Μικκρυτοιὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων,
μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον
Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαι-
νίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ
Κοντάκιον Οὐρανὸς πολέρωτος ἡ Ἐκκλησία. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαι-

ρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιβεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν Σαββάτῳ Ἀποστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκαινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡμέπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Τῇ ΙΑ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(Σημειώσεις. Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύτατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὐ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῆ καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ. Ἐπερινῶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Σταυρός ἀνυψούμενος εἰς σ', Δέξῃ Κκι νῦν Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός· οἱ Σίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἕτερος, Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Δέξῃ Κκι νῦν Ὅσπερ πάλαι Μωϋσῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτῆ, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πρωΐλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ (ὅπερ λέγεται εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν τύχη ἢ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γχμα, Δόξα Σὺ μου σκέπη

κραταιὰ ὑπάρχεις· Κκι νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος 'Ελέησόν με ὁ
 Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κινῶν εἰς ἕξ
 ἀνευ Στίχων, ἐκτός τοῦ Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα
 ἄπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κα-
 ταβηταὶ Σταυροῦν χαράξας, εἴτε φάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο
 Ὁδῆ, καὶ αἱ δύο Καταβηταὶ Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, καὶ Ὁ διὰ
 βρώσεως τοῦ ξύλου, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ ε' ἄπαξ. Εἰς
 τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ' (εἰς
 τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προκυνεῖ ὡς συνή-
 θως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προκυνῆται τὸν τίμιον Σταυρόν).
 Δόξα Κκι νῦν Σήμερον προέρχεται, Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἡ-
 χον δ', εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεός γίνεται ἡ Εἴσοδος
 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν. ● ἱερουργῶν Ἱερεὺς †
 στάς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυ-
 ρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βυτιλικῶ καὶ
 τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς·
 στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά,
 τῶν Ἱεροδικῶν θυμιώντων καὶ τῶν Λαμπάδων, τῶν Ἐξαπε-
 ρύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ
 Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδάμβουλον, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψαλλόν-
 των τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ
 ἔνθ' ἵσταται τὸ Τετραπόδιον ἠΰτρεπισμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ
 περιελθὼν τρίς ἵσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, κρατῶν δὲ εἰς †
 χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ
 τοῦ Τετραποδίου· εἴτε θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψίλ-
 λει τὸ Σῶσον Κύριε ἄπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνά μίαν
 μετὰ ταῦτα βλῶν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷς ἂν ἡμέρα τύχη), καὶ
 λαθῶν ἀνά χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βυτιλικῶ
 καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολάς· ὑψοῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως·
 Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου
 ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς α' ἑκατον-
 τᾶδος τοῦ Κύριε ἐλέησον, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν τρεῖς ἐνέρ-
 ξει μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς καὶ κλίνοντος τὴν κερκὴν ἡρέ-
 μα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὐθις κατὰ
 μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἴτε στραφεὶς
 πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ

των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς 6' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν 6' ὕψωσιν ὡς προδιεγράφη· εἰθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυστράς, λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . . καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς 7' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημιούντων ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημιούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς Ἀνατολάς, λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακοινοῦντων καὶ διακοινοσάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς 8' ἑκατοντάδος· εἰτα τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ πρότελθὼν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαθῶν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν, βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, ὑψοῖ αὐτὸν ψάλλων τὸ Ὁ Ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως· θεὸς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· Τὸν σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, ἅπασι· τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν· εἶτα ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*. Μετὰ τοῦτο προτέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προτερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικῶ ἀσπασόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀφφικῆλοι· ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ*, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνθ' ἂν εὐρίσκηται χροσστατῶν Ἀρχιερέως· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱερῆς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ· αἰέσεως, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐροριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας

ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν ε' ἑκτοντάδα λέγει, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκραῖξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς προσ-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπόσω εἰς τέλος;

**Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτή-
σω ἀπ' ἀρχῆς.**

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.

**Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.**

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ἰὲ . . .
ὁ σαρκὶ σταυ-
ρωθεὶς κτλ.
(οἷχ ἂν ἡμέρα
τύχη).

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

**Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐ-
στιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.**

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον Κύ-
ριε τὸν λαόν
σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυν-
ρεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἄγιός ἐστι, Σῶ-
σον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλ-
ληλουῖα· τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑ-

ψωθεις, ἀντὶ τοῦ Τρισαχίου Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβολικῶς ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίμας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐρ' ἡμᾶς, τὸ Ἀπολυτικίον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἐπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσημειωτέον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούση τὰ ἴσα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρσκευῆς, τελοῦμεν νηστεῖαν, μόνον δὲ ἂν συμπέση ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ ψάλλεται ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάτακτος μεθέσρτος τοῦ Ἐπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χρομα, εἰς τὴν ἡ' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ Στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξηποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξῃ Κι νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ σταυρωθεις, Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξίον ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἑπέρως μετὰ τὸν Προηματικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέσρτα δ'. Δόξῃ τῆς ἑορτῆς μεθέσρτον, Κι νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξῃ Κι νῦν μεθέσρτον, Ἀπολυτικία, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τοῦ τυχόντος Ἁγίου καὶ μεθέορτον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρῶν· Χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογῶμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴλους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τῷ Ἑωθινῷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος· τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐκκλήσιον Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'.—Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ', Δόξα τῆς Ἁγίας *Ἡ διηρθρωμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρῶν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἁγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναπτάτιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασταὶ Σταυρῶν *χαράξας καὶ ἄπσα ἢ τάξας τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὰ Ἐξαιρέτως· *Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Κ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιχ ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ νασῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν κτλ.

Τῆ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῆ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαρπλάκτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμέ-

νων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη, τὸ Ἀπολυτικίον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἢ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἢ τάξεις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασίων· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἶτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Νηοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ἔθλου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῖς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

ἢ τῆ α' συμπεσοῦσα ἐορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξω τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῆ ΚΓ'.—Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διχτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὁρθρον αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Μαρτῶν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιζ, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου Ἡ πρώτην οὐ τικτουσα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυρ. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὅ,τε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Θυμῶντι ἐν Ναῶ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάριζ, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ'.—Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθέρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θεόκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θεέλης; γ'. Δόξα Τις μὴ θαυμάση; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑθνοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογήομεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαπρωτειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λιγεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰ τόχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἧτις καὶ προηγείται. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θεέλης συντεθεὲν ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει αωγ'.

Ἦχος γ'.

Θεοῦ κήρυκος διδασκαλίας, πόθω κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν ὡς ρεόντων ἠλόγησας καὶ εσκυ-

τὴν ἱερὸν καλλιέρημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποιῶν κατετόλμησας, Θεέκλα ἐνδοξε, Παύλου τοῦ Θεοῦ συνέκδημα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν ἐκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

“Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, ἐφρεθὲν ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου ἐν μεμβράναις γεγραμμένον, ἐν ἔτει 1616’.

Ἦχος 6’.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πηνεύφημα, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου Θεόσοφου, πρωτομάχου ἀνεδείχθης καὶ πρώταθλος ἐν γυναίξιν, ἐπέδης τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρες καὶ τῦροι ἔφοριζάν σε ὀπισθεῖσαν τῷ Στυρωῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, Θεέκλα, συνέκδημα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ ΚΓ’.—Ἡ μετάστασις τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α’ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ’ Προσόμοια Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς σ’. Δόξα Τὸν Υἱὸν τῆς βροτῆς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδοῦ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνακνώματα (καθ’ ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν’ Ψαλμὸν, ἢ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβιβῆμοι, τὰ α’ Ἀντίφωνον τοῦ δ’ ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα

πρόη καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλεησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ἰδιόμελον Θεολόγε Παρθένε, ὁ Κωνὸν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κήθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, οἱ Μάκκαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νκοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτω· Ἀξίων ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριδικὰ Ἀξίων ἔστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστοῦ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κήθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον.

αί Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψιχ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Εὐαγγελιστῶν Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικκρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἁγίων σ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεις, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἁγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Θεότοκε ἡ προστασία καὶ τὰ

Τριαδικά "Αξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερ-
 δεδοξασμένος εἶ καὶ ὁ Ἐξαψάλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπο-
 λυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.
 Τὰ ἀναστάσια Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
 κοή, οἱ Ἀναβχθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀνα-
 στάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
 κιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων Φωστῆ-
 ρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κον-
 τάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηηνόγιον τῶν Ἁγίων τῆς
 ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου
 καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα Στιχολογούμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων
 δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
 μένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου
 εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν
 Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Ἁγίου
 τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν ὁ Ἀπόστολος
 Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆλθεν ὁ
 σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ).
 Εἰς τὸ Ἐξοιρέτως "Αξιόν ἐστιν, Κιωνωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ
 φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρις τοῦ ἐνικυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν
 ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἣτις ἤθελε τύχει
 ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς·
 ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς
 ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακὴν, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν
 ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ.

Τῆς ΙΙ΄.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρᾳ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἁγιεῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεῦσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆς Κυριακῆς εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητήρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογουμέν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία καὶ κθεξῆς ἢ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεκ τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῆ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγούνται τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἶτα ὅπου μὲν ἐορτάζεται ἡ ἁγία Ματρῶνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου τούτου ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξακτικὰ λέγονται ἐκ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου ἢ τῆς Ἀγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν δοκ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηνίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίμου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοδοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωῆχου. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθίσμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοδοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κήθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοδοκίον ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μεμελοῦγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρις τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὀσίας (ἢ τοῦ Ὀσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὀσίας (ἢ τοῦ Ὀσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ἰ. *Περειολογημένη* Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὀσίας (ἢ τοῦ Ὀσίου). Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὀσίας (ἢ τοῦ Ὀσίου), τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος τῆς Ὀσίας (ἢ τοῦ Ὀσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΚΓ'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἢ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ ε'* καὶ τοῦ ἀγίου δ'. Δόξα *Αἵματι τοῦ μαρτυρίου*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ*, Δόξα *Τοῦ Ἀρχιεπισκοπόμενος Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κτίθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασαί· Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξπαστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου·

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν Παραγία Δέσποινα, Εἴσοδος, Φῶς ἠλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχῆ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Μέγαν εὖρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, Καὶ νῦν *Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκειμένον Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πρὸ τῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς γοῶν, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφό-*

ρου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχως Ἐλέησόν με ὁ Θεός,* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εἰς τὰ ὑπερκόσμητα σκηνώματα* (Ζήτηε εἰς τὴν Λιτήν). Κινῶνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, ὃ ὁ Στίχως, *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι,* καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου *Μερίς μου Δημητρίε* ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξπρωτειλάριον τοῦ Ἁγίου,* καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια *Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τὸν λόγχαῖς κληρωσάμενον,* Καὶ νῦν *Ῥῆσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν,* Δεξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ θ' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικεῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξοιμῶν: *Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος δ'. Δόξα *Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς,* Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε,* Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου *Μέγαρον εὐρατο,* τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν,* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν: οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου *Τὸν θεὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον* μετὰ τοὺς Κινῶνας ἢ Ἀκολουθία ἅπασα τῆς Κυριακῆς μόνῃ.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Παραγία Δέσποινα, Ἀπολυτικά τοῦ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάριχ, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνον· ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Τὸν λόγχοις κληρωσάμενον', Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

1. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄνωγ' ἐκδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντινου, φαίνεται ἐνταῦθα σημείωσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίοδον « τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰκις κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προῖστώμενον » ὡς « τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβίαι προῖστώμενον »· ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εἰσοδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μνεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συγκρίσεται τῷ φάλλορτι ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριβεῖα τὸ κείμενον ὡς εὔρηται.

τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίεττε, Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Διαμανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πίστῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναιου διατάξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον ~~Σὺ εἶς μεσιτεύουσα~~ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασταὶ Ἀροίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴλους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η'. — Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχαρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί, Καὶ νῦν Συγχαρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἶσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀντηνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σουδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀτόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρῶν, προστασίαις, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἀνδρῷ θρόνῳ (ζῆται εἰς τὴν Λιτήν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑμνῶν διδοειύσας, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων Τοὺς ποεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, οὗ ὁ στίχος Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηναλόγιον, αἱ Κιτκάσιαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἕσω γηθόμενος ταύ-

της τῆν *Εἰσοδοῦ*. Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν, *Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδορ εἰσηλθεσ ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὸ Ἄπας γηγενής: τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομητορος, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια, *Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων* ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὁπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, Καὶ νῦν Μακαριζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικχαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἄγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων ε', Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις*.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸ Νῦν ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιάρχων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ 6' τῶν Ταξιάρχων, ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος γῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων

δ'. Δόξα Ὁπου ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακκριτοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναός, Ἀπόστολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. — Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλημ Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ Ὀσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἄριστος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων αἱ Κατὰβασεῖς Ἀνοξῶ τὸ στόμα μου καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερβυλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ IB'.—Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τρεῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνῃ ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῆ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα*, εἰς σ'. Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*. Εἶσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σάλπιγξ χρυσοφώνος*, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, τὸ Θεοτοκίον *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλ-

μός χῶμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καί νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στιγῆς Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καί τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσι σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγροῖν διοδεύσας, καί ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καί τὸ Θεοτοκίον ἀρ' σ', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καί τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου καί στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, εἴτα τὸ Ἐξαποστειλάριον καί τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἐπεσι, Καί νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μ. καί τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακρῖσμοι, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καί σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καί τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος καί τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καί Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προομιτικὸν καί τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καί τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον καί τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν Ὁ ποιητῆς καί λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καί Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου καί τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καί ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καί ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καί τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καί τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καί Οἶκος χῶμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καί τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' σ' Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου καί τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου καί ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καί τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αίνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἑπεριπλογιμένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθυρώτατος γὰρ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ὄρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὁκτωβρίου ιη'). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* κτλ.

Τῆ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμιμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηναίγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐσθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ε' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχῃσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ*, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Χαρὰν προμνηστεύεται* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπερυψία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τὸ Προεόρτιον *Εὐφροσύνης σήμερον ἄπαξ· ἀρ' σ' Κοντάκιον* καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀπολιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἶνων) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Κι νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον Ἀπόστολος* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε. Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ'.—Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπεριῶ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ Στιχηρὰ Σήμερον πιστοὶ καὶ τὰ Τῶν Ἁγίων εἰς Ἄγια. Δόξα Καὶ νῦν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια *Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα

Μαριὰμι, εἶτα ὁ Ν' φαλμὸς γβμκ. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμ-
ψυχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον,
τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, αἱ Κανόνες ἀμρότεροι
ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ δύο Καθίσματα,
ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μεηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι
Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ'
Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἦχον δ' πρῶτον Κανόνα.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξε-
πλήττοντο πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἴσο-
δον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχο-
ρεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἦχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ
Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερῶν. Δίς.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου . . .

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν . . .

Ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ
ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Μυστήριον ξένον, τὸ Ἐξ-
ποστειλάριον Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς
Αἶνους τὰ Προσόμοια Λαμπιδηφόροι Παρθένοι εἰς δ'. Δόξα Καὶ
νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δόξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ
Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς θάρσεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.

Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ-
δομεν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ῬΨιστος.

Ἄγιωσὺν καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ πόλις Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.

Ἄγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Ἰνὰ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἄγλοις θαυ-
μαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβε-
βλημένη, πεποικιλμένη.

Ἄπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.

Σήμερον
τῆς εὐδοκίας
Θεοῦ τὸ προσι-
μιον κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἄγλοις
θαυμαστὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον,
Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρῆ,
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄγ-
γελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κι-
νώτῳ, Κωνωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρῆ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-

λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προοδοποίησον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμός, χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμφύυχος, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξέρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὅρα § 7) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριο, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-

μεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Κκι νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Κκι νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίων ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἀντι Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεύτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾷται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογηθῶμεν *Τῆν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἵτοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νκαῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηρολόγιον· αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ

τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξῃ Σήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον, Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄγρευλοι τὴν εἴσοδον τῆς Παράγου... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώριον Λόγον.

Τῇ Α'.—Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἐσπέρια Προσέμοια Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'. Δόξῃ Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἡσαία χόρευε. Ἐσιδὼς, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνχνώματα εἶτα τὰ Ἀπόστιχα Δόξῃ Τὸν συναίμονα Πέτρον, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξῃ Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητῆς (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν) ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ

Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾷται· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια *Βηθσαιᾶ νῦν ἀγάλλου* εἰς δ'. Δόξα *Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως*, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ὑπόδεξαι *Βηθλεέμ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως· *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπιέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ ε'* καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἠλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ*. Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρου*, Καὶ νῦν *Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτῆ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξῆψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' *Στιχολογία*, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν τεθλολωμένην μου ψυχὴν*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾷται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν Ἑσπεριολογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νηοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἄξιον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πῦσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῆ Δ'.—Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταχμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχῆμάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἀγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή,

οὐκ ἄναρθροί τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἁγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐκαίσιον θαῦμα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἵτοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον τῆς Ἁγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀποστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνήμευτε Παρθένε, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἰς τὰ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλ-

τῆριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον, Καταβασίαι Χριστοῦ γεινῶται, καὶ ἄψαχ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῆ ΣΤ'.— Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε'* τὰ Προσόμοια *Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς*, Δόξα *Ἱεραρχῶν τὴν*

(1). Τὰ ἔτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποίους εὐφημιῶν οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρεσβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοῖερέως Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀγὴρ δαήμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουληθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ ποίους εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἐρετῖαν καὶ συνενενοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις ἀθαιρέτω γνήμῃ ἐφ' ἃ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρέχθη ὡς καιροτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματα αὐτοῦ καθωρίσθη ἕκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

καλλονῆν, καὶ νῦν Σπήλαιον εὐτρεπέζον, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε πόθεν ἦκεις, Ἀπολυτίκιον Κανόνα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, αἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ*. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπιτίκιον, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀπόρφ γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξκοστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα *Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ αἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐτπέρα· μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου σ' τὰ Μύροις παροικήσας, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-

δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου· Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χθμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἄξιόν ἐστιν. Κοινωθῆκόν Διείτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ'.—Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἐγκαινίων ψάλλονται ὡς εἰσι διατεταγμένοι ἐν τῷ Μηνίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας Τὸ ἀπόρητον τοῖς Ἀγγέλοις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας Σήμερον ἐκ ὀ-

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἁγίας Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμιὰ διαλύονται ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἁγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Κεὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἰερὸς καὶ ἡ Ἄννα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Ἐυαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἁγίας Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζῆτει ἀφ' ε' Ὁδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημεῖωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς ΙΖ' τυχούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσμηκὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ τόμου Πατέρας, Κεὶ

νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῶν Προπατέρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος. Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προπύτορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἰξίον ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον εἰς καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πατράσιν αὐτοῦ προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατέρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατέρων δ' Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπικά καὶ οἱ Μακκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον τῶν Προπατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν (ζήτησι Κυριακ. ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἰξίον ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προρρησιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Τοῦς πρὸ τοῦ τόμιου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σύστυνον, Ἀ πολυτίκιον α' α' ἁγίου ἀπ' τῶν Προπατόρων Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή. Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῦμα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταδασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Καινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'.—Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ἔρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος § 2, 3, 4.

Τῆ ΙΖ'.—Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται· διότι καὶ οἱ Ἁγιοὶ οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῆ Κυριακῆ.

Τῆ Κ'.—Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῆ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὗτω· Τῆ Πικρατευῆ ἑπτέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὡ τῆς στεργῆς καὶ ἀδαμαρτίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δειήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτικία, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Κανόνες χῶμα, εἰς τὴν ἡ' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια ἀμφοτέρω καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὀκτωήχου Σοὶ δοξα πρέπει χῶμα. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δέξε Στήλη ἐμψυχος, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἵτοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐκ ἐξελέξω, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημειώσεις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολούθως.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακῇ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσημαχὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δαυιδ ἡγήρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἴχου. Εἵτοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρὰ, Δέξε Χαίρετε προφήται τίμοι, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δέξε *Βολιδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα* καὶ ὁ Ἐξψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου Κίηματι θαλάσσης, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπάρχου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, τῶν δὲ λοιπῶν Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κίμνον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον γῶμα ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν νομικῶν διδασκάλων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν εὐχολογίαν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστευ παραφώκησεν Ἀβραάμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τόχοι ἢ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προσεύχεται Παρθένε παράμυθιμε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, Δόξα Δαυιδ ἄνθρ επιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Χαίρετε προφηταὶ τίμοι*, Καὶ νῦν Ἴδοὺ καιρὸς ἤγγικε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς Βολιδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἄκουε οὐρανὲ, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ καὶ ὁ Ἐξίψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεόρτιον Τῶν Προφητῶν αἱ ρήσεις καὶ αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἕτερον Προεόρτιον Αἰθῶν Ποιμενικῶν (ζῆτει ἀμφοτέρα τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κύματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ἐλάστῃς Ὠδῆς, λέγεται Στίχος Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευτήκα δύο Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Ἄγγελος Παιδῶν καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφραΐνου Βηθλεέμ καὶ ὁ Οἶκος Τῆς σῆς Παρθένε κνήσεως, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν τομικῶν διδαγματῶν ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ἑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῇ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὕτω· Μετὰ τὸν Προομιε-
κὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλομεν Προσό-
μοια τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον*· πιστοὶ εἰς δ', καὶ
δ' Προεόρτια Προεορτάσσομεν *λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζήτη-
τῆ κ' τοῦ μηνός). Δόξα Δαυὶδ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Κκι νῦν Σπῆ-
λαιον εὐτρεπίζου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια *Παρθένε παρὰ-*
μοι Θεοῦ (ζήτησι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμιὰν
ἤξει, καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως, καὶ ὁ ἕτερος Κύ-
ριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, Κύριε κατενόησα
τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Δόξα Χαίρετε Προφηταὶ τιμοί, Κκι
νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ἀπολυτικά τῶν
Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, τὸ Προεόρ-
τιον Ἀπεργάφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ
κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν
Κύματι θαλάσσης, εἶτα Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Κκι νῦν
Ἄκουε οὐρανὸν (ζήτησι ἀμφοτέρω ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἀπεργάφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξήψαλμος.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτικίον, τῶν
Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα
εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Τῶν*
Προφητῶν αἱ ρήσεις· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις Ἀναστά-
σιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Αὐλῶν ποιμενικῶν* (ζήτησι ἀμφο-
τέρω ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀνα-
εαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*. Εἰς τὸ πρῶ-
τον Τροπήριον ἐκάστης Ὁδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος
Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἄγριοι
τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν *Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα*, οὗ
ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι* ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπα-
κοὴ Ἄγγελος *Παίδων* ἐδρόσισε κάμνον· ἀπ' ε' Κοντάκιον
Χειρογράφου εἰκόνα καὶ ὁ Οἶκος *Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα*.
Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς
Κυριακῆς· αἱ Κατακλιταὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις
τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*,
Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πιτέρων Πατέρων *θειῶν*

σήμερον καὶ τὸ Προεόρτιον *Εὐφραίνου Βηθλεέμ* καὶ σὺ. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δέξαι τῶν τοιμικῶν διδαγματίων ὁ σὺ λόγος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε τὸν Κύριον, εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΚΕ'.— Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωτὴ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν.

"Ὡρα Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωίας κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρὶ, τὸ Τροπάριον Ἀπεργάμετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεέμ ἐτοιμάζου. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ

Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὕρου κατασκίον δασέως καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικῆ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' Καὶ νῦν, ὁ α' Ταῦτε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὀρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὥραίς Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει Τὰ διαβήματά μου κατεύθυντο καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παρτι καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμῶς ἐπισυναπτῶν καὶ τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, εἶτα ἀρχεται Εὐνὸς τῆς κερ.

Σημ. Παλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὁρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνὼς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδόχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν 5' καὶ Θ' ὑπὸ ἐτέρων Διχόνων².

Ὁρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὁρας, καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, ἀρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, ὁ β' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ β' τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ β' Κανονάρχου ἢ Προφητεία καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὁρας Δέσποτα Θεέ, ἀρχεται ἡ 5' Ὁρα.

Ὁρα 5'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς 5' Ὁρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ

2. Ἀπόστολος Ἀρχιερέως, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον

ρησιαν, ἄρχεται ὁ α' Χορός ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμιεν ἐνθῆως, εἶτα ὁ β' Χορός τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθητι καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἄκουε Οὐρανὲ, ὁ α' Χορός Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορός αὖθις τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς σ' Ὡρας Θεὸς καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ Θ' Ὡρα.

Ὡρα Θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμιεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὡρας· μετὰ δὲ τὸ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, ἄρχεται ὁ β' Χορός ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, εἶτα ὁ α' Χορός τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμιὰν ἦξει καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορός· ὁ δὲ α' ἄρχεται τοῦ Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Χορός λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Κανονάρχης ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἶτα ἐξκολουθεῖ Ράκει καθάπερ βροτὸς κτλ. τὸ δὲ Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θειά σου Θεοφάνεια ἄπαξ, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἄρχεται ὁ Μέγας Ἐσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

3. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τεπικὰ, χῆμα, ἦτοι τὰ: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, αἶνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τελευτᾷ τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομίας συνειδήσθη ἤδη ἡ παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπόλυσις.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀγρούστου μοναρχήσαυτος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθῶν ἐτέχθης καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει Καὶ Μάρους σοι προσήνεγκεν τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροὶ, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάρους ὀδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ὀλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλοῦιχ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη εἰδεμὴ, λέγεται τὸ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Λιβεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-**

§

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὀρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς Ἡ γέννησις σου Χριστέ . . . ἀπὸ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς· ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα ψάλληται τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκάστης Δισποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθιστᾶται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

θεις και εν φάττη ανακλιθεις δια την ημων σωτηριαν Χρισ-
τος ο αληθινος . . .

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ
καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα γρήξ), εἶτα τὸ Τρισά-
γιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ
Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνετε τὸ ὄνομα Κυρίου,
τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ
δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννη-
σά σε, ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα προῆ
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῦμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα
σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐ. Ἐλε-
σόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει ἐν
τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' Τροπάρια
ἄνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ
Ἰπακοῆ γῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶλος καὶ τὸ Μηρολόγιον τῆς
ἐορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἶτα ψάλλεται ἡ
θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.**

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν
σαρκὶ τεχθέντα.**

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σηλαιῷ, τεχθέντα
Βασιλέα.**

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν
προσκυνηθέντα.**

Διὰ τὸν β' Ἰαμβικόν.

**Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἐνδον ἐν
τῷ Σηλαιῷ.**

**Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μη-
τρὸς Παρθένου.**

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδαικρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἱ δύο Καταβαταίαι τῆς θ', καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Ἄνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι. Δόξα Ὅτι καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθύς ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία, μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανάτελεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα, Καὶ νῦν Ὁ Μογογενής κτλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐκ
Παρθένου τε-
χθεὶς. κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἠχος δ'.

**Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.**

**Ρόθδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.**

**Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.**

*Ἡ γέννησις
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν
κλπ.*

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίθει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Μεγάλυτον ψυχῆ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοινωνικὸν Ἀύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλληλοῦδια, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημεῖωσις. Καθ' ὄλον τὸ δωδεκαήμερον γίνεται ἐν τῇ τραπεΐᾳ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων, ἣτις, ἂν ἡ Σάββατον ἢ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ ΚΓ'—Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐσρτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδοξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ 6'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησις σου ἐκ γ' εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ καὶ ὁ Ν' φαλμὸς χῶμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων ὡς γῆθες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Ὑπακοῆ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἐσωσε λαὸν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμῶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Διεξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς γῆθες, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον Τίτε, δίωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Μεγάλυνον ψυχῆ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμῶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Θεοπατέρων Τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μνήμη ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Πρωτος ἐν μάρτυσιν ἐδέχθης, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἄγγελοι, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλονότι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἄδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναττάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπκοῆ, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναττάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήτορος Χριστοῦ θερᾶτων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Πατρός ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταδασίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήτορος Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναττάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', *Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήτορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίσιον Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρτων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Τῆς μνήτης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

II Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωτιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλλ-

λονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

ΒΒ'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Πρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν (ἔρα περίπτωσιν Α' § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς *Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ' Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.*

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυελεὺς· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε ἡμῶν καὶ ἅπαντα ἡ τῆς τοῦ Ἐσθινοῦ Εὐαγγελίου*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Ἐξαποστειλᾶρια τὸ *Ἀναστᾶσιμον*, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν* καὶ μεθέορτον *Καθάρθητε, προσέλθετε*. Εἰς τοὺς Αἴνους, *Ἀναστάσιμα* δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφρανεσθε δίκαιοι* δ'. *Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος γούσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία*.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς*. Εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστέ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*. Ἀπότολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Κοινωνικὸν *Αὐτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ἧ, ὡς ἔρημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιτάκτου Ἀκολουθίαν, (ὅρα περίπτ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὄρα μόναι μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὄρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὄρας Τροπάριον λέγεται τὸ *Ἐτοιμαίου Βηθλεὲμ*, διότι *Ἀτεγράφετό ποτε* λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὄραι ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῳ Πραχυονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Μετὰ τὸ Ἄψιν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Π' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, Ἐξαποστειλάριζα τὸ Προεόρτιον Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νκοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἐσπερινὸς ὡς ἐξῆς: Μετὰ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Αὐγούστου μοναρχήσαντος, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρόν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπικίων ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἀνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἴπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Ἠληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, Καὶ νῦν Σπηλαίω παρῳκῆσας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἢ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μετὰ τὸν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορταζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου· φάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Κι νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Εἴτεδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέρας! μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Παράδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Δόξα Ἱερέων μνήμη (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Κι νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμιον ποιμένες (ἐν τῇ ΚΣ'), Ἀπολυτικά Ἡ Γέννησίς σου, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, αἴθις Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον (ἀνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ; καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαόν, εἶτα φάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῖς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μελέψωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμῶς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Ἰδιό-

μελα τῆς ἑορτῆς *Ἐνθραίνεσθε δίκαιοι, Δέξα Αἷμα καὶ τῆρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἦ Γέννησίς σου.*

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς γὰρ, τὸ Εἰσοδικόν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσγράφου, τὰ Ἀπολυτικά Ἦ γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον Ἦ Παρθένος σήμερον τὸν Ἐπιφάνειον τίθει ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω: Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Ἀντρωσιν ἀπέπειλε, Ἦ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (δρα καὶ περὶ πτωσιν Α' Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεχές Σάββατον (ἦτοι τῇ Α' τοῦ μηνός), ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτχτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι ὡς προδιετέθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτικίον εἰς τὰς Ὁρας λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τὸ Ἀπολυτικίον *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ Κοντάκιον *Ἦ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήσεως, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὕς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἐσπερινὸς ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10. Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιαζων καὶ οἱ αγιαζόμενοι καὶ εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων (Ὅρα § 11 Σημ. 8).

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγούστου μοναρχήσαντος, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Σπηλαιῶ παρῳήσας, Ἀπολυτικά τὰ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων εὐαγγελίου Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαιδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων

μακάριε μετὰ Στίχου "Αγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γ'βια, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Λογὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αὶ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότεραι αὶ Καταβασίαι τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησις σου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχῆ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Αὐτρωσῶν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησις σου καὶ Ἀπόλυτις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Πραμονῇ ἢ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιπτώσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

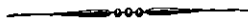
41. Τῷ Σαββᾶτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μημίην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, Εἵσοδος,

Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Χορευούσιν Ἄγγελοι, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίου Ἰωσήφ, Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήττορος μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτῳ βουλή, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ Ἔσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήττορος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ Ἡ Γέννησις σου, Εὐαγγελίου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐτέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῆ Α'.— Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Σοφίας ἑραστῆς, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ παράγραφος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἶτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀργῇ ἡμέρα σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδειξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφῆν ἀναλλοιώτως, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου* (ζῆτει Νοεμβρίου ΙΓ')· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσι σου· ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Σοῦ τὴν φωνὴν μετὰ Στίχου *Ἁγίε τοῦ Θεοῦ· ἀπό γ' Ὁδῆς Κἄθισμα τοῦ Ἁγίου*, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαθόντα.

Σήμερον ὁ **Δεσπότης**, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείων τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δέξα, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τῆς Τριουποστίτου, καὶ ἀδικαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια εἰς δ'. *Δέξα Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χερίσσι σου, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφῆν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἦράλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐΐπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῦτα πρεσβεΐαιε τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἐκ Σιῶν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,

ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφήν ἀναλλοιώτως κτλ.

Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, τὸ Ἀπολυτικίον Μορφήν ἀναλλοιώτως, τοῦ Ἁγίου Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ Κοντάκιον Ὁ τῶν ὄλων Κύριος περιτομῆν ὑπομένει (Ζήτησις ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος)· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλλαρωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Ἐπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμῶμεν.

Κοινωνικὸν Αἰεῖτε τὸν Κύριον (ἐν οἷα ἂν ἡμέρα τύχη ἡ ἑορτή) ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ Μορφήν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τῷ

ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη* καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Κάθισματα, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ αἱ β' Καταβασίαι τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς μετὰ τὴν Εἵσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον Ὁ τῶν ὀλων Κύριος (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψ' ἄν οἱ ποιμένες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου (ἔρα ὀπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων τῆ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς: Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προειμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἕξματα (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός): Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα Ἀόρατε Θεὲ ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορευέσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ' μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λειτουργίαι, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἐορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ζ' καὶ Προεόρτια δ' Προεόρτια ἄσματα. Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ (ζῆτει τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζῆτει τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ἕτερος, ἀφ' ε' Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρείθρά σε ποτάμια (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φωτῶν· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰεῖτε, Ἐλδομεν τὸ φῶς.

Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωτῆ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ.· καὶ τελεῖται ὁ Ἁγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν· Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπεζῇ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῆ 7'.—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, τῇ Πέμπτῃ πρωί, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὁρα ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἁγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ' Ὁρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς κτλ. ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακόν, εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν· εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κέραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ἐλόκληρον· ὁ 6' ἐπαναλαμβάνει, Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρω-

πε, δόξα σοι, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτη τούς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ἐλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγιώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίᾳ* μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ὀλοκληρον* ἀπὸ δὲ τοῦ Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμπαι, ἐπαναλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτη τούς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ Α' αὖθις Κανονάρχης τὸ σ' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὴν ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων* καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν *Συναπτὴν Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἶτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούϊα τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἁμβωνος καὶ καθεζῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερέως ὁ Ἀγισμὸς, ὡς εἴησται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγισμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός . . . Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφραγία.*

3. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίγων (καθὸ μὴ ψαλέντα χθές)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, εἶτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, *Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Θεὸς Λόγος ἐπεγράφη ἐν σαρκί*, οἱ Κανόνες ἀμρότεροι ἀνά δ' ἄνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον *Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὁδῇ*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων·

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῶας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδανου.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριսυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρax.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα Φῶς ἐκ φωτός εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία.

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τρισυγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Καὶ νῦν Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τούτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

4. Ἐν τισι μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἁγιασμὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγένετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἐστερεῖτο τῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ τελετῆς.

Ὁρχίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἔνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόρορον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μετὰ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν Τριάδος ὑπερουσίε, ἐπιτυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἐτέραν Εὐχὴν Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρεῖς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τιμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἀγιαστήρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν, εἶτα ἀγιάζων σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ Ἐπεφάνησιν σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη ἀγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Τροπικεῖον τῆς ἡ' Ὁδῆς Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἄχρις οὗ ἀγικθῶσι πάντες, εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτικεῖον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐ-
κου Ἰακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
ἔστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ
οὐ Ἰορδάνη, ὅτι ἔστράφησιν εἰς τὰ ὀπίσω·

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Δόξα Καί νῦν **Ταῖς** πρεσβείαις τῆς **Θεοτόκου** κτλ.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται **Κύριος**
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυ-
νοι ἄβου εὐροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ **Κύριος** καὶ δίκαιος, καὶ
ὁ **Θεός** ἡμῶν ἔλεεῖ.

Δόξα Καί νῦν **Ὁ Μονογενῆς** κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ **Κυρίῳ**, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος **Ἰσραὴλ**, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος **Ἀαρῶν**, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν **Κύριον**, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς

Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐν

Ἰορδάνῃ ὑπὸ

Ἰωάννου βα-

πτισθεὶς κτλ.

Ἐν Ἰορδά-

νῇ βαπτιζομέ-

νου σου Κύριε

κτλ.

Εἰσοδικὸν *Ἐνλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς. . . κτλ.* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀντὶ τοῦ Ἐἰδομένου τὸ φῶς, λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιανόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξά, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, Εἰσαδὴς, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκαίμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἕτερα γ' Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μνησώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, αὐθις Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξήμιμος εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρεθροῖς βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτίζομενον, μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὁδὴ τὸ Καθίσμα Ὁ μέγας ὑπέρος καὶ ἕτερον Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι μόναι αἱ Ἰαμβικαὶ, εἶτα ψάλλεται ἡ α' Ὁδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυκον ψυχῆ μου. . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν Ἐξαποστειλῆριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Δόξα Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τῷ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικόν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτικά Ἐν Ἰορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνη σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαχίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἔβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Μεγα-

Λειτουργία μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς
μνημόσυτον αἰώνιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ
Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ
μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος
(ζῆτει Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴτο-
δος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ κτίσις φωτίζεται
(ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἰορδάνῃ
καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδι-
κὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν
Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντί-
τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἐορτῆς μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' σ'
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-
βασταὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-
γελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια
τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα
δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
μένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικκρῖσμοι τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως Ἀξιῶν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ
Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην
συμπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται

ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἁγιασμός, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἁγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐνσαρκε Λύχνε, Καὶ νῦν Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἑραστής, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς βέλθουσιν βλέψας σε τοῦ Ἰορδου-

του· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ μέγας ἕτερος καὶ τὸ Ἐκὼν προηλθεῖν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Ἄγγελος ἐκ στερρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον⁵ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχῆ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ ροῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν

5. Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὅμως συμπέσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός ἢ τοῦ Τριωφιδίου ἀρχῇ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολοι λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν σ'. Δόξα Ὑπέκλινας κέραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡμιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐτπερινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ· Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπατα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς 0' Ὠδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς 6' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Μεγάλυρον ψυχῆ μου. . . Ὁ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Δ' τοῦ μηνός) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκλουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόναι καὶ λέγομεν Τροπάριον

Ἐτοιμάζου Ζαβουλιὼν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας ἢ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ Κινῶν, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὡδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χθμα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασαί Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἀκολούθως στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξχποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τί ἀμφιγροεῖς Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν ; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνίων), Δεξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς. Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωνῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινὸς, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προομιαικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἦμιον,

Nyn ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μετῆμόσωνον*.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνός), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις*, Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Γ' τοῦ μηνός), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὁρσι μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον* μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινός κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ *Nyn* ἀπολύεις, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινῶ Κανῶν, ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ο' Ἀποστόλων *Χριστῶ μαθητεύσαντες* (ζῆτει τῇ Δ' τοῦ μηνός), ἀφ' ᾧ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὁδῆς καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμωτέραν. Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ο' Καταλιπότες κόσμιον καὶ τὸ Προεόρτιον Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, οἱ Δέιοι, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν Μακάριον οὗς ἐξελέξω, Ἐῖδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τρόπαριων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρῶτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ὡς προεβρέθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα.

ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἑορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός, καθ' ἣν ἐορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμπλέσσεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ ΙΑ'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' Εἶδες πῶς περικεῖμαι καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον Βαβαὶ τῶν θεῶν ἔργων σου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'* (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὁσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἁγίου εἰς δ'). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον; Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριώδιον ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περί τούτου ὄρα τὸν Ἐορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσει καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα *Παντοκράτωρ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν,* τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Αναβιβασμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωῆχου, εἶτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριωδίου· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης, εἶτα τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτός ἂν ἐπισημῶς ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἁγίου). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΒ' ἢ τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ἢ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἢ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' Ὑμνον νῦν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὁρῶσα σε ἢ φύσις ἅπανσα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ ἀπᾶξ, εἶτα τὸ Ψαλ-

τῆριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπανα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου (βρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἶτα στιχοχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', *Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων κευχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπεφάνησιν σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς προβάλλεται τῇ ΙΓ' ἢ τοῖς τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (Ὅρα σημ. β' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α'] Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μένη μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Β'] Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Γ'] Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου, καὶ τῆ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Δ'] Ἐάν δὲ μεσολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαί, τῆ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Γ' Λεπρῶν, τῆ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῆ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου καὶ τῆ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὄψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου, ἐάν πληρωθῇ ἡ σειρά τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκωμεν τὴν σειράν ταύτην, ἕως οὗ ἀρξῆται τὸ Τριώδιον· τὸ αὐτὸ ποιούμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν Ἀπόδοσιν, τῆ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ἄρχονται αἱ Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικῆν.

Τῆ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀνατιτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἐξίον ἔστιν· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀνεσσοτόχοι καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα πυχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθερικῆν, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τόχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἶτα Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν* τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταχμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὄρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, τὰ Τριαδικὰ Ἰξίων ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,

τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
 λος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχο-
 λογίας τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
 κοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀνα-
 στάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ οἱ τῶν Ἁγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀνα-
 στάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κίθισμα τοῦ Τριωδίου,
 τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
 δίου, τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου·
 αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυρια-
 καῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχο-
 λογοῦμεν *τῆν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ
 Τριωδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀνα-
 στάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριω-
 δίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον
 σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρι-
 σμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'.
 Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν
Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν
 τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι
 τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὁρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῆ Κ'.— Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθύμιου
 τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-
 κῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ ἢ καὶ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς
 Ἀκολουθίας ἔρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημειώτος ἐστὶν ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς τοῦ εἰς τὸν
 ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθὲντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
 σκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενετέραις
 ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπκντᾶται οὕτω: *Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ κα-
 μιτῷ, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος Ὁλ-
 θος πέριφρασις γηγενῶν Εὐθύμιε ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὁδῆς Εἰρ-
 μὸν ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφλγ' ἔτος ἐν Βε-*

νετία ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σχολίου, ὁ Εἰρημὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Υ οὕτως· Υἱὸς τῆς Σιών ἐν τῇ καμίνῳ συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι αὕτη ἦν ἰσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρημοῦ τούτου ἀρχή. (Γνώμη τοῦ αὐοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α').

Τῇ ΚΕ'.— Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἑσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὄρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, Καὶ νῦν Ἀνήμεντε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κἀθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίης Κἀθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κἀθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξπροστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ',

Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενηκῆν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῆ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἢ ἡ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω)· εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόχοι καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ

τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Ἐΐσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μίητραν παρθερικὴν· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Ἐἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοστάρχου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῶ κανόνι καθόριστα τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς ὄφλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱερούς ἄνδρας, τοὺς πάση σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστάσια καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πνυσοφῶν, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμενικὴν, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύνοντας, προσηκόν φαιμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγηται, ἐπὶ συμπύπτει τῆς σέπτῆς αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἐωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστῆρων αὐτῶν Δόξα⁶, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἧς τὸν θρόνον ἀμρότεροι ἀδίδω τῷ κλέει κατηύχσαν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

3. Ἄλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου, τότε Δόξα τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω (Ὁρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῆς ΚΖ'.—Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς ε'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσπερ τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμτελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου (ζῆτει τῆς ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἔπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κῆθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβηθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα προηὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου*, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλπιγγε χρυσόφωνος ἀρεδείχθης, Κανόνες*, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἁγίου *Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῆ*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κῆθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι *Χέρσον ἄβυσσοτόκου*, εἶτα στιχολογουμέν *Τὴν τιμωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλῆριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νκοῦ καὶ τὸ Κεντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικῆν*· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-

γάλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχειῷ ναῶν κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς ὁ Πατριάρχης κατερχόμενος εἰς τὸν Ναὸν, οὐχ ἴσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως ἀσπάζεται αὐτὴν ὁ λαός· ἴσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλον, ἧτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὄρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριωδίου ψάλλεται ἀπαρλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται τῇ Πρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐρποδορομίου Πίνκκα).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα τὰς* τῶν Ἀγίων Προσόμοια, *Δέξα Τίς* μυστικῶς σήμερον, *Καὶ νῦν Τίς* μὴ μακαρίσει σε, *Εἴποδος, Φῶς* Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, *Δέξα Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι*, *Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς τρεῖς* μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ φθερξαμένου* σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρβρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἢ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε*, τὸ *Πᾶσα* προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς *χῦμα, Δέξα Ταῖς* τῶν *Διδασκάλων*, *Καὶ νῦν Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ἡμῶν*, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Δεῦτε λαοὶ* καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ'ς τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τῆν* τιμωτέραν εἰς ἤχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἰρημῷ *Τὸν* ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον *Ἵπεραγία Θεοτόκε*, εἶτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Προσόμοια, *Δέξα Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηραιῶν*, *Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων* ὁμῶτροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴποδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς Τρεῖς* μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικῆν* ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν* *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἰδομέν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἕρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων σ'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποτίχων Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *Τὴν τιμιωτέραν*⁴ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμὸν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόπτολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ ἔξῃς*.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψίδιου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψίδιου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρειω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψίδιου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριψίδιου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριψίδιου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψίδιου (ἐὰν ὑπάρχη), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψίδιου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριψίδιου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψίδιου, τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασταὶ. Κέρσον ἄβυσσοτόκον καὶ ἅπανα ἢ ἐγ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς

4. Ἐπειδὴ ἔπεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἂν θέλῃ ὁ Πρωσεὶὸς δύναται παραλείψαι τὴν τιμιωτέραν καὶ μάλιστα διότι πανταχοῦ σχεδὸν ἀγομένη ἐπισήμως παρηγόρευσι σήμερον, ἐκφωνεῖται λόγος παρηγορικός.

ἔχον β' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς Θ' Ὁδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασιὰ Θεοτόκε ἡ ἐ.λ.τις, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἔχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ ,αωπβ' συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῆ Α'.— Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἢ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἰαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναττάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Οὐράνιος χορὸς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοή τοῦ ἡγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον ἀρ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασίαι Χέρσον ἄβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἢ τάξιν τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Λίλους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ ὁ Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἢ λειτουργία. Ἀπόπτολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνιὸν Αἰνεῖτε κτλ.

4. Εἰ τόχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προεόρτιος· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάλισμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβηταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἄλλα ἢ ἐν ταῖς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ καθιέρῃς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί· Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵτοδον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου· Κοινωνικὸν Αἰεῖτε καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β'.— Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεῶν εἰς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτῆ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριοις τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξη-
 ρεύματο ἢ καρδία μου· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθ-
 μοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι
 τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλ-
 μὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
 Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ
 Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὁδῇ·
 ἀπὸ γ' Ὁδῆς· τὸ Καθίσμα ἄπαξ, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ
 τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κκταβαταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλον-
 ται τὰ Μεγαλυνάρια·

**Ἄκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἄγ-
 γέλαιοις καὶ θροτοῖς, Μητροπάρθενε ἄγνή.**

**Ἄγκυλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ
 νόμου Ποιητῆν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.**

**Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἕνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
 μήτραν ὤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης.**

**Γένος ἅπαν τῶν θροτῶν, μακαρίζεις σε Ἄγνή, καὶ δο-
 ξάζεις σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.**

**Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν
 θαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.**

**Ἐπιθλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν,
 καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶς;**

**Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα
 πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.**

**Ἦ λαβὴς ἡ μυστικῆ, ἡ τὸν ἄνθρωπον Χριστὸν, συλλα-
 θούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.**

**Θέλων ἐνηνωρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ
 προσφέρεσαι, τεσσαρακονοήμερος.**

**Ἰκατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
 ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεὺς.**

Καὶ τὰ τῆς Θ' ᾠδῆς δ' Τροπάρια εἰς σ' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυναρίων·

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν,
ὕπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἄγνη, τί προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον
βρέφους ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι
εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμφω λιτανεύουσι, κάτω
νῦν ὁ Συμεῶν, ἀγκαλιέζεται χερσὶ.

Δόξα. Ἡ τῇ φύσει μὲν μονάς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Τὴν Καταβασίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν Νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
Ἐξικποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους,
τὰ Προσόμοια Νόμοι τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν
χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὄξυγράφου.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

'Αντίφωνον β'.

Περίζωσαι τὴν βομφαλίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρὸν σου δυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κτενοδοῦ καὶ θα-
σίλευε.

Τὰ θέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

'Ράβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς θα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡ-
μῶς . . . ὁ ἐν
ἀρχαῖαις τοῦ
Δικαίου Συ-
μεῶν βαστα-
χθεὶς κτλ.

'Αντίφωνον γ'.

'Ακουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλένον
τὸ οὖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
ση γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίρε κεχα-
ριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἔθνων. Σῶσον ἡμῶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀρχαί-
λαις τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς. Τὸ Ἀπολυτικίον Χαί-
ρε κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτηραν παρθενικῆν, τὸ Τρι-
σάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτό-
κε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν τόμῳ, σκιᾷ κτλ. Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδο-
μεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχει ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριωδίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Πρωϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν
Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώμα-
τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ
τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτικίον τῆς
ἑορτῆς οἷς καὶ Ἀπόλυσις (Ἴδε ταύτην ὁπιθεὶν ἐν β' 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτῆ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυμέλεος, τὰ ἀναστᾶσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιγμολογίας ψάλλεται δις, εἴτε ἡ Αἰτησις, οἱ Ἀναβήματα, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πάσι προὐ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασις Χριστοῦ, ὁ Ν' γῶμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐιλέησόν μου ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστᾶσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβηχταὶ Χέρισον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Τροπάρια τῆς Θ' Ὠδῆς· ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβηχτιὰ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξμποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστᾶσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὁ ἐν χερσὶ πρῆσβυτικαῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμῶν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικόν Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικῆν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστᾶσιμα σ' καὶ μεθέρτα δ', Δόξα Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς (ζήτηε εἰς τὴν Αἰτήν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶσιμα στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριπδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριὰ. Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντιτῶν Θεοτολιῶν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβατῖαι: Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνοις, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μετέωρα δ' Δόξαι τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικῆν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιροῦνται ὁμως ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἡ Λιτῆ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας¹.

11. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου ε' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρως καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα δ' τοῦ

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοτιμιῶν ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μνηστὴρ τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

Τριωδίου γ' και τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φως Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οὗ, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, δὲ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Τριωδίου (ὅταν ὑπάρξῃ) Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἐξάστιχα ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Κεθίσματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς Ἀγγελικὸς, οὗθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς *Νηπιᾶζει δι' ἐμὲ, ψάλλεται ἐκ β'*, εἶτα Ἀΐτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας τὸ Ἀνάστασις Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Νέρσον ἀβυσσοτόκου καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστι μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς Θ' Ὁδῆς καὶ ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμφ σκιᾷ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Δίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρεῶν καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμειῶν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐργώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικῆν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτω: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν κόμφῳ σκιῇ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριωδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραι, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Τριωδικὸς κανὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἄπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Ὑπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτω: Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λίβετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραι, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἵτοδος, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου Δόξα Ἰδιόμελον (ἐάν ὑπάρχη), εἶτα τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάλισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Ἀέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτον ἐστὶ ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀρχαῖαις τοῦ Δικαίου Συμεῶν, τὸ Εἵτοδικὸν Ἐργνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μίσηραν παρθενικῆν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προβάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀτώτου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρχλλάκτως ὡς διετυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν πηλαιῶν Ὑπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀσίδιμων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπέσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν οἷα ἡμέρα ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἤτοι τῇ Θ' τοῦ μηνός.

β'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀτώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷα ἡμέρα ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διάταξιν.

γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἷα ἡμέρα ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷα ἡμέρα ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷα ἡμέρα ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἢ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρως ὡς ἐφεξῆς.

20. Τὸ ἐσπέρως τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν Δίκαιος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Εἴτεδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Μὴ ἀποστρέψῃς ἐλ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβίμ ἐποχούμενος, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον ἐλ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Αἰκαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμῶν

σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναρχαντων αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημιῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόκωπος, ἄνευ τοῦ Δε' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθύς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. τὸ *Κύριε ἐλέησον* μ'. Ὁ ὦν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, ὁ Ἰερεὺς ἄνευ ἐτέρας Ἀπολύσεως τὸ *Ἐξέσωθη* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἶτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὸ *Ἠμάτων προστατεύεις*, ἴν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους ἱερῶ ἀρχαίου ἐν τῷ τέλει τοῦ προειποδίου τούτου Ἐσπερινῶ τῆς τεσσαρακονημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώρησιν καὶ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψιδίου *Ἐγκρατεία τὴν σάρκα καὶ τὰ γ'* τῆς ἑορτῆς *Λέγε Συμειῶν*, Δέξαι Καὶ νῦν *Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη*, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον *Ἴδου* δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλάμψεν ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο* τῆς ἑορτῆς Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα *Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου καὶ τὸν ἐκλάμψαντα* πρὸ αἰῶνων, Δέξαι Καὶ νῦν *Ὅ τοις Χερουβιμ ἐποχούμενος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριψιδίου *Τῆς νηστείας τῇ θεῖα ἀπαρχῇ*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Χορὸς ἀγγελικός*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὁ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ*, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναβηθοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μιησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* τοῦ Ὁρθρου· ὁ Ν' γῶμα, Δέξαι *Ταῖς τῆς Θεοτοκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, ὁ Κανὼν εἰς εἶς ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόμοι*, εἶτα τὰ Μεγαλυ-

νάρια Ἀκατάληπτῶν ἐστὶ μετὰ τῆς Θ' Ὁδῆς Τροπικίων ὡς διευτυπώθησαν ἐν β' τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Πρωτόμια Νόμιον τὸν ἐν γράμματι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξῃ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις εἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρχλάκτως ὡς προδιευτυπώθη ἐν β' 1, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον Μίγα οὐ λέγομεν ταύτῃ τῇ ἐσπέρα διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροὺς Ναοὺς, ἐν δε ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητόρων αὐτῶν Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν κοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΛΔ' Πασχάλιων).

Τῇ Γ'.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασίτι Ἀποίξω τὸ

στόμα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

Β΄.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἐορταζομένων Ἁγίων μνήμας, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶνων ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὃ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* κτλ.

Γ΄.

3. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόδους.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ὑπάρξη) εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδοῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἄφ' ἑ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν*

τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν ὑπερβολογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Δ'.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προβάλλεται τῇ Περσικῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαντῆς ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐπέρας μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοις γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αἴθλις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυτις.

7. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτῆξ ἀνθήσει, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τοῦ Ὁρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου *Φάλαγγα* θεοστεφῆ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς *Ἀκατάληπτόν ἐστιν* ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξα-

ποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Δίνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικόν Ἐγκώρισε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικῆν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, Κοινωνικόν Ἠοσιόριον σοσηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἑσπέρας καὶ τὸ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρχσκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηνίου διάταξιν, ἄνευ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιομέλιων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ϛ'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρχσκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἐθεσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρῆρου λέγεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διωδεύσας, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, τὰ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Δίνους, Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Ὡσπερ ἀλάστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζοιμί σε,

Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' τὰ πρὸς τὸ Ἐδωκας σημειώσιν, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους τοῦ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, μετὰ τὸν Στίχον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως Ἄγριε ἐνδοξε Ἱερομάρτυς καὶ Θαυματουργὲ Χαράλαμπες, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριωδίου ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτῆξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γρμζ, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθ.λοφύρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Φιλαργα θεοστεργῆ, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ

Οίκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀποτίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα Ὡσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, εἶτα τὸ Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν*, ἡ Εὐχὴ Ἄνες, ἄνες, τὸ *Πάτερ ἡμῶν*, Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τὸ *Κύριε ἐλέησον μ'*, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμῶς*, καὶ ποιῶμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον, *Κύριε ἐλέησον ἡμῶς* καὶ ἡ Εὐχὴ *Παναγία Τριάς* καὶ εὐθύς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον Νηστείας*, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια *Βρώσει πάλα πικρῶ καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ὁλος ἐκ νεότητος*, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων μετὰ τὸ *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν* εὐθύς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.

Θ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωτῇ ὁ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Π' § 13, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον.

Γ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρῶτῃ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς δις*, καὶ τὸ *Μαρτυρικόν*, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, *Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον*, *Εἴσοδος*, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν τῇ Η' περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρῶτῃ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ Η' περιπτώσει § 14 διάταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου *Χαραλάμπους*, καὶ δ' τοῦ ἁγίου *Θεοδώρου*. *Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. *Εἴσοδος* μετὰ τοῦ *Εὐαγγελίου*, *Φῶς ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, εἶτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* τοῦ Ἁγίου. *Νῦν αἱ δυνάμεις*, *Κοινωνικόν* *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογία* τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴησται, τὸ *Κοντάκιον* *Μίστει Χριστοῦ* ὡσεὶ *θώρακα* κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἐπιπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ *Ἦρὸς Κύριος*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου *Δόξα Ὁργάνῳ* χρῆσάμενος ὁ δυσμενῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος μετὰ Θυμιατοῦ, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, *Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, καὶ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον λέγεται τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους.

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριψιδίῳ *Ζέων πίστεως* καὶ τὸ Θεοτοκίον καὶ εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος* ὡς φοιτητὴς ἀνθήσει, *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους· ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Φάλαγγα Θεοστεφῆ*. Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριψιδίου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριψιδίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ ἁγίου, τὸ τοῦ Τριψιδίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, εἰς τὴν δ' Ὁδὴν Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψιδίου. Εἰς τοὺς Αἴλους, γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριψιδίου· *Δόξα Ὡσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε* Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἢ τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί, Τροπά-
ρια δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ
Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέ-
ρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιαν-
ῶν Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνοι, Εἶδομεν
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

IIΓ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέ-
ρας, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα-
ξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ γ'
τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ
Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλ-
λεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου,
Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου Χαίρετε προφητῶν τιμῶν καὶ τὰ Τριαδικὰ
Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τῆν ἄχραντον
εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυ-
τίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ
ἀναστάσιμα Κθήσιμα κατασειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ
Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀνα-
βαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ
Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
κιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κῆθισμα τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου,
καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου,
τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Κα-
ταβασίαι Θαλίσεως τὸ ἐρυθρατὸν πέλαγος, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς
Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα
στιχολογοῦμεν Τῆν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον,
τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα β', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ση-
μερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς ("Ὁρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμύχρῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

ΙΑ'.

26. Εἰ τύχοι τῆ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἐβδομάδος, τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου *Δίδου μοι κατάνυξιον*, καὶ τὰ ἕτερα β' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα *Ἐθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Μέγα Προκείμενον *Ἐδωκας κληρονομίαν*, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀποστίχα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς*, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμιαντα*, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε *Παρθένε* οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῆ Δευτέρᾳ πρωί, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὁρῶν, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει II § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιματικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Τὴν σωματικὴν νηστείαν* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' *Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαιπωρε*, καὶ τοῦ Ἁγίου δ' *Ἐδωκας τὸ σῶμά σου*, Δόξα *Φάλαγγα θεοστεφῆ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις μετὰ τὸ *Πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μετῆμόσσυρον*, *Εὐλόγησω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῆ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἄπασαν τὴν τῆς

'Ακολουθίας διάταξιν δρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15 ('Εννοεῖται ὁμως ὅτι ἐκ τοῦ Τριψδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας).

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Δ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν

6. Εἰ τόχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου Χαίροις ἢ *κεφαλή*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρῶτῃ μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατελλασα δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, ἡτοιμασα *λύχνον* τῷ Χριστῷ μου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, ὁ Κανὼν Ὑγρὰν διοδείσας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τῆν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴτους, τὰ Προσόμοια Ἡνοιξε προπύλαια εἰς δ', Δόξα Τῆν πανσεβύσιμον κέραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατελλασα, καὶ Κοντάκιον Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, ὡς εἴθισται, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους εορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν, Δόξα Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ *Νῦν αἱ*

δυνάμεις, Κοινωνικὸν *Εἰς Μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περιπτώσιν § 16—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασάμεθα δις, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ Νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, τὸ Κατευθυνθῆτω, Νῦν αὶ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριψίδιου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψίδιου, Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψίδιου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψίδιου, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ *Τῆν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* καὶ Ἀπόλυσις.

●

12. Εἰ τύχοι τῆ Α' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

■

13. Εἰ τύχοι τῆ Β' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ'*, τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, *Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον* τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Καὶ νῦν *Ὡ θαύματος καιροῦ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασαίαι *Ἀνοιξὲν τὸ στόμα μου* καὶ ἄπαρξ ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξα-

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθησι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑβδομάδος, ἤτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

ποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου β', Δόξα *Τοῖς ἐν σκοτει ἀμαρτημάτων*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Διείτετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ σιγμαχήσας Κύριε, τὰ Ἀπολυτικά, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρώτῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ *Ἐν Παραδείσῳ*· εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη* κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, περίπτωσιν ἸΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς δρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν ἁγίων Προσόμοια *Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως γ'*, *Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκῃ Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ ἐν Δόξα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων δις καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν ἁγίων κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῶν ἁγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἁβλοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με*

ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβία. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτοκίου Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα κτλ. ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μη-
 νολόγιον· Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξηποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλοφόροι
 Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπο-
 λυτικίον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέ-
 γομεν Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον
 Πᾶσαν στρατιάν. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ
 τὰ λοιπὰ ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν
 περιπτώσει Η' § 14.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς
 Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύ-
 σαυτες ἀδελφοὶ δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ
 Τριψδίου Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἁσμά-
 των, Καὶ νῦν Προσάμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου,
 Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω,
 ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λει-
 τουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλο-
 γήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς
 Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπασι,
 τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων,
 Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτή,
 γίνεταὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β'.

4 (δίς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ
 πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον,
 εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρ-
 τυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀ-
 γίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ,
 Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω
 καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεῦσα-
 σθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὁραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστόλων Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν* δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων *Φέροντες τὰ παρόντα* δ'. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἁσμαίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἄνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ δ' Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωΐ ὁ Ὁρθρος, μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἁσμαίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, εἶτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, *Κοντάκιον Πιστὶν Χριστοῦ*.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τῶν Στιχηρῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' τῶν Ἀ-

γίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. ὡς ἂνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος, τῇ Πραρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγιγνώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες Ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἁγίων Προφητικῶς ἀνεβῶν, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ Ὁ θαύματος καινοῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριωδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριωδίου Τὴν ἄχρατον εἰκόνα σου, ἢ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριωδι-

κός κωνών, εἶτα ἡ Λιτή. Δόξα τῶν Ἁγίων *Ἐν ὧδαῖς ἁγιμάτων*,
 Καὶ νῦν Θεοτοκίη ἀπὸ εἰ ἡ ἁριστεύουσα (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Καὶ νῦν
 Χυρίτε Προφήται τίμιοι, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Ὁρώσα σε ἡ
 κτίσις ἅπαντα) καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,
 τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ
 Ἀπολυτίκιον *Τῆν ἄχραντον εικόνα σου*, ἐν δὲ τῇ Γ' Σῶσον
Κύριε τὸν λαόν σου) καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ
 Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πο-
 λυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ'
 Στιχολογίας τῶν Ἁγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν
 Ἁγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ *Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρῖν*), εἶτα
 τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προ-
 κείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἁγίων καὶ ὁ τοῦ Τριψύ-
 διου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριψύδιου καὶ ὁ τῶν Ἁγίων) ἀπὸ
 γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθι-
 σμα τοῦ Τριψύδιου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον
 καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριψύδιου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ὑ-
 πόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασεῖς τοῦ Τριψύδιου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν
 ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψύδιου διάταξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου.
 Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τῆν τιμιωτέραν*, Ἐξ αποστειλάρια τὸ Ἀνα-
 στάσιμον, τοῦ Τριψύδιου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς
 Αἶνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα β' τοῦ Τριψύ-
 διου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ἐν δὲ τῇ Β', μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα
 ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν
 ἀρμοδιῶν Στίχων καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν
 Μαρτύρων γ', ὧν οἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυοῖς τελευταῖοις Τροπαρίοις
 Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ *Τοῖς Ἁγίοις*
τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριψύ-
 διου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ
 Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
 ἡγου εἰς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ
 Ἀντίφωνα, ὡς εἰσιν ὠρισμένα) μετὰ τὴν Εἴσοδον, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ
 Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριψύδιου, τῶν Ἁγίων
 καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀνα-
 στάσιμον τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριψύδιου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ κθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου Κοινωνικόν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς Λειτουργίαις τὸν Κύριον, Ἐλδομεν τὸ φῶς· ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β' Γ' Δ' καὶ Ε' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Γ', τοῦ Τριψιδίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Τὴν Ἄμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἔργοις σκοτεινοῖς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάκιον, τὰ Ἀπολυτικά Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φβεγξαμένου σοι, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ Θεοτόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Προηγιασμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὁραὶ καὶ ἡ Λειτουργίαι τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειράς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τὸ πρῶτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τοῦ πρῶτῃ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Πανάγιόν σου κτλ, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν ἑσπότη, Ἀπολυτικὸν Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι φλογινη ῥομφαία. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριψιδίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα

*Τὴν Μιμηρὸς ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ
οἰσίᾳ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγ-
γέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμέ-
νων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυρον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ
Ἀπόλυσις.*

III'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος, τῆ
Προσκευῆ πρώτῃ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ
Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας δις, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ δ' τῶν Ἁγίων,
Δόξα Ἐν ᾠδαῖς ἁσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰ-
σοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέ-
ρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγια-
σμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,
καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴλοι τῆς Θεοτόκου ὡς
εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῆς Λει-
τουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν·
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων· Κοινωνικὸν *Εἰς μνη-*
μόσυρον.

IV'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τὸ πρώτῃ ἡ
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη
ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν
καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ*
Στίχου Πησοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ
ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα
τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοια, καὶ δ' τῶν Ἁγίων Φέ-
ροιστες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον
Στιχηρὰ τοῦ Τριψδίου Ὁσπας ὁ βλος μου, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ Ὡ
τῆς ἀγάτου σου εὐσπλαγχνίας· Δόξα τῶν Ἁγίων Τὴν Μιμηρὸς
ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς. Εἰ-
σοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν

Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν
Εἰς μνημόσυτον, Εὐλογῆσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἴθισται, μετὰ μικροῦ
 Ἀποδείπνου.

II'.

15. Εἰ τῶχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρ-
 τη πρώτῃ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περι-
 πτώσει Θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς καὶ τὸ
 Δοξαστικὸν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ Γεῦσασθε. Τῇ Πέμ-
 πτῃ πρώτῃ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτί-
 κιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν'
 ψαλμὸς γύμα, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' καὶ γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῶν
 Ἁγίων, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἵτησιν Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ
 Θεοτοκίον· εἶτα ἡ δ' ᾠδὴ τοῦ Τριψιδίου καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, ἡ ε' καὶ
 ἡ σ' ᾠδὴ τῶν Ἁγίων καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου Ψυ-
 χὴ μου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα ἡ η' καὶ θ' ᾠδὴ
 τοῦ Τριψιδίου, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στό-
 μα μου* καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τὸ Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί, Δέξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζο-
 μέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ* τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ
 ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ, ἐν αἷς λέγομεν *Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλ-
 γηδόνας τῶν Ἁγίων*, καὶ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*.
 Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μκακριτμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διε-
 τάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαρχλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει
 Η' § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύ-
 ριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσιῶς
 ἐξεδύθη* δις, καὶ τὸ Μάρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριψιδίου
 καὶ δ' τῶν Ἁγίων, *Δόξα Ἐν ὁδαῖς ἡσμάτων*, Καὶ νῦν *Σταυρο-
 θεοτοκίον Προσόμοιον*, Εἵτοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*,
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπότολος
 καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τῶν Προη-

γιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ΄.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικόν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἁγίων *Δόξα τῇ Μητρὶ ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις,

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ΄.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων. Δόξα Προφητικῶς ἀνεθόα, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*. Εἴσοδος μετὰ θυμικτοῦ, *Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἁγίων, καὶ αὐθις Τὸ προσταχθὲν εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζήτει ἀπὸ
 γ' Ὠδῆς), Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μέγας στρατηγός· εἰς τὴν β' στι-
 χολογίαν, τῶν Ἁγίων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καὶ νῦν
 Ἐνθυμούμαι τὴν κρίσιν, καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα. Κινόνες
 ὁ τῆς Θεοτόκου Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων ἀπὸ
 γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός ἔπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κον-
 τάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ
 Μηρολόγιον τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κα-
 ταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμω-
 τέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου Τὸ
 ἀπ' αἰῶνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Θεοτόκου Προτόμοια
 Κεκρυμμένον μυστήριον γ' καὶ γ' τῶν Ἁγίων Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί. Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Γλώσσα ἦν
 οὐκ ἔγνω· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἁγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ Τρο-
 πάρια ἀνά δ' ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κινόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῆς
 ε' τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν
 Ἁγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἁγίων,
 τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστο-
 λος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ. Εἰς τὸ
 Ἐξαίρετως Ἄσας γηγενῆς Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου,
 Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπέ-
 ση ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νη-
 στεϊῶν, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βαίων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρό-
 μίου Πίνακα).

Τῆ ΚΒ'.—Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἐλεπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

Σημειώσεις. Ἐν ἡ παρχιμονῇ τῆς ἐσρτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μὴδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλῃς Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἐσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς δὲ Μοναῖς διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παρχιμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κλητορικῶν Ὑπικῶν ἀμετακινήτων διαμενοντίων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοις καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον· Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθῆτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ὡς εἰθίζεται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, μετὰ τὸ Μετонуκτικὸν, τὰ Κατνουκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· μετὰ τὴν Συναπτὴν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Κατνουκτικὰ τῆς Ὀκτωήγου καὶ τοῦ Τριψδίου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι μετὰ τῶν Τριψδίων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Προεόρτιον Καθίσμα *Σήμερον ἅπαντα, ἀφ' ἧς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν

Ἁγίων τῆς ἡμέρας μετὰ τοὺς Κανῶνας, ὁ Εἰρμός τῆς ἠ΄ Ὠδῆς *Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ προσόρτιον Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προσόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γ. Ἰώσσαν* ἣν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια*, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προσόρτια, καὶ μετὰ τὴν σ΄ Ὁραν Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θ΄ Ὁρα ἀναγινώσκειται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθιται, καὶ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προσόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

3. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς ἕξ: Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἶσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα *Τῷ ἔκτω μηνί*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν΄ φαλμός, ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Παλυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν (τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀναβιβασμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα *Μαριὰμ*, ὁ Ν΄ φαλμός χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, ὁ Κανὼν εἰς σ΄ ἀνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Καθίσμα *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ*, ἀρ΄ σ΄ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ *Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*, καὶ φάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου *Εὐαγγελίζου γῆ* χαρὰν μεγά-

λην. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶν· εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλά-
ρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προσόμοια Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς
δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ
τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ
δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ῥιῶ τοῦ
Βασιλέως.**

**Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.**

**Εὐαγγελίξασθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**

**Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν,
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.**

*Ταῖς πρε-
σβειαῖς τῆς
Θεοτόκου
κτλ.*

Ἀντίφωνον Β'.

**Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.**

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ῥψιστος.

**Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παρασιωπήσεται.**

**Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.**

*Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεῖς κτλ.*

Ἀντίφωνον Γ'.

**Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.**

**Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

*Σήμερον
τῆς σωτηρίας
κτλ.*

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐυαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος· Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, τὸ Ἐυαγγέλιον Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἐυαγγελίσου γῆ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχε μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ("Ὁρα τῆ ΚΣ")· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Ἐΐτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μνηρί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ Τῇ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀνακινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόλου, ὡς εἴθιται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴκων, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὐθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' γύμα, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον Τῶν ἰσωμάτων λειτουργῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβαταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· Ἐξασποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Δόξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον τῆ ὑπερμάχῳ τὸν Ἀπόστολον (ζῆτει Σεπτεμβρίου 5') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου 11'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἰδιώτῳ ἐστὶν Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

9. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ τῶ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος, τῆ Πέμπτῃ πρωτῆ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοια, καὶ γ' Προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ· Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσᾶσαι ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτοκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Παναγία Τριάς, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῆ δὲ Παρασκευῇ πρωτῆ ὁ Ὄρθρος τῆς Πραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

10. Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῶ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προτόμοια Βουλὴν προαιώνιον εἰς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τῆ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθίζεται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκῶν τῆ ὑπερμάχῳ σύντομον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῶ Σαββάτῳ πρωτῆ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτὴ τῆ Κυριακῆ, ψάλλεται μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Γ' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, τῆ Παρσχευῆ πρῶτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀσώτου δικην δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' Προεόρτια *Κεκορυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Στάσις τῶν Οἴλων τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Ὁκόσμιος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας ἀρ' θ' ψάλλεται τῆς ἡ' Ὡδῆς ὁ Εἰρμός, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξικοστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἑσπέριχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστιγς Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἔκτω

μηρί, Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἀπόπτολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, τὸ Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτῆ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες ὁ τοῦ Τριωδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Ὁ Θεϊότατος δις, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ

Τριωδίων· αὶ Καταβασίαι Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν* . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, ἡ Καταβασία Ὡ Μητὴρ Παρθένε, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ.* κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται καὶ ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.*

17. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὁρα ἐν περιπτώσει Α' § 5)· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* . . . Σώσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην* . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου *Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς*, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, *Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἔκτῳ μηνί*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ' ἢ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέταχται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἢ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆ αὐτῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Τρίτῃ τῆς Δ' Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος, τῆ Κυριακῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' τοῦ ἤχου Κατανυκτικά, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, *Ἐλθοδος*, *Φῶς ἰλαρὸν*, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλωσσασα ἦν οὐκ ἔγνω*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ*, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν, ὡς εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τῆ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆ αὐτῆ Τρίτῃ ἐσπέρας γίνεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Σ'.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Τετάρτῃ ἢ τῆ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Σ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινός καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις περιστάσει ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὁρῶν, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινός καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ δὲ Ἀπόδοσις τῆ αὐτῆ ἐσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Παρασκευῆ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῆ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου, τὸ

Μορτυρικόν και γ' Προεόρτια *Κεκορυμμένον μυστήριον*, Δόξα και νῦν *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν*, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, και καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῆ Πέμπτῃ πρωτῆ, ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς και αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς και τὸ πρωτῆ τῆ Παρασκευῆ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

Η'.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῆ Πέμπτῃ πρωτῆ ὁ προεόρτιος Ἐσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ ὁ Ὁρθρος και αἱ Ὁραι ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς και τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξά Ἀναστάσιμα δ'*, τῆς ἑορτῆς γ', και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', *Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Και νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν*, και τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ, Δόξα Και νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον*, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, και Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν και τὰ Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστασιακὰ Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστασιακὸς καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ Μέγας στρατηγὸς καὶ τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν ("Ὁρα τῆ Κς")· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστασιακὰ καὶ τὸ Μηνολόγιον, καὶ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διτάξις τοῦ Ἐπιθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτε μετὰ τῆν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστασιακὸν καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστασιακὸν δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὡδὲ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ), Δόξα τῶν Αἰῶνων Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον τῆ Ὑπεριμάχῳ.

ⓓ'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Δ' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, τῆ Πρασκευῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τοῖς πάθεσι δουλώσας οἷς, τὰ τοῦ ἤχου δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγισμένων.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στασις τῶν Οἶκων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πνεύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρος τῆς Πραμμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστασιακὰ Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστασιακὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία, τὸ ἀναστασιακὸν Ἀπολυτικόν, τὸ τῆς ἑορτῆς οἶκος, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ α' καὶ ε' Στιχολογίᾳ ἀνά δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ*, καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ*, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπ᾽ ἅπ' ἑ* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀτροίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', *Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Σήμερον σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

II.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ', καὶ τοῦ Τριψίδου γ', *Δόξα Γλωσσαν ἢν οὐκ ἔγνω*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, *Εἴτεδος, φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα τοῦ Τριψίδου*, Καὶ

νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τριτάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι, ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς* τὸ προεόρτιον Καθίσμα *Σήμερον ἅπαντα ἄπαξ· ἀπ' ε' Κοντάκιον* καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασαίαι *Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια *Κατοικτειρήσας τῷ πλάσματι ὁ Πλάστης δ'*. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρωμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, *Φῶς ἰλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα *Ὡς ὁ περιπεσῶν*, τὸ Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἶτα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ *Ἄπας ὁ βίος μου*, ὧν ὁ Στίχος

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· *Nūn ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, *Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, αἱ Ὁρασιταὶ, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου· *Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Ἐΐσοδος, Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, *Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, οἱ Στίχοι *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει* κτλ. καὶ τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριωδίου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὁδῶν καὶ ἡ α' καὶ γ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἵτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἶτα ἡ δ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ ε' καὶ σ' Ὁδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπ' σ' ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου*, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὁδῆς οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με* ἡ η' καὶ θ' Ὁδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' Ὁδῆς καὶ τῆς θ'. Εἶτα

Αιτούμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμός: *Οἱ στρατιαί μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἀσπόρου συνλήψεως, τὸ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων Ταῖς Ληστρिकाῖς ἐφοδοῖς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἐν τῷ Ναφ ἔστῶτες, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὦν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μετανοίας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, Ἀπολυτικίον Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν καὶ Κοντάκιον Ὑψυχῆ μου, ψυχῆ μου μετὰ τὴν Θ' οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.*

35. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσίως ἐξεδιθῆν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἐκτῷ μηνί, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηνίῳ Κύριος ἐκτίσέ με, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεύσασθε.

Σημ. Τῷ ἄωπα', ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ', συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικὴν οὕτω τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθύς Εὐλογητός ὁ Θεός, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμός Ἀσπόρου συνλήψεως, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑψυχῆ μου, ψυχῆ μου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρωί τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

ΙΒ'.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωί ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἄσπας ὁ βίος μου, ὁ Στίχος Δόξα

σοι ὁ Θεός, εἶτα τὸ Τριτάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέητον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' Μετκνήσις, τὴν εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Τριτάγιον, τὸ *Κοντάκιον Ψυχῆ μου*, *ψυχῆ μου* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Περαιμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Περαικνευῆ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωί ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους 15' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου *Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευόμενῃ*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις*, καὶ τὸ Μικρυρικὸν ἀπκξ, εἶτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν Ἄσας ὁ βίος μου ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Κεὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριηλ*, *Εἰσοδος*, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται, *Κοντάκιον*, μετὰ τὸ Τριτάγιον, *Ψυχῆ μου*, *ψυχῆ μου* κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωί, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Ἀλληλουία μετὰ τῶν Στίχων *Ἐκ νεκτὸς ὑψοῖται τὸ πνεῦμά μου*, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήγυ, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Κόσμος περιχαρῶς, ἡ α' καὶ γ' Ὁδὴ, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Ὁδῆς *Σήμερον ἅπανα*, ἡ δ' Ὁδὴ τοῦ Τριωδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ 5' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμός, ἡ Αἴτησις, τὸ *Κοντάκιον Ἐπελευσει Πνεύματος* καὶ τὸ Μηρολόγιον· εἶτα οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαριτικοὶ

καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὁδῆ, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αὶ τοῦ Τριωδίου ἡ κ' καὶ θ', *Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς* τοῦ Τριωδίου, καὶ μετὰ *Τῆς τιμιωτέρας*, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεορτία, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει* μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον *Ταῖς Ἀηστρικαῖς ἐφοδοῖς* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ. Δόξα Καὶ νῦν *Γλωσσῶσαν* ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον *Σήμερον* τῆς παρακοσμίου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὦν εὐλογητὸς, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ αὶ Ὡραὶ λιταί, λεγομένων ἐν ἐκάστη Ἀπολυτικίου καὶ Κοντακίου Προεορτίων μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὡρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρῶτὸ Ὁρθρὸς τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

39. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις* ψάλλεται *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς* δις, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἴκων, εἴτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς σ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς* καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὁδῆν μετὰ τὴν σ' Ὁδῆν, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον* καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἴκων Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὁδῆ ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς *Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον* καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. *Τῇ ὑπερμάχῳ αὐθις σύντομον*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον *Σήμερον* τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν* δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον *Τῶν Ἀσωμάτων* λειτουργῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς (ζῆτει εἰς τὴν ἑορτὴν) ἐν τῇ σ' Ὁδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριώδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', η' καὶ θ' ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ

Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογήσωμεν Τὴν τιμιωτέραν Καταβασία Ἄπας γηγενῆς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Γ.λωσσασαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριο, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑσπέρτης, διατάχθη ἐν ἔτει αὐλῆς (ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντίου τοῦ Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἑσπρτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆ Παρσκευῆ τῆς Ε' ἐβδομάδος, καὶ ἔκτοτε ἐκκονίσθη οὕτω.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἑσπρτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῆ Πέμπτη πρωτὴ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσίως ἐξεδύθη δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψιδίου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προεόρτικα, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῆ Παρσκευῆ πρωτὴ, ὁ Ὄρθρος καὶ αἱ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῆ αὐτῆ Παρσκευῆ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3¹.

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου γέμεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὸ α.λ.λ' ἐπειδὴ ἡ

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβήθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίῳ* *ἕσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον Ἀναστασία Μαριάμ*, ὁ Ν' χῦμα, *Δόξα τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, *Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ *Ἰδιόμελον Εὐαγγελίῳ* *καὶ ὁ Γαβριήλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, καὶ μετὰ τὸ *Ἐλεει* καὶ *οἰκτιριστοε*, ψάλλεται ἀργῶς, τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν μετὰ τὸ τέλος, αὖθις τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* ἀργστύνητον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς εἰς, μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν *Τῆ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ ψάλλεται τὸ *Καθίσμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ* καὶ τὸ *Ἀπεστάλη Γαβριήλ*, εἶτα ἡ δ', ε' καὶ σ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς σ' *Ἐβόησε προτυπῶν, Τῆ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, εἶτα ἡ ζ' καὶ η' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὁδῆς *Ἄκουε Κόρη, Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ *Εὐαγγελίῳ* *γῆ χαρὰν μεγάλην* . . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ, εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμια *Τῶν οὐρανίων ἀψίδων* εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευκρίνη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἐρχεται ἀπὸ πρώτας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἰκῶν γίνηται ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ νῦν ἀπολύεις ἄνευ Ἀποδείκτου, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Τὸ προσταχθέν μουσικῶς κτ.λ. ὡς εἴθωται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον *τῆ ὑπερμάχῳ* *τὸ Τρισάγιον*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολύεις. Τὸ δὲ πρῶτὸ Ὁρθρὸν καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἐορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἐύφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμοσ· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Τῶν ἁσωμάτων Λειτουργῶν (ζῆται τῇ ΚΣ') ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηναλόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξοπτετεῖλαρις τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀποδίδεται ἡ ἑορτή). Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μκαρισμῶν ὡς εἴθισται.

IΕ'.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Περσασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱεροσολίμης δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἄψαξ, καὶ τὰ Βουλήν προαιώμιον ἀνὰ μίαν· Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστηριον, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ὡς εἴθισται.

47. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρῶς εἰφράνθητι, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα (Εἰς τὴν ε' Ὁδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', η' καὶ θ' συμπάλλονται καὶ τὰ Τριώδια τῶν Μαρτύρων)· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τῇ τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, καὶ τὸ προεόρτιον Ὡς δῶρα προεόρτια. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Σήμερον τῆς παγκοσμίου.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτικίον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκητῆ, Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄπας γηγενης, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἐσπερινός, καὶ τὸ πρῶτὸ τῇ Κυριακῇ ὁ Ὁρθρὸς τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Η' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐσπερινός, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΚΓ'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαίων, τῇ Τετάρτῃ

πρωί ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Πλούσιος ἐν πάθει δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρωί ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρωί τῆς Παρασκευῆς ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες δις*, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ *Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων*, Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἕκτῳ μηνί*, τὸ Ἀπολυτικίον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸ δὲ πρωί ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διάταξιν.

ΙΖ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρωί ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τοῦ Τριωδίου τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὰ τοῦ Τριωδίου Σταυροβεστοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε *Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀπο-

δείχνου· μετὰ τὸν Εἰρημὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον 'Επε-
λέσει Πνεύματος, Κυριε ἐλέησον μ' Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπι-
λε ἀμάλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πρασκευῇ πρωτῆ, ὁ Ὁρθρὸς τῆς Πρακμονῆς καὶ αἱ Ὁρραι
ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρραι
Ἀπόλυσις.

§2. Τὸ ἐσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσι-
μακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμοιχ εἰς δ'
καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα Τὴν ψυχωρελῆ πληρώσαν-
τες (τὸ μέγχι), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἴτοδος, Φῶς
Ἠλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς
ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν
Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς δις,
Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων,
προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τε τὸν λόγον τῆς
προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγγ-
ελισμοῦ ἐορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ
πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν.

§3. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λι-
τὴ τῆς ἐορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐ-
σπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυμέλεος τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὴν
β' αὐθις τοῦ Λαζάρου ἐν, καὶ τῆς ἐορτῆς ἕτερον, εἰς τὴν γ' Στιχο-
λογίαν τὰ δύο τῆς ἐορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον
τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλ-
μὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-
βριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς σ', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἶτα Κείμενον τοῦ Λαζάρου Συμπα-
ρίστησαν Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀπεστάλη Γαβριήλ· ἀφ' σ'
τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μηρολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ
τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα

μου, καὶ εἶτα ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ Καταβασία Ἐὐαγγελίζου γῆ... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσεμία γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ δὲ ἡμῶς σαρκωθείς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμῶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἐὐαγγελίον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἐὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῇ Θ' Ὁρᾷ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀειδύμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

III'.

55. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' καὶ γ' Προεόρτια. Δόξα Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἐὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Ἐπιτοδός, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας φάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνον μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' Ἡ πάντων χαρῆ.

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισαγίον, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄνωμος.

Κάθισμα Κατοικτίρας τῆς Μάρθας δις, καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητά-
ρια μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἠιλόγηται, καὶ τὸ ἕτερον Ἡ πηγὴ
τῆς σοφίας δις, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γύμα, οἱ δύο
Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ
θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει
Πνεύματος, τὸ Κάθισμα Προγενώσκων τὰ πάντα, καὶ τὸ Προεόρ-
τιον Σήμερον ἅπαντα ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ
Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταβασίαι Ὑγρὰν
διοδείσας, καὶ ἀντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν, ψάλλονται καὶ οἱ δύο Καν-
όνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταβασία Κυρίως Θεοτόκον,
εἶτα τὸ Ἄριστος Κύριος ὁ θεὸς ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κυ-
ριον τὸν θεόν, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Προεόρ-
τιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' καὶ δ' Προεόρτια,
Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένην
Δοξολογίαν Μεγάλην καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τρο-
πάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν
Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ
Ἀπολυτικίον Τῆν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Προεόρτιον Σήμερον
τῆς παγκοσμίου, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, τὸ Ὅσοι εἰς
Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξικρέ-
τως, ὁ τῆς θ' Εἰρμὸς Τῆν ἀγνήν ἐνδοξῶς τιμήσωμεν, Κοινωνι-
κὸν Ἐκ στόματος ρηπίων, τὸ Ἀπολυτικίον Τῆν κοινὴν Ἀνά-
στασιν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν
καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς ἑορτῆς γ' Προσό-
μοικ εἰς δ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ
οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον Ὁ Κύριος ἐβασί-
λευσεν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν
Βαίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηνὶ
κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν
Σήμερον χαρῆς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, τῶν
Βαίων, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βαίων.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς
τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν
Βαίων, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Τρισάγιον,

τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βαίων β', Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὔθις β' τῶν Βαίων, Καὶ νῦν Σήμερον ἅπαντα εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ α' τῆς ἑορτῆς Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, εἶτα τῶν Βαίων τὸ Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριὴλ, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκειμένον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριὴλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἕξ, καὶ ὁ τῶν Βαίων εἰς δ' ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοή Μετὰ κλιθῶν ὑμνήσαντες πρότερον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαίων, αἱ Καταβασαὶ Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο ἑορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελιζέου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βαίων Θεὸς Κύριος ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἶτα Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς δις (τοῦτο μόνον)· καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαιποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως ἢ εὐχὴ τῶν Βαίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Ὁ πλειστός ὄχλος Κύριε γ' Δόξα Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμῶν σαρκωθείς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν· τὸ Εἰποδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . σῶσον ἡμῶς. . . ὁ δι' ἡμῶν σαρκωθείς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαίων, καὶ Κοντάκιον Τῆ ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελιζέου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

II ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἀπόστιχα τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Χαίρε καὶ εὐφραίνου, καὶ γ' τὰ Βοιλήν προαιώνιον· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἐκ βαίων καὶ κλύδων, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγέλια· μετὰ δὲ τὸ Ἄν' ἀπολείεις, ψάλλονται αἱ τρεῖς Ὁδοὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἰθίσται (ἔρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου).

10'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τῶν Βαίων Χαίρε καὶ εὐφραίνου, Δόξα Ὁ ἔχωρ θρόνον οὐρανό, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ἐκ βαίων καὶ κλύδων· Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτῃ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἀν συμπέση ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀρχπε' Τυπικὸν ἐτημείου κατάλυσιν καὶ ἐν τῇ Μ. Πραξακευῇ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὐπω ἦν

διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτῃ τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁρασιταὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὁραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτῃ τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλοντι ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρῶτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁρασιταὶ, τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ὥραν ψυχῆ, μετὰ δε τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μκαρισμοὶ χύμα κτλ. ὡς σύνηθες καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προαιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιό-

μελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτερσίαν) εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοῦ σοι τὸ τέλειαντο, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἄνευ Θ' ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωὶ τῆ Μ. Τετάρτης ὁ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου συνάμα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων (ἴδε § 62), εὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' ἃς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φαιδρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Μ. Πέμπτη, τῆ Μ. Τετάρτη πρωὶ, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ λιταί, ὡς χθές, Τροπάριον Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον Ἐπερ τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνων τῆς Μ. Πέμπτης Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδῶν, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἕκτῳ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτικίον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρωὶ τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός,

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρευῆζατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα μόνῃ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ*, καὶ *Εὐαγγέλιον* τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χύμα, *Δόξα Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς' ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου, *Κάθισμα* τοῦ Τριωδίου² *Ὁ λιμνας καὶ πηγὰς*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηρολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαίαι *Ἀνοίξω* τὸ στόμα μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς, *Ἐξηποστειλάρια* *Τὸν τυμωρῶνά σου βλέπω ἅπαῤ, καὶ τὰ δύο* τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου *Μηθεὶς ὡ πιστοὶ δις*, καὶ τὰ γ' τῶν Αἰῶνων Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', *Δόξα Μυσταγωγῶν σου Κύριε*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, *Δοξολογία Μ.* καὶ τὸ *Σήμερον* τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, *Εἰσοδικὸν* *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς*. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ *Εὐαγγέλιον* τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³ ἀντὶ τοῦ *Οἱ τὰ Χερουβιμ*, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δελπίνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ*. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κίβωτῳ,

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἣτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἑβδομάδι, καθ' ἣν συμφάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγουμένων τὰ τοῦ Τριωδίου, ὅπου ἂν ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἔπονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ*, διὰ τὸ περιδοχὸν τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.

3. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ἀρχιε' σημειοῖ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἂν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ* τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Τοῦ δειπνῆσαι σου τοῦ μυστικοῦ χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψύδιῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆ Μ. Παρασκευῆ ἢ τὸ Μ. Σάββατον, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

α Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐν-τεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατι-δοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυτιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς τοῦ μὴ κατὰ βῆθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐνοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς δυοῖς πενθίμοις ταύταις ἡμέραις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρ-μοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφω-νία δεικνύηται μετὰ τοῦ Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, καὶ τοῦ Δακρυρροῦς θρήνου ἐπὶ σὲ Ἀγνή μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ τῆ Παρθένω τὸ Εὐαγγέλιον· Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις μόνον ἐκκλη-σίας, τῶν μοναστηριακῶν τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ ἀμετακινήτων διχμενόντων διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους κτήτορας αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς».

Μετατεθείσης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψίδιου Σήμερον ὁ ἄδης γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ εὐθὺς, ἀνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' τῆς ἑορτῆς Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψίδιου Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψίδιου Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα περὶλείπονται χάριν συντομίας)· μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἦχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος· Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν· μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον βαρὺν τὸ Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρινον τὴν γῆν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὥρας Πύλης σκορπίζοντος συνάμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναῷ, εἶτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέγας ἂν πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁψὲ Σαββάτων, καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ψάλλεται τὸ Τριπύριον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία εἰς ἦχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν (εἰς ἦχον β' εἰρημολογικῶς) καὶ Ἀπόλυσις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριπύριον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης· εἰς τὴν δ' Ὡδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἀπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱε-

ρείς, και μετὰ τὴν Θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίου γῆ χαρὰν μεγάλην ἀπαξ*, εἶτα *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτῆρ*, ἐπαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος *Καὶ ἡτὲρ τοῦ καταξιοθῆναι*, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ *Εὐαγγέλιον Ὁψὲ Σαββάτων*, μέχρι τοῦ *κακεὶ με ὄψονται*· ἐκεῖθεν ὁ ἀναγινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους*· εἶτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἀγία* καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, εἶτα καὶ οἱ Χοροὶ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ' καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'· ἐν ἐκάστη δὲ Ὁδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς* καὶ ἡ Αἴτησις· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ *Κοντάκιον* καὶ ὁ *Οἶκος* τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' *Κοντάκιον* καὶ *Οἶκος* τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ *ἄμα Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, *Καὶ* νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ *Στίχος* εἰς ἧχον β' *Εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ *Ἰδιόμελον* *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιβ', *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς* καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὁδῆς μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ ἀφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ *Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*. . . *Φωτίζου φωτίζου*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ *Αἴτησις*. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα *Σαρκὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάτχα. *Εἰς τοὺς Αἶνους*, *Ἀναστάσιμα δ'*, τῆς ἑορτῆς δ'· καὶ τὰ *Πάσχα* ἱερὸν μετὰ τῶν *Στίχων* αὐτῶν, *Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, *Καὶ* νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

72. *Εἰς τὴν Λειτουργίαν*, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ *Εἰσοδικὸν* *Εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς*. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ *Κοντάκιον* *Εἰ καὶ ἐν τά-*

φω, τὸ "Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ. . . Φωτίζου φωτίζου⁴, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀντὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρεῖς χύμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χριστοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὸ , αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀσίδιμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπετεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῷ ἁγίῳ καὶ ὁμοουσίῳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον *Τίς* Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνωσμάτα τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθύς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὀφείας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, *Εἰη* τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρῆς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἁγίῳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς χθές,

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐσημείων τὸ Εὐαγγελίζου γῆ... ὡς ἐμφύχῳ. . . Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη παρήγουσις τῆς Ἐκκλησίας.

τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκε με-
νον Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον Ἀναστάσις Μαριὰμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἄπαξ,
Δόξα Τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Εὐαγγελι-
ζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς ἧχον 6' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελ-
λιζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε
ἐλέησον 15' Ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοίς, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀνα-
στάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐτημειώθη ἐν § 71· ἀπὸ γ' Ὁδῆς
τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ
ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ ὡς σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκόλουθως τὴν ζ' καὶ η'
Ὁδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διατάχθησαν
ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα
Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ
τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἄρχεται ἡ
Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰ-
σοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡ-
μᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπο-
λυτικὸν τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον, καὶ
τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
Εὐαγγελίου γῆ . . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν
τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στι-
χηρὰ τοῦ γ' ἧχου δ', καὶ ε' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀ-
πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως
ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτη-
ρίας ἄπαξ, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρῶτ' ἡ ἀναστάσιμος Ἀ-
κόλουθια τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνη, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ
Πεντηκοσταρίῳ.

Ἡ ἐν τοῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς

έορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ έορτῆ τύχη τῆ Τρίτῃ ἢ τῆ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγιγνωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ έορτῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψιδίῳ ἀπὸ τῆς Παρτηκευῆς τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεθῆεν, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῆ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῆ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῆ Δευτέρῃ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας ὡς ἑξῆς.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσώμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ*, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἰθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χερσὸ *Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπ᾿ ἐξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤγου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φροτιξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα προῆ και τὸ Εὐαγγέλιον Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Κχι νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ μεγάλου Βασιλέως (ζήτηε εἰς τὴν Λιτήν). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ἐβ', Ἐλέει καὶ οἰκτιριστοῖς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἁγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἢ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ, καὶ ἡ Αἴτησις ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς εἶτα μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, αὐθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἁγίου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀρέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν Εκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἔωρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον¹, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, δταν συμπέτη ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

1. Ἐὰρ ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου.

B'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Δικαιησίμου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τῆς Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τις λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῇ, Εὐδοξοῦ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἢ ἰσχύς μου μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀνγκνίσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτῆρ, καὶ τὰ γ' ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.*

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, εἶτα τὸ Κάλισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου μετὰ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ η' Ὁδὴν ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἴσοδον Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοή, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τόχαι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτάρας μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, ὁ Προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴποδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτῆ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστιν, τὸ Τρισάχιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἕν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβηθοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου χύμα· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ', τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμεια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ἀπέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ Ἀπόπτολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης ὀψίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικόν Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προμεικτὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς β' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Ἐλποδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτιῆς ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντίκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγματι δεξιῇ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνι-

κόν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνάστη, Ἐὶη τὸ ὄνομα Κυρίου*
καὶ Ἀπόλυσις².

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11, αὶ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάρια τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν φαιεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς ἀνάστη, Ἐὶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλην τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* μόνον τὰς ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Προκείμενα ἐκάστης ἡμέρας.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἴσοδος, Φῶς Μαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτικά Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατῆλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὰ μῦρα τῆς ταφῆς εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Ὑπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβῆμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ δύο Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων α' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῷ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὰ β' Θεοτοκία ὡς σύνηθες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' Ἀπολυτικά, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν ταύτῃ,

δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀΐεσθι, Ἐλη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἕκι Ἀπόλυσις.

Z'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, μετὰ τῶν μεθεόρων τῶν Μυροφόρων, ἦτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Ἄνθιμι ἐκέκραξα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου 5', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτικά Ὅτε κατήλθες, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἢ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνά ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνευς, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν,

3. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ἀπῆται κανόνα τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἀ.λ.λ' ἢ φαιδρότης τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου (ἐκτὸς δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικά, Καὶ νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτικά, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοστάκια, μόνον διὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν τιμιωτέραν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἄξιόν ἐστίν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν Λοιπῶν Ἁγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθωρίᾳ).

Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Η'.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα β' καὶ τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Δι μυροφόροι γυναῖκες*. Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνχνώματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Τὸν νοερὸν ἰδάμαντα, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτικά *Ὅτε κατήλθες*, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, Καὶ νῦν *Ταῖς μυροφόροις γυναῖξί καὶ Ἀπόλυσις.*

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἠτήσατο Ἰωσήφ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατήλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἂν ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντι Θεοτοκίῳν κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ β'*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις καὶ τὸ *Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι*, καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μετὰ φόβου ἦλθον γυναῖκες* (ζήτηι τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δεξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὰ Ἀπολυτικά τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων⁵.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰσταν τύχη καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἐβδομάδος.

Θ'.

23. Ει τύχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἑπέ-
ρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ψάλλοντες ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου β' καὶ
τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνάβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ὁ τῷ πάθει σου
Χριστέ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερῶν. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν
Ἐν τῇ στοῇ τοῦ Σουλομῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον,
τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ
νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν
ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξά-
ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν
Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. Δόξα
Ἀπέτελεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα εἰς τὴν β' Στιχο-
λογίαν Πάντα ἀνθρώπινα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ
ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς,
Καὶ νῦν Τὸ ἐπουράνια, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ
Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν
ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτώσει Σ' § 17). Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερῶν, Δόξα
τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγά-
λη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ
Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ,
Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ,
Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

I'.

26. Εἰ τύχοι τῆ Δευτέρας καὶ τῆ Τρίτης τῆς ἐβδομάδος ταύτης,

ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διατάξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ὡς ἐν περιπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Δόξα Καὶ νῦν τὸ *Εὐφραίνεται* τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τόχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτῇ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντων ἐπιστάμενος· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Πόθῳ ζέοντι, καὶ Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τὸ ἐν τῇ γ' Ὁδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ, εἶτα οἱ Ἀναβασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτῆξ ἀνθήσει, Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' χύμα, Δόξα Γαῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Γαῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ Θύλασσαν ἔπηξας, εἶτα φάλλεται ἡ θ' Ὁδῇ τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν μετὰ τὴν Ἐξοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

30. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθεόρτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

31. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι Θάλασσαν ἔπηξας, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλιμπάνεται⁶ καὶ

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ Θεοδοκίου.

ψάλλεται ἢ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίας καὶ τῆς Σμαρρείτιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ἐν περιπτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δόξαστικά, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σμαρρείτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀνατιτάμιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, Καὶ νῦν Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν, Δόξα Πόθω ζέοντι, Καὶ νῦν Ἐκουσία σου βουλῇ. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σμαρρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας κτλ. (Ὁρα ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παρχλύτου).

ΙΑ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται ἢ Θ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἢ τοῦ Ἁγίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σμαρρείτιδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀγαλλιάσθω σημερον φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξήψαμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ Τὸ ἀπ' αἰῶνος, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, καὶ τῆς Σμαρρείτιδος Ἀγαλλ-

Ἰάσθω Οὐρανός· εἰς τὴν β' Πόθω ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἐκ φρέατος ἄματα (ζήτει τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν)· εἰς τὴν γ' Σιγολογίαν Γεωργήσας ἐμιελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ὡς τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδι (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον, Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νκοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀτέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἑξῆς. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἐπέρχεται εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἐορτάζῃται), Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀνα-

στάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὔθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναντήν· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταβασιὰ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς καὶ ἡ Λίτησις, ὡς εἴθεται ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπκοῆ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χύμυ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Μηρολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἢ Θ' τοῦ Πάσχα μόνῃ, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὔθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

B.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλομεν ε', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὔτε Καθίσματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς Ἐπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, *Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, *Καὶ νῦν Σε τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις*.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τοῦ Πάτχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὰ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, *Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον Σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάτχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνάστη, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἢ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, *Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων*, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, *Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων*, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις*.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Κθήσιμα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κθήσιμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Μυροφόρων καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτικά τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παρχλύτου ἢ τῆς Σχμαρεϊτίδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὄρα ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἶνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σχμαρεϊτίδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντ' αὐτῆς συμπάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόττιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κθήσιμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ωγ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς

έορτης, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς έορτῆς, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς έορτῆς ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς έορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος τῆς Σχμαρεΐτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β'—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τοῦ Ὡμαῖ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Ὡμαῖ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς έορτῆς, τῇ Παρασκευῇ έσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ'* τῆς έορτῆς Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς έορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τὰς έσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς

έορτής, Ἀπολυτίκιον τῆς έορτής, τοῦ Ἀγίου, αὖθις τὸ τῆς έορ-
τῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
έορτής καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκο-
σταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν΄ ψαλμὸς, ὁ
Κανὼν τῆς έορτής καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον
τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς έορτής· ἀφ΄ ε΄ τὸ
Κοντάκιον τῆς έορτής μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὸ Μηρολόγιον τοῦ
Ἀγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ΄ τοῦ Θωμᾶ· Καταβα-
σία Ὁ Ἀγγελος έβόα, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς έορτής, τὸ τοῦ
Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς έορτής. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς έορτής γ΄
Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ΄ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου,
Καὶ νῦν τῆς έορτής, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
έορτής καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ΄ ψάλλομεν τὰ Ἀντί-
φωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον τῆς έορτής, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νισοῦ καὶ
Κοντάκιον τῆς έορτής, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαιειὴν λαμπάδα, Κοινωνικόν τῆς
έορτής Χριστὸς ἀνέστη, Ἐὶ τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ΄.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὄρα τὴν διάταξιν τῆς
Ἀκολουθίας ἐν τῇ έορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ΄.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος,
ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀνα-
στάσιμα δ΄, τοῦ Πεντηκοσταρίου γ΄ καὶ γ΄ τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ
τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἤχου καὶ τὰ Πάσχα
ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναπτά-
σιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν
Ἐσπερινόν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰ βού-
λει) μετὰ τῶν β΄ Θεοδοκίων ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἴ-
 νους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα
 τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν
 Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
 τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τά-
 ρω*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
 τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ,
 Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία
 τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμπάλλεται ἡ Ἀκολου-
 θία τοῦ Ἁγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδό-
 σει, ἔσῃ τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

Γ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Τρί-
 τῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ
 τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ', Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ
 νῦν Τῆν παγκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ
 πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ
 νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ
 Ἁγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.*

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ
 τοῦ Ἁγίου, ἐν ἐκάστῃ Ὁδῇ ἢ Κεταβατικῇ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ
 ἡ Αἴτησις ὡς εἴθισται· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι τὸν
 ὄρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου χύμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ
 ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀνάστασιν
 Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὁδὴν, ἢ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
 Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ
 αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου
 γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ
 καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη,
 ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντά-

κίον τοῦ Πάτχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτχα, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μελεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἰωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Σαββάτου (Ὁρχ τὸν Πίνακα τοῦ Ἐορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτικά Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξίον ἐστὶ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, εἰς τὴν β' Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳι, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μῦθρά τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μνήμην τιμῶμεν, Καὶ νῦν

Ἵπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ἰρδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα! Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτικά, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτω· *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Εἰ τύχοι οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

1. Ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλονται τὰ τῆς τυχοῦσης Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).

Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, 6' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς: Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος: τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος: *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τῆν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς: ἄρ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἔπηξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα: μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*: Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως: Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστός ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέερα μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυφλοῦ ε' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Δικαιοσύνης ἡμε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαι καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁλον τὸν βίον ὁ τυφλός, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, εἰ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ ε' Θεοτοκίαι ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυφλοῦ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξεις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνθησις μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν ε' Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμός Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου, Κοινω-

νικόν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστός ἀνέστη, Ἐὶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τόχοι τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῆ ἁγία καὶ ὁμοουσιῶ καὶ τὸ Χριστός ἀνέστη, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς σ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνγνώματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστός ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ Χριστός ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Δόξα τῆ ἁγία . . . τὸ Χριστός ἀνέστη κτλ. ὡς γὰρ, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ψάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνά δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς, ἡ Καταβασία, τὸ Χριστός ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Αἰτησις· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὠδὴ, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστός ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστός ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν

δρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προσημιακός*. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δις, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν. Οἱ Ἀναβηθεῖς, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Γ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ *Θεῶ καλυφθεῖς*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ

*Ἰωάννη, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυ-
τίκιον τῆς ἑορτῆς.*

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ
Εἰσοδικὸν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον
τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Κοι-
νωνικὸν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ,
Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ
μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ὡς ἐστὶ
διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στι-
χολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, δεῦτε προσκυ-
νήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγε-
λίον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ
"Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ κτλ.

Ζ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολου-
θία τῆς Ἀναλήψεως καταλαμβάνεται, καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσι-
μος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἐξῆς·
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγε-
λιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν
τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον
καὶ τὰ Ἀναγνώματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελι-
στοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀντὶ Θεοδο-
κίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν
Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Τρι-

σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κανθίσματα τῆς α' Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ β' Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὧν τὸ ἐν προηγείται, τὸ δὲ ἕτερον ἔπεται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χύμα, εἶτα τὸ Κανθίσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ὑπὲρ λαμπροὶ ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Λί Καταβασίαι Θεῶ καὶ ἁγίων καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογουμένη Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστᾶ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικριέτωσ Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Ἀνελήφθησ ἐν δόξῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Παρρασκευῇ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν ἣ ἀποδοῖσται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατὸν νὰ συμ-

πέση ἐντός τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἐορτοδρομίῳ Πίνακι).

Τῆ ΚΑ'—Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

A'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως: Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Στιχηρά τοῦ Ἁγίου εἰς ε' Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξηκοσταίχιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Στιχηρά τοῦ Ἁγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀκολουθίως ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πάσας τὴν γῆν*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

B'.

3. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῆς Σμαρρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπο-

λυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐπέεργς μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Ὑπὸ τῆς ἑσπερινῆς ἑσπερινῆς, Ἄδξω τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιάσθω σήμερον γαυδῶς καὶ τὰ Ἄξιον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβιβασμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάτχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ β' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἀφ' ἧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάτχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάτχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάτχα, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάτχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτχα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πύτῃ ἄλλῃ ἢ ἐέρῃ, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχῃ, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.*

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Στιχολογίᾳ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχῃ, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10—12.

Ϛ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἵσοδον. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ Ἀρελῆφθης ἐν δόξῃ.*

η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἐτπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀντιτάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀ-

γίου γ' 3. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνωσμάτα, δύο τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπκοῆ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων *Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι· ἄρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῶν Πατέρων, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ Θεῷ καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογουμέν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικόν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλαμβάνονται καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ Θεοδοκίου, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῶ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἔξῃς· Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα 5' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδός, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀποστιχὰ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Κύριε τὸ μυστήριον (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντι Θεοτόκιον, οἱ Ἀνασθημοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶλος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Θεῶν καλυφθεῖς· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου Ἄγε τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀρελῆφθης ἐν δόξῃ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Πρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἐστὶ διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ *Πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν* τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνθηες.

Γ'.

17 Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιχλόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προομιχία τοῦ Ἁγίου. Δόξα Κεὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε λαοὶ, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνακνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν β' καὶ γ' λέγομεν ἀνα ἐν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*, τὸ *Πᾶσα κροὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς *γύμν· Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Κεταβασταί διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὁδῆ, τὸ α' Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπίπτολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξοιρέτω· Μὴ τῆς φθορᾶς, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον*, τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολούθως ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Γουγκλισίας.

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Γουγκλισίας μετὰ τὸν Προσήμερον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμεροι*, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, *Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ Οὐράνιε* κτλ. τῆς Γουγκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, *Δόξα τοῦ Ἁγίου*, *Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ*, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάκιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικίω ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Κάθισματὰ τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὲ* (ζῆτει Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Υψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου*, τὸ *Πᾶσα προῆ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, *Δόξα Ταῖς τῶν θεοστέπτων*, *Καὶ νῦν Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος· *Ἐλέησόν με ὁ θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη*. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὄδῃς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τὸ Παράγιον Πνεῦμα· ἀφ' οὗ* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αἱ Καταβαστικαὶ Θείαι καλυφθεῖς, καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα Ἐν ἕτερον τῆς ἑορτῆς*. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας*, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα

τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ, Καὶ νῦν Γλώσσαί ποτε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἐὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Χαίροις Ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Ἐὐ* τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ὡς ἐστὶ δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὄρθρον στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . *Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου, Εἶδομεν τὸ φῶς κτλ.*

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀπαρλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ (ὄρα τὴν οἰκτῆσιν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς διπλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἁγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Μαρτύρων* θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα δύο ἐκ τοῦ Πεντηκοστήριου καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἁγίων Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικὸν, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου *Τῇ νῦν παρηγγύρει*, καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοδοκίων τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Ἁγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλυῖσθε δίκαιοι, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐπὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, καὶ Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων ἐβδομάδος. (Ὅρα τὸν Ἐορτοδρόμιον Πίνακα).

Τῆ ΚΕ'—Ἡ Γ' Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῆ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 7, ἀλλ' εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Δοξαστικὸν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τοὺς Αἶνους τὸ *Τις λαλήσει*.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Ϛ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἢ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρσκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—17).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἐξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Γουγκλισίας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμερον γ' καὶ γ'* τοῦ Προδρόμου, *Δόξα Καὶ νῦν* τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἢ τάξις τῆς Γουγκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεὶ ἐξανατελώ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ Πῦσα προὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμὸς *Χύμα*, *Δόξα* τοῦ Προδρόμου, *Καὶ νῦν Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐν-*

ροιδῶν (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορ-
τῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸ πανή-
ριον πνεῦμα, ἀφ' ε'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μη-
νολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασταὶ *Θεῶ κα-
λυφθεῖς*, καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορ-
τῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους,
τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα γ'* καὶ τοῦ Προδρόμου *Προσόμοια γ', Δό-
ξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον*
τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου
Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Η'.

10. Εἰ τύχοι μεταξύ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἑορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων, τὴν διάτα-
ξιν ἔρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 25—27.

Ι'.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλ-
λομεν *Ἀναστάσιμα ε'* καὶ τοῦ Προδρόμου δ', *Δόξα τοῦ Προδρόμου,*
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ
Προκειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρά, Δόξα*
τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν,* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προ-
δρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς *Κύριος,* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀρμωμος, τὰ ἀναστάσιμα
*Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοδοκίων, τὰ Εὐ-
λογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-*

μενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἶτα τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοδοκίου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὐρεσις τῆς τιμίας Κερκλῆς τοῦ Προδρόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ, ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς 6' ἐβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῆ ΚΔ'—Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, φάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Ἀνεῖ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς ἡ'*, Δόξα Σήμερον

τοῦ φωτός ὁ ἄγγελος. Καὶ νῦν Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Εἰσοδος, φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνχνώσμηττα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσαίου νῦν τοῦ προφήτου, Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον Προφήτα καὶ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀνχθαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, Πᾶσι προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅσον κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεῖς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτὸ ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τῦχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κήθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὶν τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνησιούσῃον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'—Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Ποίσις εἰσφημιῶν εἰς σ', Δέξα Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐορτῆ χαρμύσιντος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖε (ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπκοὴ Ποῖα φυλακὴ ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τριπάρχις ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων σ', Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτῇ χαρμύσσουρος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἀξιόνα ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοδοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιχτὸ τὸ στόμα μου, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπτελειάριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοδοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἀξιόνα ἔστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α'—Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ποιοὺς εὐσημιῶν*, καὶ γ' Προσόμοια τῶν ΙΒ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν *Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν, Δόξα Ἐορτὴ χαρισμόσυτος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτικίον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἄγιοι*, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἀπόστολοι Ἄγιοι, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματᾶ τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοια *Ἡ κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Ἀπόστολοι Ἄγιοι*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς ε'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, *Ἀξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα*

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρον καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐορτῇ χαρμώσυνος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ ἑστρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἄγιοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ΙΒ' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήσιματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἶτα τὸ Κῆσιμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἄγιοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῶν Ἀναργύρων.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀντιβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, εἶτα τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴσο-

δον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίειτε, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνεῖῳ διατάξιν, ἐν δὲ τῷ Ἐτπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα σ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ' Δόξα Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν Ὡς στέφανον ὑπέρολαμπρον, τὸ ἀναστῆσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Ἀειπάρθε, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε ἀειπάρθε, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστῆσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπλξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀιωμὸς, Καθίσματα Ἀναστάσιμα β', καὶ τῆς Θεοτόκου Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, καὶ αὐτῆς Καθίσματα Ἀναστάσιμα β', καὶ τῆς Θεοτόκου Ἐορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀνθόχθμοι, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστῆσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Κἀθίσμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοῦ ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστῆσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξοποτειλίρια τὸ Ἀναστῆσιμον, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵ- νόυς, Ἀναστῆσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὰ Ἐωθινόν,

Καὶ νῦν Ὑπερεκλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σιωπήσια.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Ἑῖσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Περὶ βολὴν πᾶσι πιστοῖς* (ζήτει ἀφ' τ' Ὡδῆς) Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου (ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἁξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῆ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα σ'*, καὶ τῆς Ἁγίας δ' *Δόξα τῆς Ἁγίας*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. *Εἶσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα τῆς Ἁγίας*, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἁξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Θεοδοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς Καθίσμα τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοδοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑσπερινου). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου· μετὰ τὴν Ἐξοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Διείητε, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου
Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὴν Δ' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ἕξ Προσόμοια τῆς Ἁγίας ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. . . μετὰ τῆς ἀβληφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Δίαν εὐφραναι, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαι, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αἰτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑπομένει

ἠπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχεν μοι, τὸ *Ἦῆσα* προῆ, καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον*, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα *Δόξα* *Ταῖς* τῆς ἀθληφόρου, καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτοκίου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν* με ὁ Θεός, καὶ τὸ *Ἰδιόμελον* *Ἐκ* δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Ἦγρὰν* διοδεύσας, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον *Ὅν* σιωπήσομεν ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὀικος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω* τὸ στόμα μου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν* τιμιωτέραν, τὸ *Ἐξποστειλάριον*, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. *Δόξα* *Ἦῆσα* γλωσσα κινεῖσθω, *Καὶ* νῦν *Δέσποινα* πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία* τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν (ζῆτει Κυριακῇ ΙΣ'), καὶ *Εὐαγγέλιον* *Τῷ* καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν *Φαρισαίων* (ζῆτει τῇ β' τῆς Δ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ *Ἐκκρέτως* Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς* μνημόσυνον αἰώνιον, *Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κείται τὸ ἱερόν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τόγχι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε* ἐκέκραξα ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ* ε', καὶ τῆς Ἀγίας δ', *Δόξα* τῆς Ἀγίας, *Καὶ* νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς* ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ*, *Δόξα* τῆς Ἀγίας, *Καὶ* νῦν *Ὁ* ποιητῆς καὶ *λυτρωτῆς* μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,

τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἑξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς Ἀγίας (μόνον ἐν τῷ πατριρχικῷ καῶ), Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως, Ἀξίων ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ, τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς μέχρι τῆς ΙΘ' συμπίπτουσα, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων ὡς ἑξῆς.

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ εἶ καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχ, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ἀσπύτως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κατόνεος, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Φωστῆρες ἠπὲρ λιμπροὶ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα σιγολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαιποτειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ Χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λίρεϊτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΙΖ'—Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διαταξίν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὸ εἰ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμφάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου

καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πτερων, τῆς Ἁγίας καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτικά, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πτερων, τῆς Ἁγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε.

Τῆ Κ'—Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ . . . μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτεδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Ἰωρρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, εἶτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ Προφήτου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κονιάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοιξίω τὸ στομα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν

Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ'— Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Ἁγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν τῆς Ἁγίας· εἰς τὴν β' ὡσαύτως· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας, εἶτα τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίῳ τὸ στόμα μου καὶ ἅπα-

σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξηπτοτειλάριον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστᾶσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Προγόνων Χριστοῦ, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἐρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστᾶσιμα Στιχηρά σ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ Ἰντροπῆς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστᾶσιμον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείμνοις, ἐκτὸς ἐάν που ἐορτάζηται ἐπιτήμως.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρην, ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (ὄρα Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστᾶσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, κτλ.

Τῆ ΚΖ'—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ταματικῆς
Παντελεήμονος.

1. Εἰ τόχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων. Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασίαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἐπὶ τοῦ ὄρου μετεμορφώθης, Κληωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

2. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστί, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήσιμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου εἶτα Κθήσιμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ

τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ἔρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοινωνικὸν Λίναςτε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Γῆ Α'—Τῶν ἁγίων ἐπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ', Δόξα Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν Ὅσπερ πάλαι Μωϋσῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν . . . καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν . . . Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δις, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἁγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνίῳ διάταξιν, αἱ Καταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας· εἶτα σιγολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ἡ Καταβασαία *Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος*, Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηπτιῶν. Ἐάν γίνηται Πρόδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ Τρισχιῶν Τὸν Σταυρὸν σου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος Ὡδῆς καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος *Οἱ ἄγιοι πάντες καὶ εὐαγγελίου* (ζήτησι Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τῶχοι ἡ Πρόεδρος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἢ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὰ τοῦ Σταυροῦ ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, εὐὸ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον Ὁ ὕψωθεις, καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἠγίασται ἄπαξ ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι Σταυροῦν χαράξας καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐσθινεῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὸ Ἐσθινὲν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορ-

φώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ
 Ἀπόλυτις.

Τῆ Β'—Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρω-
 τομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμακὸν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τῆ τοῦ πνεύματος χάριτι
 εἰς σ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴσοδος,
 Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ: τὰ Ἀπόστιχα,
 τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρῶτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Δίκαιος ὡς
 φοιτῆξ ἀνθήσει καὶ Πεφυτευμένος ἐν τῷ οὐκῷ Κυρίου, Δόξα
 Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ
 ἢ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἢ Παράκλησις.

Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Προϊστάμενος) τὸν ψαλμὸν Κύριε εἰσα-
 κουσὸν τῆς προσευχῆς μου χύμα, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χο-
 ρῶν εἰς ἤχον δ' τὸ Θεὸς Κύριος τετράκις Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς
 νῦν προσδράμωμεν . . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ,
 Καὶ νῦν Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα
 εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παράκλησεως ἄνευ τῶν Εἰρ-
 μῶν, ἀλλ' εὐθὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς . . . Πολ-
 λοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς ἀνά δ' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ
 ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπίβλεψον ἐν
 εὐμερείᾳ ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύ-
 ριε ἐλέησον τετράκις ἀνά τρίς, εἶτα τὸ Πρεσβεῖα θερμῆ, καὶ ἄρ-
 χεται ὁ 6' Χορὸς τῆς δ' Ὠδῆς μετὰ τὴν σ' Ὠδὴν, τὸ Διάσωσον
 ὑπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχρᾶρτε ἢ διὰ λόγου, καὶ αὐθὺς ὑπὸ
 τοῦ Ἱερέως ἢ Ἐκτενῆς Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Κοντά-
 κιον Προστασία τῶν χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμε-
 νον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα προη καὶ τὸ Εὐαγγ-
 γέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, Δόξα Πάτερ Λόγε, Πνεῦμα, Καὶ
 νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ το
 Μὴ καταπιστεύσης με . . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ . . .

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων· καὶ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον β', ὁ Ἱερεὺς Ἐλέει καὶ σικτιριστοὶς καὶ ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ' Ὡδὴν ἐπισυναπτονται καὶ τὰ Μεγαλυνάρια Ἐξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς . . . Τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν κτλ. ὅταν δὲ ψάλληται τὸ Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἁσεβῶν, ὁ Πατριάρχης ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη εἴτα ψάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγαλυνάρια Ἐάλλοιμεν προθύμως σοι τὴν Ὡδὴν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ντοῦ καὶ τὸ Πῦσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸ Τρισάχιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου διαδήμα, καὶ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ὁ Ἱερεὺς αὐθις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ. ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Ἱερεὺς Σοφία, ὁ ὢν Εὐλογητὸς, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερεά, τὸ Δι' εὐχῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Πανηγύρεως Κανόνες, ψάλλονται ἐναλλάξ μέχρι τῆς 13' τοῦ μηνός· τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθέξῃς.

Τὸ πρῶτὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, ψάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν § 2, 3, 4, Ἀπόστολος· καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐπέπρασ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Προσόμοιχ τῆς Ὀκτωήχου τῆς σειρᾶς β', ἐν τῶν Ἀργαγγέλων καὶ τρία τῶν Ὄσιων, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθύ· ὁ ψαλμὸς· Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κτλ. κατὰ τὴν χθὲς διάταξιν, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως· Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς

εις κόμην τινά. Μετά τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνο· καὶ δ' Ἐξαπο-
στειλάρια! Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προ-
κυβεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιτρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν,
τῶν Χορῶν ψάλλοντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη, εἴτα Χρυσοπλοκά-
τατε πύργε, τὸ Τριτάγιον καί, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων*
*ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλοντι τὰ τρία κατανυκτικὰ Τρο-
πάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε . . . Δεξά Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς . .*
*Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλην . . . Ἐάν ὁμως ψάλ-
ληται ἡ Παράκλητις ἐν ἡμέρᾳ Πικρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Κατανυ-
κτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μάρτυρες,
Δόξα Μνήσθητι Κύριε . . . Καὶ νῦν Μήτηρ Ἁγία . . . ἐννοεῖται
δὲ οἰκοθεν ὅτι μετὰ τὴν ἐσπρτὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ
Ἀπολυτικίον ταύτης.*

Τῆς Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Εὐσιγνίου.

1. Ἄν τύχῃσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ
ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ
Μηναιῶν διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Ἐξόδος. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπο-
λύεις ψάλλεται ἡ Παράκλητις, ὡς εἴησται· καὶ εἰς τὸ τέλος,
μετὰ τὸ Τριτάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτικίον Χρι-
στοῦ τὴν *Μεταμορφωσιν προῦπαντήσωμεν ἅπασ, εἴτα ἡ Ἐκτε-
νῆς, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετονοματικόν κλπ.
τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Κα-

1. Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπωμένη τάξις ἀπατεῖ μετὰ τὴν
Θ' τὰ Μεγαλωνάρια τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . . κτ.λ. καὶ μετὰ τὸ
Τριτάγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων . . . ἀντὶ Ἀπολυ-
τικίων. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁμως τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω σημειωμέ-
νη τάξις.

Θίσματα καὶ ὁ Ν' χύμα, εἶτα οἱ Κανόνες μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' καὶ ε' Ὡδῆς οἱ Εἰρμὸι καὶ αἱ Αἰτήσεις· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς· Τὸν βασιλέα Χριστὸν, καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Σὲ τὴν ἀπειρόγαλον Θεοτόκον· εἶτα τὸ προεόρτιον Ἐξαπαστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τῆς παραγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ' (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δόξα Καὶ νῦν Νόμιον καὶ Προφητῶν σε Χριστέ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Σοὶ δόξα πρέπει χύμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Φέργει τῶν ἀρετῶν, ἅπερ ἐψάλησαν γθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς (ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ΔΒ' ἑβδομάδος), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Ἐὰν τύχωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ προεόρτια δ', Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος Εὐτιμίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριδικὰ, Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα προεόρτιον Ἐπεφάνη, ἠγγικεν ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κιταβατῖαι Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινῶ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, ἢ Κιταβατῖα Ὁ τόκος σου ἄφθορος, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ προεόρτιον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ προεόρτια τῆς παραγίας ἐνδοξου Μεταμορφώσεως εἰς δ'. Δόξα τὸ Ἑσθινῶν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λίβετε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ε' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Ἰδιόμελα Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως ἐν τῷ Ὄρει ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2 Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς. εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαβώρ καὶ Ἐρμιῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται*, τὸ *Πῦσα* προῆ καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* (Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα), Δόξα² *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὁ φωτὶ σου ἕπασαν* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Εἶτα οἱ Κανόνες ἄνευ στιχῶν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα ἀπαξ ἀφ' ἑ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρῇ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς.

2. Ἐν τῷ Ἀγιορευτικῷ Τυπικῷ ἀντὶ ταῦς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον, Δόξα τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ ὀφθέντος ἐν Θαβωρίῳ, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὅπερ φαίνεται προεληθὸν ἐξ ἀπομνησέως τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφαιείων.

Δεδοξαομένην ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
 λις τοῦ Θεοῦ. } Σῶσον ἡμᾶς...
 } ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
 } Θαβῶρ μετα-
 } μορφωθείς.

Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄν-
 θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Δόξαι καὶ γὰρ Ὁ μορογενεῖς Γίδος, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἐλέη σου, **Κύριε**, εἰς τὸν αἰῶνα
 ἔσομαι.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
 μάσιά σου, **Κύριε**.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλα-
 λαγμόν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
 πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
 λιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορ-
 φώθης ἐν τῷ
 ὄρει.

Εἰσοδικόν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, **Κύριε**, ἐν τῷ φω-
 τὶ σου ὀψόμεθα φῶς . . . Σῶσον ἡμᾶς Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει
 τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
 κιον τῆς ἐορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
 Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκουσθη³ (ζῆτει ἐν
 τῇ ζ' Ὠδῇ), Κοινωνικὸν Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
 που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἐορτῆς, οἰκθῆποτε ἡμέρας καὶ ἂν ἦ, ἀντὶ τοῦ
 Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκειμένον Ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

3. Τοῦτο ἤδη συνειθίσθη ἀ.λ.λ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμόν τῆς
 θ' Ὠδῆς Ὁ τόκος σου ἀφθόρος ἐδείχθη, διότι τοῦτο ἐστὶ κυρίως Θεοτο-
 κιον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαίρετως ἐν πάσαις ταῖς Λειτουργικαῖς ἐορταῖς. λέ-
 γεται Εἰρμός Θεοτοκίος.

Σαββάτω μετὰ τὴν ἑορτὴν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν σειράν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράκλησις, Ἄπολυτίκιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ εἰς τὴν Θ' τοῦ μηνός· Ἐσπέριον τῆς Παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἑκτενῆ, τὰ Ἀπόστιχα Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ, (ζῆτει τῇ Θ' τοῦ μηνός) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστιν Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐκ ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν καὶ τὸ Προκαίμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀ-

ναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάλισμα μεθέορτον ἄτζε, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Σταυρὸν χαράζαι καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια*, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἄτζε. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μικαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὄρουσ μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἵσοδος, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις ὡς εἴηται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τριτάκιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν. καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάκιον,

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντι τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ἑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασις ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Παρέλθεν ὁ Χριστός, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' Ὅ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὸ Εἰσοδικόν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . . μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ τόκος σου ἄφθορος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῆ ΙΔ'—Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μιχαίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρῶτ' Ὁ Ὁρθρὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναττάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάται Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοίμησιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια*, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' Δῆμος τῶν μαθητῶν, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριστοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κωνωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προτόμια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τὸ πρῶν εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα *Μαριάμ*, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χόμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μεταστάσις, εἰ Κανόνες ἀμφοτέροι μετὰ τοῦ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοή, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγχιλυνχρίων εἰς μὲν τὴν α' Κανόνα τὸ Αἰ γειεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν β' τὸ Ἄγγελοι τὴν Κοιμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαρτὴ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἡ Καταβασία Αἰ γειεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρῆνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τρίς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἐν τῇ Γεννήσει.**

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

<p>Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.</p>	}	<p><i>Ταῖς πρεσβεταῖς τῆς Θεοτόκου.</i></p>
---	---	---

4. Εἰθὺς μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' συνειθίζεται ἐνιαχοῦ, ὅπου πανηγυρίζεται ἡ εορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλείονα τάχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παναγίας, κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν ὅ,τι καιροφανές καὶ κακόηλον, εἴπω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισημῶς καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐθαμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενεῖς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐτοιμὴ ἡ καρδίᾳ μου, ὦ Θεός, ἐτοιμὴ ἡ καρδίᾳ μου.

Τί ἀντιποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμη τινα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρίζεται τῆς φύσεως οἱ ὄροι Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σιζδάτω ἐπέπρακται, μετὰ τὸν Προσημικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκεκραξάμεθα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ Προσόμια εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι. Ἐξάρδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀνγκνώματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνα-

στάσιμα Στιχηρά, Δόξα Κεὶ νῦν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικός κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριᾶδικὰ Ἀξιώματα ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύσατο ἡ καρδιά μου. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀναθήσασον Δαβὶδ εἰς τὴν β' αἴθρῃς Ἀναστάσιμα ε' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντῃς χορὸς, τὸ δὲ γ' Καθίσταμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, ἡ Αἰτήσις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μηνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προΐη, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Κεὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετὰστασις. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ ἡ Ὑπακοή Μακαρίζομέν' σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ γύμνα ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Πεποικημένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποπτειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει, Κεὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῆν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξιμρέτως Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρῶν τῆς φύσεως οἱ ὄροι Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15' — Η ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῆ 16' τοῦ μηνὸς ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσημακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἐσρτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς Δῆμος τῶν μαθητῶν, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἐσρτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταβασίαι Πεποικημένη τῇ θεῖα δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς οἷς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινῶ γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου *Ποίσις οἱ γηγερετε ὄμμασιν εἰς δ'*. Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτῆν). Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπομνήματα καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ δ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζῆτει Σαββάτω πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι*. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς *Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Διεύετε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

10. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσημακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἐσρτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Δεῦτε *μυθεόρτων τὸ σῶμα* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτῆν τῆς ἐσρτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεωτικόν τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἄσατε λαοὶ* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτῆν),

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπέλυσι.*

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον Καθορῶσαι ἀληθῶς (ζῆτει εἰς τὴν 15')· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ ἕτερον μεθέορτον *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶν*· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῷ ἁγίῳ Μανδηλίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κήλιμα Ἐδέσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πᾶντιμος χορὸς ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηρολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Κατχαταίτι Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ ταξίς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων* ὁ δῆμος ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Ὑμνοὶς σου τὸ σεπτὸν (ζῆτει τῇ 15'). Δόξα τῷ Ἐωθινόν, Κεὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*· Ἀπόστραλος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἶρετε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν), Κεὶ νῦν τὸ α' Θεωτικόν τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-

σιμα Στιχηρά, Δόξα Καί νῦν Ἦσατε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερίων ἔστιν· εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον ἀντὶ Θεοδοκίαν, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Πρόκειμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς Παρθένου νεάνιδες ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα Ἐν χερσὶ τοῦ δ' ἡμῶς (ζήτει τῇ 12') ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Πεποιημένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καί νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑποτικά καὶ οἱ Μακχιριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἱερίων ἔστιν, Κοινωνικὸν Διείτετε, Εἰδομεν τὸ ρῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

II Ἀπόδοσις.

16. Τῆ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαράλλακτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διέταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, μετὰ τὸν Προσιματικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ε', Δόξα Καί νῦν Θεαρ-

χρῶν νεύματι, Εἵσοδος, Φῶς ἑλισσόν κἀ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καί νῦν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς, κἀ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν κἀ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιώματα, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, κἀ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰππικὴ, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος κἀ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς: ἀπὸ γ' Ὁδοῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Καθίσμα Ἐν τῇ Γειτησίῃ σου ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηρολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Πεποικιλμένῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηκαστεῖλαριον, κἀ τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' κἀ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Τῇ ἀθανάτῃ σου Κοιμηθεῖ, Καί νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς: εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος κἀ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρῶνται τῆς γύσεως οἱ ὄροι, Κωνωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ Κοντάκιον λέγεται Ἰωακείμ καὶ Ἄννα.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ς', Δόξα Γενεθλιῶν τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Ἐπτοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπίστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀνήμερευτε Παρθένοι, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μνήμη δικαίου, τὸ Θεοτοκίον *Ἅπαντα ὑπὲρ ἔνοιουσι* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου *Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν* καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα *Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται*, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νασῦ, Κοντάκιον *Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἱερόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνοι*, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηπτεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μεζύονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλὰ ἐὰν τύχη ἐν

Σαββάτω ἢ Κυριακῇ, καταλύομεν ἕλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

5. Ὅταν τύχη ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἔσπερας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου γ', Δόξα Γενεθλιῶν τελουμένων, καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀναστάσιμου Ἀπολυτίκιου, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρῶτ' ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ γ' ᾠδῇ. Κλήσιμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ'—Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ καταβασίαι φάλλονται Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἐπέγον τόπον Καθίσματος Τὸ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, καὶ καθεζῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἔσπερας μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς λαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Φρένα καθάραιτες καὶ τοῦν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς Θεοτόκε ἀειπάρθετε ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Αναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς

έορτης, εἶτα τὸ Κάλυμμα *Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ ἀπ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσια καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβάναι Σταυρὸν χειρᾶς καὶ ἄλλα ἢ τάξις τοῦ Ἐσθινού Εὐαγγελίου· εἶτα συγρολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ ἑ' τῆς έορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς έορτῆς δ', Δόξα τὸ Ἐσθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακροσμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κινόνος τῆς έορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόλυτικίον, τὸ τῆς έορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς τιμῆς Ζώνης σου τῇ καταθέσει* (ζῆται ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ* (ζῆται Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρετως, Ἀξιὸν έστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Τὸ Σάββατον ἐπέραξ¹, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Ὁμ. Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ',
Δόξα Πατοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγίου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Βεβαρημένων
τῶν ὀφθαλμῶν μου, Καὶ νῦν Ναός καὶ πύλη, Ἀπολυτίκιον
Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα
τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπας, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβῆμοι τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον.

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἑσπερινῷ Κυρια-
κῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Ἠγοθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἰακωλοθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 49) ἐσημειώ-
θησαν τὰ δέοντα, ἐθεωρήθη περιττὸν γὰρ γίνεσθαι ἐκάστοτε μνηεῖα περὶ
Προσημακῶ, Ψαλτηρίων, Φῶς ἰλαρὸν. Προκειμένους καὶ λοιπῶν.

Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴλου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶλος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μεθολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταίαι Ὡς ἐν Ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἶτα Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ³, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα τῆς μετανοίας ἀνοιχθὲν μοι, Καὶ νῦν τῆς σωτηρίας εὐθυρόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποτειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα ταῖς ἐξ ἔργων κευχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύρωμεν κειροδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιπρίτως, Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις⁴.

Τῆν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στίχηρά ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ὡ πόσων ἀγαθῶν,

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καθὼ γνωστῶν, ἐπιδικῶν τὴν συντομίαν ἔρθα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἑτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολούθῳ συμπέσῃ ἢ ἑορτῇ τῆς Ἱεραπαταῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μετέοργα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

Καί νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῆς πατριαρχῆς δωρεάς, Καί νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ Λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα, τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὰ γ' Ἐκτανουκτικά τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀιμιμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηναλόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Τῆν Μωσέως φάθην καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινῶς Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τῆν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καί νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς πατρώας δόξης σου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξοιζέτω, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατάλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά τοῦ ἡγου γ' καὶ γ'

(τῆς 6' Στάσεως), τὸ δὲ *Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλήθωμαι τῶν δικαιοματίων σου*, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με, ψάλλεται τρίς εἰς ἕχρον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθές ἐν τῷ Ἐσπερινῷ), εἶτα ἐξακολουθεῖ τὸ *Σὺς εἰμι ἐγὼ σῶσον με* μέχρι τοῦ *Καὶ τὰ κριματά σου βοηθήσει μοι*. τὸ δὲ Ἐπιληθήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἕχρον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ *Κάθισμα Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν* καὶ τὸ Θεοτοκίον *Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας*, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου γύμα· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Κάθισμα τῶν Τριωδίου, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς καὶ στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια *Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. *Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσβόικα Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ εἰς δ', Δόξα Ὡς ἄνθος μαραινέται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἑσθινὴν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἕχρου Ἀπόστιχα* (ἕρξ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), *Δόξα Ἄγιος τῷ Ἀδύμῳ ἐχρημίτισε, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογείσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βαθεὶ σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.*

9. *Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, τὸ Εἶδομεν τὸ γῶς καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ μνημονεύονται αὖθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἤδη, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν*

δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ πα-
ταρίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἐὰν συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν ἐορτὴ τοῦ Μη-
νολογίου, ὅρα τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξά ἀναστά-
σιμα Στιγῆρὰ ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τίθωνται θρό-
νοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ
ἀναστάσιμα Στιγῆρὰ, Δόξα Ὀμοὶ μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀ-
νήμευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοδο-
κίου καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανό-
να, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ
Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλ-
μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ
Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Κἄθισματτα κα-
τὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου
καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου
μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κἄθισμα τοῦ Τριω-
δίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβα-
σαὶ Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ
Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τῆν
τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριω-
δίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα
Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη,
Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ
καὶ Κοντάκιον Ὅταν εἴθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἐκ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ γ' (ἐάν. μὴ ἢ ἑορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Λιχρευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γνῶνωσιν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ οὐράνια ὑμεῖς σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (ἄρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ) ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν καὶ Ἀπόλυσις!

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατάλυσις ἑποικῆ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἤτοι τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀκρήρει λαμπάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρέλάβομεν παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίας τελείαν, οὐτε Προηγουμένην ἢ ὅμως τέχῃσι μεθέοστα τῆς Ἑσπαιωτικῆς ἢ μηνίῃ ἑορταζομένου Ἁγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τελείται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείση δὲ τῆς Ἑσπαιωτικῆς εἰς τὰς μηνίμας τῶν ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ τευχόντων ἑορταζομένων Ἁγίων Καταβασίαι ἡνάλλονται ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κοστάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν (ἄρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδάμ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοδοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

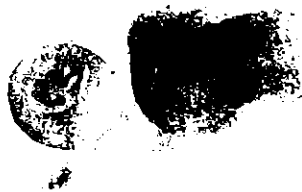
15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Ἐλλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κεταβασίαι Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς σοφίας ὁδηγῆ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου δ' (ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τὰ τῶν ὀκτώ ἤχων Κατανυκτικὰ), εἶτα τῆς σειράς τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναιῦ γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἶσοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ (ἔρχ. ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Ἐλπόμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς* μέχρι τοῦ *Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς Ὅτι ἐλεήμων* . . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν *Ὁ ἐνδοξαζόμενος, Δόξα Καὶ νῦν τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε *Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν*⁵ τὸ *Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας*, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἄνευ τοῦ *Δι'* εὐχῶν, μεθ' ἧν ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ *Πάντων προστατεῖς ἀγαθῆ, τοῦτου δὲ ψαλλομένου, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου* (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἶτα τὸ *Δι'* εὐχῶν.

Ὁ τύπος οὗτος ὁρεῖται τρεῖς θηζὶ κατὰ πάσαν Κυριακὴν ἐσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἄνευ μέλους χῆμα καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τοῦτον ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηοόμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ ἀοιδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἤθελεν ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηοόμενα· ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων ἐσπέρας, ἀλλ' οὐ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος· λέγονται χῆμα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβῶν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τριπέζης, θυμίων δὲ σταυροειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἰβ'* καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ . . .* καὶ ὁ Πρεσβυτέρω λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαδεῖα τοῦ λαοῦ ἀκρωμένον) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ἑξῆς·
οριεταὶ κατωτέρω.

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεται ὡς ἑξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν' ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγαμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατανυκτικά· *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, εἶτα τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, εἶτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .**

ὕπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθη-
 ναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρω-
 πος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
 τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπό-
 λυτις: τὸ Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δί'
 εὐχῶν. Εἶτα εἰτέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀνα-
 γνώστης τὸ Τριτάκιον, ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἔστιν, ὁ Ἀναγνώστης
 τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθείς, Προστασία φοβερά,
 ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .
 εἶτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . .
 ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόαν-
 θρωπος εἶ. Ἀναγνώστης: Ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος εἶ. Ἱερεὺς: μο-
 ξα τῇ ἀγία . . . καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἰ-
 σι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλ-
 ληλουῖα εἰς τὸν τυχόντα ἤχον τετράκις ἀνά τρίς μετὰ τῶν Στίχων
 Ἐκ τυκτός ὀρθοῖται τὸ πνεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἤχον Τρια-
 δικά Τροπάρια (ἕνα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶.
 Εἶτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ
 μετὰ τὴν Αἴτησιν, τὰ κατανακτικά Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας
 τοῦ ἤχου (ἕνα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β'
 καὶ γ' Στιχολογίας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
 σου, Κύριε ἐλέησον εἶ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθύ: ἡ Στι-
 χολογία τῶν θ' Ὠδῶν.

Αἱ θ' Ὠδὴ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνοι τῶν
 ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ Τριώδικα, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ
 τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὠδῶν ἀλλ' ἢ ἡ καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχα-
 ρίου (οἷοτι ἢ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς Τὴν τιμιωτέραν
 πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροι καθ' ἑκάστην οὕτω λοιπὸν τὴν
 Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἢ α' Ὠδὴ Ἰσομιεν τῷ Κυρίῳ,
 εἶτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

6. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πρώτου Τριαδικῶν γίνεται μετὰ τοῦ Ἁγίου
 τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτό-
 κου, ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν (ὄρα ἐπισημ. 10).

της γ', δ', ε', σ' και ζ' Ὁδῆς και ακολουθῶς ἡ η' ὀλόκληρος και ἐκ τῆς θ' ἡ τοῦ Ζηχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὁδῆς μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν, ὀλόκληρος ἡ β' Πρόσεχε οὐρανὸν, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν τῆς γ', δ', ε', σ' και ζ' και αἱ Ὁδοὶ η' και θ' ὡς προσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν τῆς α' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ γ' Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν τῆς δ', ε', σ' και ζ' και ὀλόκληροι αἱ Ὁδοὶ η' και θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν τῆς α' και γ' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Και νῦν τῆς ε', σ' και ζ' και ὀλόκληροι αἱ Ὁδοὶ η' και θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' και δ' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, και ὀλόκληροι ὡπαύτως αἱ Ὁδοὶ σ' και ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος και τῆς σ' και τῆς ζ' Ὁδῆς ὀλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαιρέτως Παρασκευὴν ἡ η' και θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὁδῆς ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὁδὴν *Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται* εἰς τὴν γ' Ἄγιος εἰ Κύριε και σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ δυναμει σου Κύριε, και εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὁδὰς ὡπαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἀρχοῦνται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων και οἱ τῆς Ὀκτωήχου και οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονταί δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριώδια τῆς α'

7. Τῆς Ὀκτωήχου λέγονται και οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὁδοῖς λείπονται Τριώδια, ἐν αἷς δὲ Ὁδοῖς εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ β'. Ἄλλ' ἔὰν ἢ διερροῦν τὸ Τριώδιον, ὡς τὴν Τετάρτην και τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται και αἱ δύο Ὁδοὶ τοῦ Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου, ὡς και τοῦ Μηναίου.

᾽Ωδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι⁸, εἴτε ἡ γ' ᾽Ωδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς τοῦ Τριωδίου α' ᾽Ωδῆς, Αἵτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοαίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' ᾽Ωδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου⁹ (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἴτε ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' ᾽Ωδῆς τοῦ Τριωδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς αὐτῆς ᾽Ωδῆς, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Τὴν Τρίτην ἡ α' ᾽Ωδὴ τοῦ Μηναίου, εἴτε ἡ β' ᾽Ωδὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς β' ᾽Ωδῆς, ἢ Αἵτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' ᾽Ωδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ Αἵτησις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Μηνολόγιον, εἴτε ἡ ζ' ᾽Ωδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' ᾽Ωδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριωδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὁμῶς πρὸς πλείονα ἀκρίβειαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριώδιον εἰς πάσας τὰς ᾽Ωδὰς Κανόνες, τηρεῖται ἢ διάταξις ἢ πρὸ τῶν κανόνιων τούτων ἐν τῷ Τριωδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἰρμὸν τῆς ς' ᾽Ωδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριωδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου. Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν,

8. Κριτικῶς οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηγούνται αἱ ᾽Ωδαὶ, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνηκότας Στίχους· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς β' ᾽Ωδῆς, ὡς σημειοὶ καὶ τὸ ᾽Ωρολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, διότι τὸ πρόσθε οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνειθισσάντες ἄνευ ἀποχωρῶντος λόγου ἵνα προτάττωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

9. Ἐὰν ὁ Ἄγιος τῆς ἡμέρας ἔχη Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἵτησιν τῆς ς' ᾽Ωδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν ἀναγίνεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοὶ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ τυπικὴ διάταξις.

εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἰρῶν τοῦ δευτέρου Κανόνας τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ Τριωδίου, εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, ὁ Εἰρῶς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνας τοῦ Τριωδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ Αἰτήσις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐκ γ'¹⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει εἴτα ἡ Ἐκτενής, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὸν γάρ ἐστι, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὗ ὁ α' Στίχος Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, Κύριε· καὶ ὁ β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Μικρυρικὸν ἄπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Στυροθεοτοκίον τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Περικτευῆ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῷ Ναῶ ἱστώτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμωτέραν* τῶν Χερουβιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠρχι ὡς εἶσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριωδίῳ (δρα τῆ Δευτέρῃ τῆς Α' ἐβδομάδος, σελ. 338 καὶ τῷ Ὁρολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὠρχν, μετὰ τὰ Κοντάκια Βλέπων ὁ Ἀγστής κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμωτέραν* τῶν Χερουβιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μκαχρισμοὶ Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπληρῶσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω *Τῆ Δευτέρῃ* εἰς τὸ α' Προστάσεις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσον με· εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον με· τῆ Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσον με· τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ Δυνάμει τοῦ Στυροῦ σου καὶ σῶσον με· τῆ Πέμπτῃ Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσον με, τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τὴ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ Ἡμεῖς ἐν σοὶ κυχῶμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δις, καὶ εἰς μὲν τὸ α' Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσον με· εἰς δὲ τὸ β' Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον με· τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπάρια Χορός ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, τὸ Ἄρες ἄφρες, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας¹¹, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὠδῆς), Δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν Χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανόιας, καὶ ὁ Προεστῶς εὐθὺς τὸν Προομιακόν, καὶ ἀρχεται οὕτως

Ὁ Ἑσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀντηρώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάκιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν γόμυ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὦν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανόιας, εἶτα τὸ Τριτάκιον αἰθίς, Κύριε ἐλέησον β' καὶ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, Εἴη τὸ ὕμνον ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιεστράτηγος Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομο τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Νικολαίου Ἐν τοῖς Μύροις. Ἄγιε.

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν δ' φροῖν Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὔσης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτον τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .* καὶ ἄρχεται

**Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας
τῶν Προηγιασμένων.**

21. Ὁ Διάκονος (ἐάν ᾖ) *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .* καὶ ὁ Πρῶτος λέγει τὸν Προσημακόν, εἶτα συνάπτονται τὰ *Πρὸς Κύριον*¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας¹⁵.

13. Τὰ πρὸς Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις· τὰ λέγονται, ἀ.λ.λ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὅμως τῶν Ἱερέων λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἐκίστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἶτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψύδιου δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου καὶ ἀ.λ.λ.α τόσα τοῦ Ἁγίου, Δόξα τὸ Νικηρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος.

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης Κέλευσον ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνημέτην ἐπιφωνεῖ *Σοφία, ὄρθοι, καὶ στρέφων*· εἶτα πρὸς τὸν λαόν, *Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι* μετὰ τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ *Εἰρήνη σοι πρὸς τὸν Ἀναγνώστην*, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει *Σοφία* εἰθνε· ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμίων ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὸ *Κατευθυνθήτω* ὅπερ ἐπαραλαμβάνεται ἔξωθεν τετρακίε· ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν τὸ τελειωτικόν λέγει ὁ Ἱερεὺς *μέχρι τοῦ Ἐνώπιόν σου θυμίων τὸν λαόν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορός.*

εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἢ Μ. Συναπτή κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικῆ τοῦ

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λητρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης¹⁶. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστετε καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἕνζ μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλοῦζ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἢ Ἐκφώνησι· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἁγία τοῖς Ἁγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλοῦζ· Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτῆριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλοῦζ, Ἀλληλοῦζ, Ἀλληλοῦζ. Εἶτα ἡ ὀπισθίμβωνος Εὐχὴ Δέσποτα Πατοκράτορ, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐάν ἦ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἐύωσω σε ὁ Θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπιστήμως ἐορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπασι, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικρὸν σιγῇ ἐν ἐπιλαβείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Λόγων φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόγου θυμῶντος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσὼν ἐν ἐπιλαβείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκρυμμένος μέχρι τοῦ διελεθῆναι ὁ Ἱερεὺς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ φερόμενά εἰσι αὐτῷ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντος τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ Ἰδοὺ θυσία.

τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (οὐχὶ τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον σύμφωνα τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικῶς μετὰ τὸ Κατευθρηθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*. Εἰ δέ ἐστι Παρασκευή, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡγίου, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου τῆς ἐβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαίρονται α'] ἡ Παρασκευὴ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ἧ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου· β'] ἡ Παρασκευὴ τῆς ε' ἐβδομάδος, ἐν ἧ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ *Βουλὴν προαιώνιον* καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἀγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπασι, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγουμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριτάκιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἶι, Κύριε ἐλέησον γ', αὔθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χερσὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς* εἰς τὸ τέλος· ὁ α' Χορὸς *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*, ἐπαναλαμβάνει ὀλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια *Τὴν ἡμέραν διελθὼν χύμα*, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς *Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χερουβίμ* μέχρι τοῦ *Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τῇ Ὁδῇ*, τὸ δὲ Ἄριε, Ἄριε, Τρισάριε, λέγει ὁ Ἀναγνώστης *χύμα*, εἶτα τὸ *Πιστεύω*, καὶ ἄρχεται αὔθις ὁ β' χορὸς *Παναγία Δέσποι-*

να Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς ἠλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πράξις τῆ φωνῆ τὰ Κατανακτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με ἄφ' ὧν ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου ἄπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἕξ· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἄγιοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἄγιους σου, Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παράκλη Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετνοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιδ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπίλι ἀμόλυρτε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμυθιδὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώτκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἴαν ᾗ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήμη πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβανουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀπαζόμενοι τὴν δεξιάν

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἑβδομαδῶν μέχρι τῆς Πέμπτης ἑσπέρας τῆς ε' ἑβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἑ' Χοροῦ τὸ Πάντων προστατεῖεις ἀγαθῆ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὀρεῖται γίνεσθαι κατὰ πάντα τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἑβδομάδα εἰσὶν ὠριτμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνο· τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριώδικα τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Σφαγῆν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαυτες ἰδεῖσθε δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἵσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ἢ Ἀπόλυσις, ὁ ψαλμὸς *Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ* καὶ Ὑψώσω σε ὁ θεὸς μου, εἴτε τὸ Δι' εὐχῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δις*, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ *χρησάμενος*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἵσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

18. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Σφαγῆν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἀνά 5' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον¹⁹, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πιστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιροῖ καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ Ἄσπιλι ἀμόλυντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ Ἄσπιλι ἀμόλυντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ Ἄσπιλι ἀμόλυντε κτλ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἶτα τὸ Εὐξώμεθα, καὶ μετ' αὐτῶν ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὴν ὠραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τοῦ

19. Τοῦτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ᾖ), ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη ἴσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ ἄνευ μαρτύρου κρατῶν Χαζράτιον.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐὰν μὴ τύχη ἑορταζόμενος Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τριτάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίτου εἰθισταὶ καὶ ψάλλεται εἰς τὸν Ὀρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου Καθόνος τοῦ ἤχου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρωσίμου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Καθῶν ὁ ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἑραστήν.

τυχόντες ἤχου εἰς τὴν β' Στιγολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶλος, τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί· Ἀνοξῶ τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον, οἱ Λῖνοι, Δόξα Ἀγιοσύνης δωρεὰ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ α' Κινόνος. Μετὰ τὴν Ἐΐτερον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Ἐὶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἠ χάρις ἐπέλαμψε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιγῆρά, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον εικόνα σου, τὸ Θεοδοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις²².

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδο-

22. Κατὰ τὴν ἑσπεραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθεται κόλλυβα καὶ ψάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ. καὶ μνημονεῖται ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κ.λπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελειτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ῥωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζον-
τας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε-
θανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξο-
μολογήσομαί σοι.

Τὴν ἄχραν-
τον Εἰκόνα ...

Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Τὴν
ἄχραντον Εἰκόνα σου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον
Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ
καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖ-
τε, Εἶδομεν τὸ φῶς, ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχή²³ καὶ ἡ Ἀπόλυσις.
Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βή-
ματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξελ-
θόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες
ιερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα* καὶ
ὁ Πατριάρχης ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ
Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ
πνευμάτων δικαίων* κτλ. εἶτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νος τελευτησάντων ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργ-

23. Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελομένης
τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὀπισθάμβωνος ἡ συνήθης
τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ἐν τοῖς Εἰλητοῖς οὐχ εἴρηται ἡ λεγομένη τοῦ
Μ. Βασιλείου ἀλλὰ τῆς α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξάρισιν οὕτως εἰπεῖν
λέγεται ἐν Ἁγίῳ ὄρει ἡ φερομένη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος.

γήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψιλλομεν τὰ δ' Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Μ. Προκείμενον *Εὐδοκίας κληρονομίαν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ, γίνεται ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί* δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος* δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου 6' Στάσις κτλ. ὡς εἴησται (Ἴδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλλον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνησθητι Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἤχου, ὁ Ἀμιμος εἰς 6' Στάσεις (δρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεῖς ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, εἶτα τὰ Τροπάρια Ἀνάταυσον Σωτήρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, ὁ Ν' ψιλλός, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς· ἀπὸ τῆς ε' Ὁδῆς, ἀρχοῦνται τὰ Τριώδια μέχρι τῆς θ', προαπτομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς, Τὸν ἐξ ἀναρχοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἰρμὸς Σὺ τὴν

ἀθάνατον πηγῆν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐκ ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς, εἶτα μνημονεύονται αὐθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κωνὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κωνὼν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαλα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Ἄϊνους, Ἄναστασιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' 24, Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Καινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ὄρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἐσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης ὄρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἄναστασιμα σ' καὶ τῷ Σταυρῷ δ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ σιμιαχίσας Κύριε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σῶσον Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπα-

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰώνων Τροπάρια τοῦ Ἁγίου *Ἐάλ-
λομαι Στίχοι* τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου σύνεσιν καὶ τὸ Οἶ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁ-
σιοὶ σου ἀγαλλιάσει· ἀγαλλιάσονται.

σα καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὴν Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τῷ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγασμένου, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλκος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδεισῶ μὲν τὸ πρῶτον δις²⁵, ἡ Ὑπεκλή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤγου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς η'· εἰς τὸ α' Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς ἐξ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ὁ θεϊότατος προετύπωσε καὶ ἄπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τῆν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηπτεπλόδιον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους²⁶, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Τῆν ὑψηλόφρονα γνάμηρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὲρ τῶν Χορῶν τὸ Ἄσματικόν καὶ γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφεξῆς. Οἱ Χοροὶ κατερχόμενοι μεταβαλοῦσιν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην ψάλλοντες, ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδοξυμένως τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τιμιόν Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· ἐπὶ δίσκου γυμνισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἶρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἐξηπτερίγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρητοῦντος· τὸ Διδάμβουλον ἔταν φθάτη εἰς τὸ μέσον τοῦ Νηοῦ, ὅπου ἕσταται προηγουμένως τὸ τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἶτα βλέπων πρὸς ἀνατολάς· ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ θείς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς ψάλλων τὸ Σῶσον Κύριε

25. Ἐν λογιάρια οὐ λέγονται.

26. Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάσεται τὰς ἀγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασθαι αὐτὸν τὸν τιμιόν Σταυρὸν.

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροὶ· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ στάς ἐνώπιον τοῦ τετραποδίου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων *Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα ἄπαιξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαχιδάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· ἔπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι πρὸς τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀρρικιάλοι²⁷, ψάλλοντος τοῦ 6' Χοροῦ τὸ *Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ Σῶσον... ὁ ἰσωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.) *ναστάς ἐκ ...*

27. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι εἰς τῶν Ἱερέων ἀκολουθῶς περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἶθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται πανταχοῦ ὅπου ἐπίγρουσι πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριώδιῳ Ἰδιόμελα, μέχρι οὐ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν

Ἀρτίρωρον Γ'.

Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς...
Τὴν ἄχραντον
Εἰσὴνά σου...

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τριτηγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, εἰς τὴν α' Ὁραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαβήματά μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίτη ρομφαία. Εἰς τὴν θ' Ὁραν, ψάλλονται οἱ Μικκρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Τετάρ-

28. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ «διαχοινικὰ τῶν φωτισομένων» ὕμνοι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἔξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

της, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ ὅρα § 31.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προσόμοια δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου Ὁμιωθήν Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἶτα τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κιτταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἵλους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν δύο τελευταίων Στίχοι Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα μεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί

τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀνακτάκιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Τῆ Ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Διεύετε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κυριακῇ ἐσπέρας, τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ὅπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν οἷς*, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπκξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριψύδιου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ, Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῆ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανὼνα μετὰ Στίχου Ἐλέησον με ὁ Θεὸς ἐλέησον με· ἀφ' ε' ψάλλεται ἀρχῶς τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, ἀλολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὁδῆ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Ἀσπύρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, *Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ*, τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τὸ Ἀλληλουϊα εἶ' μετὰ τῶν συνήθων Στίχων καὶ τὰ Τριάδικά τοῦ ἦχου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κετανοκτικά τῆς Ὀκτωήγρου Κάθισματα, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἐννέα Ὁδὰς (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρκοστῆς· ἴδε § 18), εἶτα τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρμόν, τὴν Αἴτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Τριώδια τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, τὴν ε' καὶ ς' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἰρμόν καὶ τὴν Αἴτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶον τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα τὰ Τροπάρια τῶν Μικκριτιῶν μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἀκολούθως τὰ Τριώδια τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμὸς Ὁν στρατιαί· μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψως καὶ τὸ Ἀξίον ἐστίν, ἀκολούθως τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει γύμν, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ παῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὴς γ' μεγάλας μετνοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν Ὁρῶν, ὡς σύνηθες, λέγοντες ἐν ἐκάστῃ τὸ Κοντάκιον Ψυχῆ μου ψυχῆ μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μικκριτοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριῶς καὶ Ἀπέλυσις.

47. Εἰς τὸν Ἐσπερινόν, μετὰ τὸν Προομιτικόν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθη· δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὴ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀνχνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΟΥ²⁹

48. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ Ἐπακούσαι σου (ἕτε καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατ(ίου), τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἀλληλοῦδια ιε' εἰς τὸν πυχόντα ἤχον μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβειαὶς τῶν Ἀποστόλων*, εἰς τὸ β' *Πρεσβειαὶς τοῦ Ἱεράρχου* καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας³⁰ καὶ ἡ Αἴτησις, τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἤχου, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον Τροπάριον (ἑκτὸς τοῦ Εἰρμῶ) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς*, ὁ Εἰρμὸς *Στερέωσον Κύριε*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἶτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Τριωδίων εἰς ε' μετὰ Στίχου (ἑκτὸς τοῦ Εἰρμῶ) *Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ* καὶ ἀκολούθως ἡ δ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμὸς *Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, εἶτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε . . . Ἀηστὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἰθ' οὕτως ἡ ζ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριώδια, ἀκολούθως ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὁδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν*, μετὰ τὸ Κεὶ νῦν *Ἀινοῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἰρμὸς³¹ *Ὁρ στρατιαι*, ἡ Αἴτησις, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλονται τὰ Τριώδια, ἀκολούθως ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος.

29. Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῆν Τετάρτην ἑσπέραν περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· καὶ ἐνιαχοῦ ὄρθρου βαθέος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

30. Τὸ Ψαλτήριον, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπάνεται συνήθως· καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὁρῶν.

εις τὸ τέλος ὁ Εἰρμός· Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐρωτηνὴν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον 16³¹ τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτὸ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἦτοι οὐχὶ Λιταί), εἶτα ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προσόμοιαι Βουλῆν προαιώνιον ἀνά μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἶσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Ἀξίον ἐστίν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἐκ 6' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώτκει ὁ Ἀρχιε-

31. Οὕτω συνειθίσθη ἤδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τριτικῷ τοῦ Κωνσταντινου καὶ διὰ τοὺς ὀρθροὺς τῆς Μ. ἐβδομάδος· ἀ.λ.λ' ἡ καθωρισμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Νηφῷ ἰστώτες, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν Εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, (Ἴδε καὶ ὁπισθεν ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ρεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου εἰς σ' μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται αὖθις τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ε' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἶτα ὁ β' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' ᾠδῆς *Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ* μέχρι τῆς σ', ὁ β' Χορὸς τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' ᾠδὴν *Ὅχι ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῶν ἑ Διάκονος)· ἀπ' θ' *Τῆ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις³², εἶτα τὸ Τρισάκιον, τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* χύμα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν πατρὶ καίρῳ, Δόξα Καὶ νῦν *Τῆν* τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν *Ἀσπιλε ἀμόλυντε, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, Ὑπερένδοξε ἀειπάρθερε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τῆν* πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐξόμεθα* εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα *Τῆν Ὁραιότητα*, εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*.

51. Τῷ *Σαββάτῳ* εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ ὁ Κανὼν *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου εἰς σ' ἀπὸ γ' ᾠδῆς· αὖθις τὸ Κάθισμα ἄπαξ, εἰς τὴν σ' ᾠδὴν τὰ Τριῶδια, ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ Οἶκος· *Ἀγγελος πρωτοστάτης*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἀκολούθως αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριωδίων. αἱ Καταβασίαι *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου, *Τῆν* τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα *Γλωσσαν ἦν* οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Προσταχθὲν.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάριον ἑκ τῆς γ' καὶ σ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαίρε-

32. *Τῆν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆν Ἀκαθίστου ὅσα ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενέστερον.*

τως, Ἄπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

53. Μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἐβ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος κτλ. τὸ Τρισάγιον Σῶσον Κύριε καὶ τὸν Ἑξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ μέλους ὀργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων, τὸ Τρισάγιον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δις ἄργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ψάλλεται τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ ἄργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις Τῆ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἢ Αἵτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς σ' μετὰ τῆς Καταβασίς ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Αἵτησις, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ' Στάσις, πάλιν Τῆ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἢ Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας στρατηγὸς ἅπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὠδῆς μέχρι τῆς ε' καὶ εὐθὺς τὰ Τριῶδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῆ ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ δ' Στάσις· εἶτα, μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῆ ὑπερμάχῳ χύμα, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἀκολουθῶς ἢ ζ' καὶ ἠ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριωδίων ὡς ἀνωτέρω ἀντὶ Τῆν τιμιωτέραν, ψάλλεται ἢ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν

33. Ὅταν ἢ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

Τριωδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις, οἱ Αἴνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθῆν μυστικῶς, ἡ Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυτις.*

Τὸ πρῶτὴ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὀπισθεν ἐν § 52 διατάξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἄναστάσιμα ς' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δόξα Ἐθαυματουργῆσε Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θρησέματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυτις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἄγρια τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἄπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογεῖται τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ* (ἐὰν δὲ παρήλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν*· ὅρα καὶ ἐν τῇ Προβευρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθιεξῆς ἢ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὁποῖα καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 7.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον* τῆς ἡμέρας δις, τὸ *Μαρτυρικὸν*, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθιεξῆς ἢ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν *Στίχους η'*, τὸ *Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελῆ* δις, τὸ *Μαρτυρικὸν* ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' *Ἰδιόμελα*, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθιεξῆς ἢ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστίν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἢ πάντων χαρὰ, Κύριε ἐλέησον μ'*, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθύς τὸ Ἀσπιλιε ἀμόλυντε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐξώμεθα, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε *Μαρτυρικὸν* οὔτε Ὀκτώηχος ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἐκ γ'*, τὸ Ψαλτήριον *Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου* καὶ ὁ Ἄνωμος, τὸ Κάθισμα *Κατοικτείας τῆς Μάρθας* δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἵτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα *Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας* δις, καὶ εὐθύς: *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι μέχρι τῆς σ' Ὁδῆς μετὰ *Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι* ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν τὰ Τριώδια τῆς σ' Ὁδῆς, εἶτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαίαι *Ἦ γὰρ διοδεύσας* καὶ ἀντὶ *Τὴν τιμωτέραν* ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ *Στίχου* καὶ ἡ *Καταβασίς Κυρίως Θεοτόκου*, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ *Ἦ οὔτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται*] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ ἡ' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, *Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*, Καὶ νῦν *Ἰπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ* καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς σ' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν*, *Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ἱηπίων*, ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν³⁵ κτλ.

35. Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μνημόσυρον μετὰ κολλήθων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θω-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχας, μετὰ τὴν Προομιαικὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἢ χάρις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σήμερον ἢ χάρις, Ἐΐσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀνηγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχτα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Χαίρε καὶ Εὐφραίνου, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν δις, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἄπ' αὐτῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κάθισματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον δις, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος νηπίων, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου Ἀνάστασιν Χριστοῦ αὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἢ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἢ Ὑπακοὴ Μετὰ κλάδων ἠμνήσαντες γύμα ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταὶ Ὁρθθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀναγινώσκειται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐγὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

μᾶ μνημονεῦνται ὁμοίως τὰ ὀνόματα, ἂν δεῖσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσαρῶν Τροπαρίων Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαΐων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφραγεν ἡμῖν Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πύλῳν οὐρου* κτλ. τὰ Ἀπολυτικά *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Συνταφέντες σοι, εἶτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλουῖα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.*

66. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθές, Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*, δευτεροῦντες αὐτὰ, Δόξα τὸ αὐτὸ, *Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα Ἐκ βαίων καὶ κλάδων, Καὶ νῦν Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, εὐθύς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀλλότριον τῶν μητέρων, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρικοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον, ἢ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ Δι' ἐυχῶν.*

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Προεστῶς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀνγκνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀνγκνώστης Κύριε ἐλέησον ἐβ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, κτλ. [ἀναγιγνωσκόμενων τούτων βραδέως, ὁ*

εἶτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὄφρακιόλοι.

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν λαὸν διὰ κατζίου] μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἔστιν, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων Ἐκ τυκτὸς ὀρθροῖται, τὸ Μέγα Ἀλληλουιάριον δις, καὶ δις, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ τυμφοὺς ἔρχεται ἐκ τρίτου δις μὲν ἀργῶς, ἄπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν Προστασίας τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτωμεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, λέγοντες Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἢ τῶν Ἁγίων σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ τρίτον Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Ψαλτήριον³⁹ καὶ ἀκολούθως ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειράν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνά μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριώδια ἀνά ε' ἐν ἐκάστη Ὁδῇ, καὶ αὐθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα ἡ η' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξα, λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγίον Πνεῦμα τὸν Κύριον, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἶτα τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὐθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἵτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰ ἰστῶμεν Στίχους δ', -τὸ Σοὶ δύο-

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμεις τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὀρθροὺς τοῦτους, εἴτε γρίριν τῆς συντομίας· εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέτε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἀναγινώσκειται ἰδιαιτέρως τὸ πρῶν ἐπὶ τοῦ Ἱερέως· ἀ.λ.λ' εὐχῆς ἔργον ἔστιν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέτε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀνάκαθεν ἡ βίσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφὴ ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Πρωθεωρίᾳ § 3 ὅπου σημ. 3.

40. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε, ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς

Ξα πρέπει γύμα καί, μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν, ἄρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον εἰ⁴¹, Ὁ ὦν εὐλογητός, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετνοίας, ἢ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκοῦσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν⁴².

68. Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὁραὶ Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο εἰς τὴν θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακρυτοι, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, ἢ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμικλὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ 5' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν Δευτέραν Εὐαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθύς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀποδείπνον, ὡς εἴθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριψιδίου ὁ 6' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὕρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολούθως τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀ-

ἁγίας εἰκόνας τῶν Παθῶν καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψάλλοντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸ Παραθρόνιον.

41. Ὅρα σημειώσιν 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἀκολούθοις ἡμέραις, ἤτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωίαν, εἴτε ἀφ' ἑσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει ὁμοίως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ'.

παρλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτελεῖσαν διατάξιν. ("Ὁρα τῆ Μεγάλη Δευτέρα).

72. Τὸ πρῶτὸ πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ἢ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ σ' Ἰδιόμελα τῶν Δίνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοῦ σοι τὸ *τάλαρτον*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἐπέρας, τὸ Μ. Ἀποδείπνον μετὰ τὴ Δόξα ἐν Ἑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ α' Χορός ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός *Τὴν ὑπερφνωῶς σαρκί*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀποδείπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαρλλάκτως⁴³ ὡς διατάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτὸ ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦνται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν 6' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχναίς ἐν ἐκάστη Προηγιασμένῃ, καὶ ὅθι καὶ ἐν ταῖς τριτῇ τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἀναγνωσθησομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς* ἢ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

⁴³ Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται ἐπὶ τοῦ 6' Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλον· Κύριε, ἢ ἐν πολλαῖς ἀμπερτίαις, ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρὰ, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἢ ἐν πολλαῖς ἁμαρτιαῖς, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἢ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἣτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστίν, ψάλλονται τὰ Τριῶδια Ἀνώγειν ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρτην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξήψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης Ὁδῆς. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα ἀφ' ὧν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς η' Ὁδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Ἠληρώσωμεν τὴν Ἐωθιρὴν, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δοσιότης, Καὶ νῦν Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδοῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουβικόν και Κοινωνικόν Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸ και ἀντὶ τοῦ *Εἰδομεν τὸ φῶς*, ἔπειτα *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ἢ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀριστήν τὴν ταπεινωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν και μέχρι Σταυροῦ και ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ. και τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγίᾳ και Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτός, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστῶς λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἱβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'* και τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος (βραδέως ἕως εὐ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια *Σῶσον Κύριε* κτλ. και ὁ Προεστῶς τὸν Ἐξάψαλμον, ἢ Μ. Συναπτῆ, και ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουϊάριον ἐκ δ' και τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς και ἀπαξ συντόμως, και ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ *Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης*· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριηκρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον και οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητάς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ *Εὐαγγέλιον*· εἰς τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι* (ὅπερ και εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), και ἀρχεται τοῦ δ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ποιός σε τρόπος Ἰουδα* και τὸ γ' *Εὐαγγέλιον*· εἶτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰουδας ὁ ποτέ σου μαθητής, και τὸ δ' *Εὐαγγέλιον*· εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Καίῳφα ὁ Θεός, και τὸ *Εὐαγγέλιον*· μετὰ

44. Ὅρα ἰδιαιτέραν κατ' ἑκτασιν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, εἰς τὸ Παράρτημα.

τοῦτο ὁ α' Χορὸς τὸ γ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Στχυροῦ, ὡς συνειθίσθη ἤδη σχεδὸν πανταχοῦ, εἶτα ἐξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Κλιθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, καὶ τότε λέγεται τὸ ς' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχεται ὁ α' Χορὸς τοὺς Μακαρισμοὺς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον Διμεμερίσατο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' καὶ τὸ ζ' Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ θ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τοῦ Κανόνος Πρὸς σὲ ὀρθροῦζω, ἀνά δ' ἑξήκοντα ἄρ' ἐκάστης Ὠδῆς ἀνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτήσις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ' καὶ τὸ θ' Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τὸ ς' Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν, καὶ τὸ ιε' Εὐαγγέλιον. καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' ἃ τὸ ις' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ', εἶτα Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, Σοφία, Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσιμὸς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμὸς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . . κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙ ΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' πρωΐαν ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστῶς τῷ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἔστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς

Δι' ἡμῶν ἡμεῖς τὴν ἡμέραν

ψαλμούς τῆς α' ᾠρας, εἶτα Δόξα Σταυρωθέντος σου Χριστέ, Κκι νῦν *Τί σε καλέσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς* ψάλλον τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἴνα τί ἐφρῦαξαν ἔθνη*, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δόξα Κκι νῦν *Τοῖς σιλλαβοῦσι σε παρανόμοις*· ἀκολούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὖθις *Τὰ διαβήματά μου*, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα*, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν *Χριστέ τὸ φῶς*, καὶ ἄρχεται ἡ γ' ᾠρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' ᾠραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε* τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν *Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ *Δέσποτα Θεέ*, καὶ ἄρχεται ἡ δ' ᾠρα.

82. Εἰς τὴν δ' ᾠραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν* τὸ β', Δόξα Κκι νῦν *Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ *Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*, καὶ ἄρχεται ἡ θ' ᾠρα.

83. Εἰς τὴν θ' ᾠραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς*, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ Σὸν *Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι* λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται *Δόξα Πατρὶ*, ὁ β' *Καὶ νῦν καὶ αἰὶ*, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀνγκινώσκει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν *Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου*, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος *Προσκυνούμεν σου τὰ πάθη Χριστέ* ὡπαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάκιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ *Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται

45. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς ᾠρας· *θυμῆ διὰ κατζίου ἀνὰ εἰς Διάκονοι* κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐνδύομενος τὸν σκηθεῖ μαρθάρ.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς 5' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Ἐὐ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, Καὶ νῦν Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς Ἰδαρόν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀνχνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' αὐβωνος τὸ Εὐαγγέλιον τὸ Ἐλπόμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ Ἐὶη τὸ κράτος, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλιν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἔρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀποστιχα, ἔξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαθείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιτάφιον, ἔξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ἔξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διεμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ὅπου ἴσταται ἡ ὑπηρετισμένη τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἴστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστιχῶν, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιῶσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἶτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ρίπτει μὲ εὐσμία ἀνθή αὐτὸ, ὁ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἀνθή, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὀφφικιάλοι· ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους*, εἶτα τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.*

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΟΣ

85. Περί τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτὸς⁴⁶ ἀναγινώσκεται συνήθως ὁ Ἄμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παρελειπόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατήλθες ἐλθκλήρον, Καὶ ὦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Μινδόνι καθαροῦ ἀπαξ, ἀργῶς, Δόξα* Καὶ ὦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς σ', ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὁδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρημὸς. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἀπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς*⁴⁹ ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὁδὴ τοῦ Κανόνος· εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς*, καὶ ψάλλεται

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται περὶ τὸ μεσονύκτιον ἵνα καταλείψωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς οἰκονομίαν καὶ ἐγκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφίων, ἥτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ἀναβάλλεται δὲ ἡ λειτουργία τὴν πρωίαν, καὶ οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, τότε ὁ Ἄμωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρῶν πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ.

48. Ἡδὴ λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηροτρικλήρων.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὁδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

ἡ Θ' τοῦ Κανόνος Ὡδή, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ Ἦζωή ἐν τάφῳ, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάριον καὶ θυμιᾷ αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολουθῶν δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστασία ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στάτews, ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἶτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι *ἠὲ λόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ ἄρχεται τῆς β' Στάτews Ἀξιόν ἐστιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων*· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στάτews *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι εἰς τὸ Ἐρρασαν τὸν τάφον ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανίον καὶ ρίπει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ροδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στάτews, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια καὶ τούτων πληρωθέντων, ἢ Συναπτὴ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξοποστειλάριον Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' (τοῦτο καὶ μόνον), εἶτα τὸ Πᾶσα προῆ καὶ οἱ Αἶνοι⁴⁹ εἰς δ' Ἄδξῃ Τῆν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικόν Ἀγιος ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένου τοῦ Ἐπιταρίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἤγουνται οἱ ἱερεῖς, εἶτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοῦ ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἶροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἔξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι Σοφία*· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον καὶ θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν τροπορευόμενος ἔμπροσθεν*

49. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου προσκυνοῦν τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαὸν· εἰ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον ὡσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλόμενοι τῶν Αἰνῶν, προσέρχονται ἀπὸ δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἱστῶνται αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

τοῦ Ἐπιταφίου, εἶτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ εἰδέχθη ἀλλότριος*, ἐπομένως τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο*, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ὃ δὲ Ἀναγνώστης ἐξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας *Ὁ συνέχωρ τὰ πέρατα*, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφητείαν καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥραις Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν*,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκτενῆ *Εἴπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν*, ὁ Ἱερεὺς *Σὸν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπόλυτις* παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειωθείσα ἦτοι *Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φοικτὰ Πάθη*) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἢ βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν Προοιμιακόν* εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ἠ' καὶ ψάλλομεν ἀναστασίμα Στιχηρὰ δ'*, καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'. *Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα α' Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν καὶ γ' Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου τῆς ζ' Ὁδῆς Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,*

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνον τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ ἀπέθετο*, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δύο ἄλλα τροπάρια, τὰ ὁποῖα ἡ συνήθεια παρεῖσηγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα προτάττωται τοῦ *Ὁ εὐσχήμων*.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρὸς τοῦ Ἐπιταφίου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, ὅτε ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῷ, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνος τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

ὁ ὑπερῦμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐν-
 τὰυθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰς ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ
 τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς
 η' ᾠδῆς, εἶτα Συνκπτῆ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ
 Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ
 τέλος Ἀλληλοῦια οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔνδοθεν τοῦ Βή-
 ματος ψάλλει εἰς ἤχον β' τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρινον
 τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δια-
 σκορπίζων δάρνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἅπαντα τὸν νῆον· οἱ δὲ
 Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης
 πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον
 ἀπ' ἄμβωνος Ὅψὲ Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-
 νος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χε-
 ρουβικοῦ ψάλλομεν τὸ πρὸν Τροπάριον εἰς ἤχον πλ. α' Σιγησάτω
 πᾶσα σὰρξ βροτέλα, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ
 μηδὲν γῆριον ἐν εαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βα-
 σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφα-
 ρισθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται
 δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ
 ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα
 Σεραφεῖμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον
 Ἀλληλοῦια· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος,
 καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς, Ἀλληλοῦια. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν
 τὸ φῶς ψάλλεται τὸ πρὸν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς· Ἐμνή-
 σθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Αἰ-
 στοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ ἔτη τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγῆθη
 ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἴδε Προθεωρίαι § 16 καὶ ἐκθεσιν
 τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς νυκτός εισερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἡ'*, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, εἶτα ψάλλεται μετὰ Στίχου *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς σ' καὶ μεθ' ἐλάχιστην Ὠδὴν ὁ Εἰρμός, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν δ' Ὠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰκόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασι τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον *Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἐστενὴς καὶ**

Ἀπόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένον τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλον ἀργῶς μετ' αὐτῶν τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτήρ, ἕπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προδιωρισμένην ἐξέδραν² ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὅφθ' σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ³ καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρεῖς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρεῖς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ μετ' αὐτοῦ, τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν ἐπὶ τέλος ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Σύναπτήν Ἐν εἰρήρῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Νεῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, ἀνά 5' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν μεν, ἐκάστην Ὁδὴν, ἢ Καταβασία, ἢ Αἰτησις καὶ ἢ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὁδὴν, Ὅτι σὺν τὸ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἁγία-

1. Εἴθισται ἐν τισὶ μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ δικηροτρικῆρου ἀνημμένου ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καρδέλλας τῆς πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλον τὸ αὐτὸ λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ἐπὶ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περιχοπτομένων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 10ου ἐδαφίου μέχρι τοῦ 16ου ἥτοι ἀπὸ τοῦ κάκει με ὄφονται μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους. Ἐν ἄλλαις ὁμοῦ ἐκκλησίαις καὶ πόλεων καὶ Μοριῶν λέγεται τὸ δεύτερον Ἐσθιτὸν Εὐαγγέλιον Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου.

σται καὶ δεδοξασται, εἰς τὴν ε' Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Ἐπὶ τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ἠλόγηται καὶ δεδοξασται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἢ Ὑπακοή Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον χύμα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἀπᾶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ψάλλεται ἡ ζ' καὶ ἡ Ὁδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχῇ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτιάν κόσμου.

Ὡ θείας, ὦ φιλῆς...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τῆς Τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ὡ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτό]

Ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ ἡ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ἐπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοήσωμεν,
ὁ β' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τὸ Χριστὸς ἀνάστη, ὁ α'
τὸ αὐτὸ, ὁ β' αὐθις τὸ αὐτὸ, καὶ ἄρχεται

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ὁ*
Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμὴν, καὶ εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνάστη γ', εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν ς'
μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον αὐθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἄλα λάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

*Ταῖς προ-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου, Σώ-
τερ, σῶσον ἡ-
μᾶς.*

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσει ἡμᾶς καὶ εὐλο-
γήσει ἡμᾶς.

Ἐπιφάνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

*Σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀ-
ναστάς ἐκ νε-
κρῶν.*

3. Τοῦτου ψαλλομένου γίνεται ὁ ἄσπασμος τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐνιαχοῦ ὁμοῦ γίνεται ὁ ἄσπασμος εἰθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καθόρου πρὸς κτεῖονα εὐκολίαν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ⁴. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπερκοή Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε⁵, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλοῦια, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὁπισθάζμωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς γύμ⁶, καὶ ἀνγκινώτικται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χριστοστόμου *Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος⁷*, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτικὸν τοῦ Χρυσοστόμου *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἶτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ*

4. Τὸ Ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὁπισθάζμωνον εὐχὴν Χριστὸς ἀνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ μετὰ τοὺς Αἵνους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ἥδη ὅμως καθιερώθη εὐλόγηται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

Πατριάρχου ἐκφωνουμένου εἰς τὸ τέλος Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς Ἀληθῶς ἀνέστη, ὁ Πατριάρχης Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὀλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδιων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἔνθα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος^β.

Ο· ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἔνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων πρενδεδυμένων τὰς οικείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἀργόν, ἀκολούθως, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικῆρων καὶ μετ' αὐτοῦ; ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβειων τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάρων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὁ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαιησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυχτικοῦ, λέγεται ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀπαξ· Πρόλαβοῦσαι τὸν ἕρπον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα Ὡς ζωηφόρος, Καὶ ἔνθ' τὸ τοῦ Ἱψίστου ἡγιασμένου, Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ ἔνθ' τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὸ Δε' εὐχῶν καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κτ.λ. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυχτικοῦ, ὡς προεῖπομεν.

- Ἱερῶν καὶ Διακόνων εἰτέρεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶτα ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνάστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐν § 1 διατάξιν· ἀκολούθως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκρώνησιν Ὅτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἀνακτάσιμα Στιχηρὰ Τῶν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειρὰν γ' τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διευαμβούλου, θυμιᾷ τὰς εἰκόνας· καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς Δόξα Τῶν σωτήριον ὕμνον, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ Παρῆλθεν ἢ σκιά τοῦ νόμιου, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἀργῶς ἐλόκληρον ἔξω, εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθύς ὁ Πατριάρχης Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀνχνιώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης ὀψίας μέχρι τοῦ Οὐ μὴ πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανόμενα· καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπεριτὴν δέησιν, ἡ ἐκφωνήσις Εἶη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιχηρὸν Ἠ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ ἀκολούθως τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνάστη γ' τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμὸν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἐσπερινός.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὠριτυμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδύθει πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἵσταται μετὰ θυμικτοῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ· ἀκολούθως ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνάστη ἐκ γ' ὡς διευτυπώθη γβῆς ἐν § 1, εἶτα

ἡ Συναπτὴ, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ψάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαραλλάκτως· ἀλλ' ἀρ' ε' μόνον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ³ μετὰ τὴν τῆς Ὁδῆς, ὁ Διάκονος λέγει Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυντηρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπνώσας (δὶς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς μετὰ τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὰ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος εὐλόγη... Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγινωσκομένου Εὐαγγελίου.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ε' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκην ἔχων Χριστέ, καὶ δ' τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῆ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἀρχεται ὁ β' Χορὸς, Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ γ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου, Δόξα Σαλπίζομεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνά δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λέγομεν Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἢ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα γύμα, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηρὰν ἀπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὡδὴ τῶν Κανόνων· εἶτα ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανὼνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιγερὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς θεοχαριτωτε, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνᾶριον Ὑδωρ τὸ ζωήρρον τῆς Πηγῆς, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' γύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προσημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Κορῶν ἀνά μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα κητὶ σπειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τὸ Πρακείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστος, τὸ Ἀπολυτικίον Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον⁹ μετὰ τὸν Ν' ^{ἤχου} ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριπλῆς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἶτα ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἑξίον ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον⁹ καὶ ἡ Ἐξοψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ἑαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β' [Ἑλλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον⁹ καὶ ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆ· ἡ Ὑπακοὴ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν¹⁰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπασι. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προτόμοια εἰς δ', Δόξα Κεὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, τὸ Χριστὸς ἀρέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιγηρὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Κεὶ νῦν εἰς ἤχον α' Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας μετὰ

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν μυσίαν ποιούμενον τοῦ Ἁγίου Κυρίου, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτή, οὐκ ἀπεικώτως παρελείπετο τὸ Ἅγιος Κύριος τῆς ἡμέρας.

τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, καὶ τὰ β' Κατανυκτικὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τὸ εἰς τὸν α' ἤχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένον τοῦ μηνήματος ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρῶτα Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ, κτλ. εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων δις, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἐορτῆς, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὰ β' Ἐξαποστειλάρια ἀνά μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, καὶ γ' τῆς ἐορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου

τοῦ μηνήματος, καὶ Κοντάκιον τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Σὲ τὴν φαιεντὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίει Ἱερουσαλήμ, Χριστὸς ἀνίστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΗΘ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτικά καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Μετὰ μύρων προ-

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγιγνωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος καταλιμπάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολουθίας Κυριακὰς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειράν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρώτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρηγήθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διπλάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως; Ἄξιόν ἐστιν.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παρὰλύτου γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀρέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραίνεσθω τὰ Οὐράνια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς; Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρῃ, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος; τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον ὁ

Κανών τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κά-
θισμα Ῥήμα παράλυτον, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα. Ἀφ' ε' Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παρλύτου, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα
τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρλύτου. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα
ἡ τὰς τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πά-
σχα, καὶ τὸ τοῦ Παρλύτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀνεστάσιμα Στιχηρὰ
δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ
Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτικίον Εὐφραϊνέσθω τὰ Οὐ-
ράνια, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ
Ἄγγελος ἐβόα, Συμφώνως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χρι-
στοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Ἐὶ τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παρλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης,
καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Μνημοσύνη

23. Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμια-
κός, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Πάρεστιν ἡ με-
σότης ἡμερῶν εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης. Εἴσο-
δος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πεντηκοστῆς ἐφθέστηκεν, Στίχοι Μνή-
σθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Ὁ δὲ
θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτικίον
ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῆ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος

12. Οὕτως εἰθισται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐναλ-
λαγὴν ἴσως, νὰ λέγωνται τὰ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος ἀντὶ τοῦ Φωτίζου
φωτίζου . . .

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμκ. Οἱ Κανόνες ἀκρύτεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ Θάλασσαν ἔπηξας, εἶτα ἡ Θ' Ὁδῆ, καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἢ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' ΚΥΡΙΑΚῆ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνεβῶν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιάσθω σήμερον φραδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τὸ β' τῆς Σαμα-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὖθις τῆς ἑορτῆς. Ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἀγάλλον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδονται. Τῇ δὲ Δευτέρῃ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδονται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ ε' ΚΥΡΙΑΚῆ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κῆριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Δικαιοσύνης Ἡλιε, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν σιγάραρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεσι, καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοδοκίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κέθισμα Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλοναρίων καὶ τῶν β' Θεοδοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα λερόν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειράν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ὀκτωῆχου δ' Στιχηρὰ Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἥλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοδοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Τρισάχιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοδοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκούσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι, καὶ ὁ Προεόρτιος Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στί-

χου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κέθισμα Ὡμιάτωσας Χριστὲ, καὶ τὸ ἕτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβάσιαι τῷ Σωτήρι Θεῷ, καὶ στιχολογοῦμεν *τὴν Τιμιωτέραν, ἢ Καταβατίαν Σε τὴν ὑπὲρ τοῦν, τὰ β' τοῦ Τυρλοῦ Ἐξαιροτειλάρια.* Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τὰ τῶν Αἶνων τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἑσπέρια τοῦ Τυρλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τις λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Τὸν συνάναρχον λόγον.*

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα,* Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς 4' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ Τῆς ΕΟΡΤῆς ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρίψαλμος ἐν ᾗ λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον,* καὶ Κοντάκιον *τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*· εἶτα ἀντὶ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* λέγεται (ὡς εἰθίσται νῦν) *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, ψάλλεται* ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· ἔσθθεν τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'* καὶ ἀνά γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ ἀπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἶτα ἡ Συναπτὴ. Εἰς τὸ *Κέριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτιώχου *τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν ς'.* Δόξα *Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον,* Καὶ νῦν *τὴν παγκόσμιον δόξαν,* Εἴσοδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *τῷ πάθει σου Χριστὲ,* καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, *Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα,* τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

36. τῷ Πρῶτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὄρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἁγίας

Τραπέζης ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς χθὲς· εἶτα ἡ Συναπτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Κκτ: βκτ: ἡμοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἵτησι: καὶ ἡ Ἐκφώνησι: ἐν ἐκέστη Ὡδῇ. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ ἠ' τοῦ Κινόνος Ὡδῇ· εἶτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδῇ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἔ
 ✕ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄρχεται ὁ Προοιμακὸς μετὰ τοῦ Δεστέ /
 προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιό-
 μελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς ε' δευτεροβντες τὸ α'. Δόξα Καὶ
 νῦν Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς
 ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα,
 Δόξα Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
 γ' καὶ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς
 τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
 Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λι-
 τή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεός Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
 λος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ β', οἱ Ἀναβηταί, τὸ α' Ἀν-
 τίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνάβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγα-
 μῶ, Κύριος ἐν φωτῇ σάλπιγγος, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ γ'
 Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ
 ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον
 Σήμερον ἐν Ὁρατοῖς αἱ ἡμετέρες δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι
 εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε'
 τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς εορτῆς Ὑπό-
 μνημα. Αἱ Καταβασίαι, Θείῳ καλυφθεὶς, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ
 μὲν α' Κανὼν ἄνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἄγγε-
 λοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη
 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ἡνω· ἡ Καταβασία Χαίροις Ἄνασσα, τὸ
 Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀ-
λαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός βασι-
λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἦπέταξε λαοὺς ἡμῶν καὶ ἔθνη ὑπὸ
τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
χθησαν.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορογενῆς Υἱός.

Ταῖς πρε-
 σβείαις τῆς
 Θεοτόκου.

Σῶσον ἡ-
 ἡμᾶς . . . ὁ ἐν
 δόξῃ Ἀναλη-
 φθεὶς.

Ἀρτίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. } Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ.

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀ-
νοίξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα μου.

Εἰσοδικόν, Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σαλπιγγος· Σῶσον ἡμᾶς Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς·
τὸ Ἀπολυτικίον Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν πληρώσας, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξα-
ρέτως Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦ· Κοινωνικόν Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
μῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικόν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἶη τὸ
ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ¹³.

Τῆ Ζ' ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Λ' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν
Πατέρων δ'. Δόξαι Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μα-
καρίσει σε. Εἰσοδος Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προειμένον καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσιμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξαι Τὴν
ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστή-

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ἐκτίθεται
τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἰσοδὸν δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκτός
δηλοῖται τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως· Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς, εἰς τὸ
Ἐξαρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ εἰς τὸ Μετὰ φόδου Θεοῦ, τὸ Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ.

ριον, τὸ ἀναγνώστειον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πτετέρων, Κεὶ νῦν τὸ Ἀνελήθηθις ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδοξασιμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπνοὸς τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πτετέρων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασταὶ Θεῶν καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πτετέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μικαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πτετέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Πτετέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ Ἀνελήθηθις ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρχοκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38—40, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀνεγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελεῦς μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Περσικεῦῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 5' Στιχηρὰ, Μαρτυρικά Ϟ *Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ γ' τῶν Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, ἀντὶ Προκειμένου ψάλλεται τρεῖς φορὰς τὸ Ἀλληλοῦια ἐκ γ' μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορὰς.* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυρικὸν *Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώματα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα Ἀρχῇ μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ τὸ Λί ψυχῶν αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκίστη Ὁδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, εἶτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ Τριωδίῳ, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρως, καὶ Ἀπόλυσις.*

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ Τριτάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα τὸ Ἀλληλοῦια μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρως· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, καὶ ὁ Ἄμιμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀνάπανσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Ἀφ' 5' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ἰπόμνημα

τοῦ Τριωδίου· εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς Ἐκστηθι φρίττων Οὐρανί, καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμός Ἀπορεῖ πῦσα γλῶσσα, τὰ β' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα Ὡς ἄνθος μαραινεται, Καὶ νῦν Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χόμα, ἢ Συναπτὴ, καὶ τὰ δ' Ἀπίστιχα Ἐχῶν ἀκατάληπτον, Δόξα Ἄλως τῷ Ἀδὰμ, Καὶ νῦν Ὡρθῆς ἐνδιατημα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, Ὁ βάθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τεῖχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπανσον Χριστὲ (ἔρχετο ᾠδὴν τοῦ ἑσπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξα, ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν¹⁴. εἶτα ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐτεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤῆΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆΣ¹⁴

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, οὐ στιχολογούμεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν

14. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀποκρῆς περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημειοῖ τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντινου ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀρσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου μνησθῆτε εὐσπλαγχνε, ὅπερ ἢ Ἐπιτροπὴ εἰρδίσκει ἀπροσφώνε, καὶ ὤρισε τὸ α' Ἀπολυτικίον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγομένου ἐκ σινηθείας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

εις δ' και τα ε' του β' η̄γου *Είδομεν το φως εις σ'*, Δόξα Και νυν *Δεϋτε Λιουι, Εϊτοδος, το φως Ιλαρον, το Προκειμενον 'Ο Κυριος εβασιλευσεν, και τα 'Αναγνωματα. Εις τα 'Αποστιχα, τα γ' 'Ιδιόμελα 'Αγροϋντα τα εθνη Κυριε, Δόξα Και νυν Γλωσσαι ποτε, το 'Απολυτικιον Εϋλογητος ει Χριστε ο Θεος η̄μων εκ γ' και 'Απολυσι: 'Ο εν ειδει πυριτων γλωσσων οϋρανόθεν καταπέμφας το πανάγιον Πνεϋμα επι τους αγιους αυτου Μαθητας και 'Αποστόλους Χριστος κτλ.*

48. Τῇ Κυριακῇ εις τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικιον εκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Κηρίσματα εκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' η̄γου, τὸ Προκειμενον *Τὸ Πνεϋμά σου τὸ αγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὀφίας μέχρι τοῦ 'Αν τινων κρατῆτε κεκράτηνται: 'Ανάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νυν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος 'Ελέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμρότεροι ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κηρίσμα ἄπαξ, ἀρ' σ' τὸ Κοντάκιον ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ: εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδῆ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις, καὶ τὸ β' ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Παράδοξα σήμερον εις δ', Δόξα Και νυν Βασιλεῦ οὐράνιε Δοξολογίᾳ Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτικιον.**

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

'Αντίφωνον Α'.

**Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ·
ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.**

**'Ημέρα τῇ ἡμέρα ἐρεούετι ρῆμα καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.**

**Οὐκ εἰσὶ λαλαῖα οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φόβος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ρήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρε-
βελαις τῆς
Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάδοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄ-
λοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε ἁ-
γαθέ. *καὶ ἁγίου*

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορφογενῆς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλεὺς . . .

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔ-
δωκας αὐτῷ . . .

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος.

Εὐλογητός
εἶ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Εἰσοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν
καὶ ἡγαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μὴ
τῆς φθορᾶς διαπειρᾶ κνοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου,

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ
τῆν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ
Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ σημειωθεῖσα Ἀπόλυσις*¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κόριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ γ' τῶν Αἰῶν Ἰδομελα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺς οὐράνιε, Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρόν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνά μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροωμένου ἀτκεποῦ, ὁ Πατριάρχης λέγει· τὸς Εὐχαῖς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν 6' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἰπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὐθις ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἕτεροι δύο Εὐχαῖς εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μορογενοῦς σου Υἱοῦ· εἴτα τὸ Καταξίωσον Κύριε μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὐθις Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαῖς¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον

16. Ψάλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηοτρικῶν καὶ ἴστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἰστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἄρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς Ἰλαρόν ἔξω καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1855 φέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαῖς τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἰχπε' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὐταὶ Εὐχαῖς συνηνωμέναι εἰς δύο.

ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνά-
 παυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν· ὁ Διάκονος
 Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
 φιλόπρωτος, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι κτλ. Εἴη τὸ κράτος,
 καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχ. Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς
 πᾶσιν, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα,
 Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Εὐλογητὸς εἰ Χρι-
 στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου
 Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλλων κτλ. εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ
 Θεὸς, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισά-
 γιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς Ἐλέησον
 ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἶτα
 μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὁρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνθετος. Εἰς τὸ
 Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Κα-
 θίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ οἱ
 Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἀνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Καθι-
 σμα Τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἀπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς
 ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρης τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, αἱ Καταβασαίαι Θεῶν καλυφθεὶς μόναι, εἶτα ἡ θ' Ὁ-
 δῆ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἴ-
 νους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσαὶ ποτε συνεχέθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς
 ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτικίον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Χρι-
 στὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς
 τὸ Ἐξαίρετως, Χαίροις ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόπρωτε, τὸ Εὐ-
 δομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ελ-
 δει πυρίτων γλωσσῶν . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς
 πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ
 τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρξάλλ-
 κτως ὡς διευτυπώθη ἐν β' 47—49, ἐξαίρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερι-

νῶ¹⁹ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Χαίρεις Ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.*

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσμοιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ, Δόξα Λεῦτε πιστοὶ σήμερον, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξίον ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἄρ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυρια-

19. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχον μόνον η'.

κῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ταξίς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξιποπτειλάρειν, τὰ 6' τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναττάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν *Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Ὡς ἔντιμοι, ἐκλεκτοί. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, *Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ,

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τῆ Πρασκευῇ περὶ τὴν θ' ὥραν, καταλθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῶ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρον τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερίζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῶ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμβάνουσι κειρὸν ὁ, τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἐτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχidiaκόνος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ Πατριάρχης ἄρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ σὺράνιε, Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τριτάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἀξίων ἔστιν*, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατήσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἴστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ β' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἐτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ β' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Πριμικῆριος μένει ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον ἐνῶ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προσταχθὲν* ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνας καὶ θυμιάσας τρίς, ἄρχεται ἀναγινώτκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκίων θυμιῶν ἀνά τρίς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἰκίων Στάσεως, ἀπάζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων· καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικῆριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεὶ διὰ σχήματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, προπορευομένων τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρικητριάρχη καὶ ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνας καὶ θυμιάσας τὸν Πατρίάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνά τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν δ' τῶν Οἴκων Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων τῶν Οἴκων, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποσιθήμενος τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὁμοφόριον, παρκαμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴν, καθ' ἣν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν δευτερον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὁμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ συντόμου *Τῆ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει τὴν γ' τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς δ,τι δ προσηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν ζ', η' καὶ θ' Ὁδὴν. Ψαλλομένης τῆς ζ' Ὁδῆς, ἐξεληθόντες τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιάσας κατὰ τὴν τάξιν τὸν λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' Ὁδὴν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ *Τῆ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει τὴν δ' τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῆ ὑπερμάχῳ*, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Διαμβούλου ἐλθὼν ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξεληθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερέων, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας θέσεις, ἧτοι ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἵτανται ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώ-

στης Ἱερέως εξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμίχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιρῷ, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ Ἄσπιλε ἀμβλιπτε καὶ τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ *Κάθισμα Τῆν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου*· τούτου πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογήτας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν*.

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ τὴν 15' ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδούχων καὶ ἀγγελλόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερός τῶν ἐφημερίων κληρὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ράβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζράνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχει ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ράβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχει ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Νάον προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διβάμβουλον). Φθίσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἔπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδόχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιᾷ, ὡς εἴθισται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία*, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολούθως τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ εὐθὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει Δικαιοσύνην μάθετε Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ Ζήλος λήψεται λαόν, καὶ τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταί, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ ἀργοσυντόμως*· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξα καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵτανται ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οικείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ἕνα ἐνδύθη ἄφεις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἕνα τῶν Διπλόων· ἀρχομένου τοῦ β' Χοροῦ ψάλλειν τὸ β' *Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ Μα-*

θηται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικῆρια, ἡ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικῆρια, ἵτανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ ἀργοσυνητόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα τιθέασιν ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἵτανται ἀνά δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρικῆρια, ὁ δὲ Πριμικῆριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὁραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κτλ. ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματι σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀρχιδιάκονος Πρόσχωμεν*· καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάτῃ εὐλαβεῖα καὶ προσοχῇ ἀκρωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικῆριου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵτταται αὖθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικῆριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταῦτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερατικάς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵτανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵτανται περὶ αὐτὴν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀπκισάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὖθις καὶ ἵτανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατούντες δικηροτρίκηρα, ὃ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελίῳ καὶ ἀνγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμως τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου ἢ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερά Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπιναλαμβάνεται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματῆως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθεξῆς διὰ τούτους ὁμοῦ οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βήματος ἰστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιὸς σε τρόπος Ἰουδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰουδας ὁ ποτε σου μαθητῆς καὶ ἀνγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Ἔττα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρῆστις τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανώξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιώντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἔνθα πῆγνυται ὁ Σταυρός¹. ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπιναλαμ-

1. Ἐν τῷ πατριαχικῷ γαῶ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μέχρι τοῦδε) ἢ ἔξοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγένετο μέχρι τῆς πατριαρχίας

βάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον φάλλον αὐτὸ εἰς τὸν ἦχόν του· εἶτα ὁ β' Χορὸς *Μῆ* ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκειται τὸ 5' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακκαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν, Κύριε, ὁ δὲ β' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακκαρισμὸν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην φάλλει τὸ τροπάριον Διὰ ξύλου Ὁ Ἀδάμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακκαρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ Καὶ νῦν *Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, φάλλεται τὸ Προκειμένον Διμερισάντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' φαλμὸν χύμα, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Η' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς φάλλειν τὸν Κανόνα *Πρὸς σὲ ὀρθοῦ ἔω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνά δ' τροπάρια μετὰ τοῦ Δόξα σοι Ὁ Θεὸς ἐν ἐκλάτῃ Ὡδῇ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν η' Ὡδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται φάλλειν τὴν θ' Ὡδὴν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμι, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, καὶ ἀκολουθῶς φάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον *Τὸν Ἀρηστὴν αὐθημερόν ὅπερ φάλλεται ἐκ γ' φαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἔρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἵσταται ἐν τῷ ὀρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκειται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς φάλλει τὸ *Πᾶσα προῆ. Εἰς τὸ Αἰρεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογῆσας τὸν λαόν, τοῦ α' Χοροῦ φάλλοντος τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ φάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἰῶν Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μυστήγῳσιν********

Σωφροτίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασσίας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριώδιον σημεῖοι τοιαύτην τινὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἤδη ὅμως καθιερώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὁ λαὸς γαίεται ποθῶν ἵνα εἰλαθῶς προσεκηγήσῃ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἀμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θειάθρωπον.

ἀναγινώσκειται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, *Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν γύμα*, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ *Πληρώσωμεν τὴν Ἐσθιρὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ* κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ἀναγινώσκειται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν *Ἦδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύφας λέγει *Εὐλόγησοι Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθείς τὴν χεῖρα, λέγει *Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου* κτλ. ὁ δὲ ἐπειπὼν τρεῖς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἰστάμενος εἰς τὴν Ὁραϊὰν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματι σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον* ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν *Παρασκευὴν*· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμόν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεῖα*· τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσι ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπᾶριον *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου τῷ τιμῷ σου αἵματι*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔπωθεν, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις*· ὁ Ἱεροδιάκονος *Σοφία*, ὁ Ἀρχιμανδρίτης *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Δόξα*

σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιῆσας τρίς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότητος ἡμῶν*, φθάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἴσταται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐλογήσας αὐθις τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαόν, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

2. «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεός τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀθένητην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κήριον κήριον (θεῖον), Κύριε φίλιτε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Ἀμήν».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α'.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίτια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου Ἀγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλονται Στιχηρὰ τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ ἐγκαίνιαζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ ἀνά δ', τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἢ ἐορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἢ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἢ τινος τῶν ἐπισήμως ἐορταζομένων Ἀγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἐν τύχῳτιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ *Κύριε ἐπέκραξα* ψάλλον-
ται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ γ',
Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχ, Δόξα τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγ-
καινίων ἀντὶ Θεοδοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγ-
καινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστει-
λᾶριον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴ-
νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἁγίου
τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ
Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἐν τύχῳτιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου,
ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἁγίου γ' καὶ β' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ
ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Ἀνα-
γνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ
ἀναστάσιμα Ἀπόστιχ, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν
Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁ-
γίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζο-
μένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, ὁ ἀνα-
στάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου,
τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστά-
σιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δό-
ξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἦ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπι-
σήμως ἑορταζομένου Ἁγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ
Δοξολογία καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

Δ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρά τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς ς' καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ϛ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ β' τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναστάσιμα Ἀποστάσιμον Ἁπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ β' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων. ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστῃ τῶν προταχθειῶν περιπτώσεων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινισμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἀπ' ἐσπέρας ἀπέργεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ Εὐλογητὸν, τὸ Τριτάγιον, Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια *Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον, εἶτα τὸ Ὡς ἀπ' ἀρχῆς τῆς φύσεως, Δόξα Μαρτύρων* θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἔστι πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινισμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ καίει κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ *Λυχνικὸν καὶ παννυχίς*¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδι-

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπρία, ἀλλὰ τανῦν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρα, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος, μεθ' οὗ τελεῖται τὰ Ἐγκαίρια καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία.

ξαμένω τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρῶτ' ψάλλεται ὁ Ὄρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχούσης ἡμέρας διάταξιν (ἔρα τὰς διατάξεις § α'—ς). Μετὰ δὲ τὸ Πᾶσα προΐη καὶ τὸ Αἰτεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἶτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ὡς συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰῶνων, τὸ Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτικιον τοῦ Ὄρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἶτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῆ χύτρα ἐγχέονται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυχρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδατος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ἕπως θερμανθῆ, εἰς ἔκπλυσιν τῆς ἁγίας Τραπέζης· εἶτα περιδεσμούνται τὰ χαρτῖα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίβου, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χεῖλου· δακτύλου δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἔσωθεν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μετὰ τετριμμένον μάρμαρον ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, καὶ εὐθὺς τὸ *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, εἶτα *Συναπτὴ μικρὰ πρὸς τοῦ Διακόνου Ἔτι καὶ ἔτι*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν*, εἶτα *Εἰρήνη* πᾶσι, ὁ Διάκονος τὰς *κεφαλὰς ὑμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν* μυστικῶς καὶ τὴν *Ἐκφώνησιν* *Εἴη τὸ κράτος*¹, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, αἶρει τὰ ἅγια

Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἀγίου Δίτκου, προπορευομένων τῶν Ἱερῶν μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἐξαπτερόγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἁγιοὶ Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαός) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομελῶν Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου. Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων Ἐγκαινία τιμᾶσθαι Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθησι τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς σ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος· ἐλθὼν δὲ τελευταίον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Ἐὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως· τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθησι τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, εἴτα καὶ τὴν τῆς Βιτόδου Εὐχὴν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὕτων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάραθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἐνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἰστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τις ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαός, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθῃ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἐγκαινία, καὶ ἰκοιούθῃ τῇ Λειτουργίᾳ, διατίπτει δὲ ἵνα τελειωθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

λείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ *Διωνία* ἢ *μητή-
μη* τῶν κτητόρων τοῦ ἁγίου *Ναοῦ* τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφω-
νοῦντος *Διωνία* ἢ *μητήμη*, καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτει τὰς δύο
Εὐχὰς, καὶ μετὰ τὸ *Ἀμήν* εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κηρομα-
στίχην, ἣν ἐκχέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συναφαρμόζει τὰ χαρτία·
εἶτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, τίθεσσι ταύ-
την ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς
ἦχον β' τὸν 144 Ψαλμὸν *Ἐψώσω σε ὁ Θεὸς μου*, καὶ ξεομένης τῆς
ἀπορρευσάσης Κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευ-
σε, ψάλλεται ὁ 22 Ψαλμὸς *Κύριος ποιμαίνει με*· εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς
ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ
περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων
ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ
ἀμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο
αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλιῶν δεσμουμένων καὶ αὐ-
τῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται
ἐπέυχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος
Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρ-
χος*, εἶτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον*
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν
Ἐν εἰρήρῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ
Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ λαβὼν τὰ
Νίτρα (ἢ μοσχοσάπωνα), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν με-
ρῶν καὶ ρίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἶτα
φέρεται χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου*
δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπέυχεται τὸ ὕδωρ
μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τρα-
πέζης, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ*
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ
τῶν Νιτρῶν ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν
μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ Κίονα, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερ-
σὶν ἐκπλῆναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου·
τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 Ψαλμὸς *Ὡς ἀγαπητὰ τὰ*
σκηνώματά σου, Κύριε· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγι-
σιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶ-*

νας, καὶ λαβῶν Βιβλίον (Κανίον) ῥοδοστάγμου ἐπιχύσας πλύνει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμινσιῶν, καὶ τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἤχον βαρῶν τὸ *Ῥαντις με ὑσσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι, εἴτε αὔθις δοξάζει λέγων Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε ῥῆν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ λαβῶν τὸ δοχεῖον τοῦ ἀγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, ψάλλων τρίς τὸ Ἀλληλουῖα, ὡς περ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυρούς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἐκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τράπεζαν σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιμινσιῶν· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπεζῆς· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμὸς Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τεριπνὸν, καὶ μετὰ ταῦτα αὔθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ῥῆν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ τὸ Δόξα σοι, ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων·* εἴτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπεζῆς τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηραμαστίχης, ἀκολούθως ἐραπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, οὗ οἱ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμὸς *Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ·* μετὰ τοῦτο αὔθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμὴν,* καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγεῖῳ κινῶ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲλως ἐκχυθῆναι ἔξω οὐδὲ ῥνίδα μίαν, καὶ σπογγιστάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ κινῶ, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἀγίας Τραπεζῆς (ἦτοι τὸ ἐράπλωμα) καὶ ἐραπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμὸς *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν·* καὶ αὔθις ἐκφωνεῖ *Δόξα σοι, ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμὴν·* μετὰ τὸ Ἀμὴν, ἐραπλοῖ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς τὰ ἐγκαινιασθέντα Ἀντιμινσία θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἴτα γίνεται ὁ ἀσπασμός· μετὰ τὸν ἀσπα-**

σμέν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατῶν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἅπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν *Κρίνον με, Κύριε· τοῦ Ἀρχιερέως θυμιαῶντος*, εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βασταζῶν τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἓνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηυσὸν (Κολώνα καὶ Καμάραν) τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ παρτοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε τῆν καὶ ἡεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτὴν "Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἶτα Εἰρήνῃ πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ "Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ κανδήλα κακινὴ καὶ θρυαλλίς (φουτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ ἀποτίθησι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, εἶτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββηκον, τὰ μανδύλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπὲρταῖς ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου Ἠληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.**

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Α'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου } Ταῖς πρεσβεΐαις
καὶ τύπον σιγηνώματος δόξης σου. } τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἰες ἀγαπητὰ τὰ σικηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

B'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω· κατασικηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἄγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς Ἰηὲ Θεοῦ, ὁ ἰναστάς κτλ.

Γ'.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερῆσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πενυομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχεύτης, προηγούνται τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται ἅπας ὁ Κληρὸς πρὸς προὔπαντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱεράς αὐτῶν στολάς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρὰ οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῷ, οἱ δὲ δύο ἵστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διδάμβουλον, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῆ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ὅτι σοῦ ἔστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ Ὅτε καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὐθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀνακινῶσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὃ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσελθὼν ἐγγχειρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, ἀσπάζομενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὀδηγούμενη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολ. λλά ἔτη*, μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν *Πολυχρόνιον* ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολ. λλά ἔτη. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν* τοῦ ἀγίου Δεσπότητος ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους παρταξέως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναόν, ψάλλουσι τὸ "Ἄξιόν ἐστιν, ὃ δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσελκλιάν, ἐγγειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὃ δὲ Μ. Λογοθέτης ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον, ὃ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητόν, ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης "Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον *Ὡς τῶν αἰχμηλῶτων ἐλευθερωτῆς*, ὃ δὲ β' *Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξόν ἡμῖν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ. ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμὸν, ὃ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογούντος τὸν λαόν, τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότητος ἡμῶν*, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετὴ.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἵσταται δὲ ἐν τῷ προαθρονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Χαζράνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔνθα ἀκρωνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν δικνομήν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπετέρων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Λέστοτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης "Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ β' τὸ Ὑπομονῆς στύλος γέρονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη* εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς εἴθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος "Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐτάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Λεσπότην*

καὶ Ἀρχιερέα. Εἶτα ὁ Πατριάρχης ἀνγκινώσκει τὴν Πράξιν, συγ-
χωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθο-
δόξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βιβλιοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ
Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπο-
γράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιε-
ρεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον
καὶ Ὠμοφόριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα
τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστά-
μενοι τὴν δεξιάν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῆς 16' ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς Ὠρας σημαίνει τῇ 16' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ Ὠραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὀρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὁραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς σ' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς σ'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ἃς ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶι

ΚΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).

» Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

» ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἀγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιαρχῶν.

» ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

» Λ'. Τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου ς'. Τοῦ ἀγίου Νικολάου.

» ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὁρὰς.

» ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

» ΚΣ'. Τὴν Συναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου	Α'.	Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
»	Ε'.	Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὁρας.
»	Σ'.	Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
»	Ζ'.	Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
»	Α'.	Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β'.	Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ'.	Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἀπριλίου	ΚΓ'.	Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ'.	Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
Ἰουνίου	ΚΔ'.	Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
»	ΚΘ'.	Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἰουλίου	ΙΑ'.	Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
Αὐγούστου	Σ'.	Τῆς Μεταμορφώσεως.
»	ΙΕ'.	Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
»	ΚΘ'.	Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῆς Ἁγίας καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον, τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ περὶ τὸν ἁγίου.

Τῆς Ἁγίας καὶ Μ. Πέμπτης, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Τῆς Ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, εἰς τὰς Ὁρας καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ', εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Δευτέρας, Τρίτης καὶ Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου.

Τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἔκταλαι ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὁσάκις ἂν ἐχοροστάται ὁ Πατριάρχης, συνεχωροστάτου ἀυτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὄρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχωροστατούσι, μόνον ὅμως ἐν τοῖς ἑφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἤτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

A'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχη μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, φάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἑξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

B'.

Ἄν δ' ἡ χειροτονία συμβῇ ἐν Κυριακῇ ἀπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἢ θ' Ὁδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἑξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοδοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ ὡν Ὑπερευλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἶ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον "Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, "Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Αἰεεττε, Τὸ Πρεῖμί σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἀναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἂν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ τὴν θ' Ὁδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα β', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Μετὰ τὴν Δοξολογίαν *Σήμερον σωτηρία*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς*. Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομνηστικῆς ἐορτῆς ἂν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἐορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὴν

Λειτουργίαν τῆ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτικά, μετὰ τὴν Εἴσοδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὐδὲν προηγείται ἄπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχῳσι πλείονες τοῦ ἐνός Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἐσπέρας ἂν γένηται Εἴσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχιστον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἕξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν μέχρι τοῦ καὶ ἁγίου Πνεῦμα Θεοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἄπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἕξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. Καίτοι πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμῶν καὶ σέβασθαι ἀλλήλους, ἀλλὰ προηγόνται ἢ κατὰ ὄψθικια ἢ κατὰ τὰ προσβεβία τῆς χειροτονίας.

Λιτήν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ τὸ Εἰρήρῃ πύσι· ὁ δεύτερος τὸ Δέσποτα πολυέλεε· καὶ ὁ τρίτος τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· εἶτα ὁ πρῶτος κατάρχει τοῦ Θεοτόκου Παρθένου βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ λειτουργοῦντι ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ Δεῦτε προακηγήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ κατὰ τὴν Εἴσοδον, εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶτος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς τὴν τρίτην φορὰν². Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἐξ ὑπακομιῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὅσακις ἂν δέῃ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τὰξιν ἕκαστος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργῶν γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κεκανονισμένης ὥρας. Εἶτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμβάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆσαι καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγούμενων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Κατὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτρικῆρων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, εἶτα τὰς τε ἱεράς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπο-

2. Καθὼς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατακριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνεώτων, μὴ ἀκούμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον Πάντων ὑμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός.

3. Ἐὰν ὦσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἢ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τούτου χεῖρα.

λυτίκιον⁴ καὶ τελευταίον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀποψαλῆ δις ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἔξωθεν καὶ αὐθις τὸ πέμπτον ἔσωθεν. Εἶτα Δόξα Καὶ νῦν ἔξωθεν, ὡς καὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικῆρων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμῶς, ψάλλεται αὐθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἀπὸ ὁ Διάκονος εἶπη τὴν Ἐκφώνησιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν τὸ Κύριε σώσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὐθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐτάκουσον ἡμῶν. Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δις ἔξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῆ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίας περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῆ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἰσοδὸν καὶ μνημονεῖ ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῆ τάξει Ἀρχιερέως.

4. Ἐὰν ἢ Μημόσυρον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερός Κληρικός ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐὰν ἢ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκηρα, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Διάκονος τὸ Τριπάριον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἤχον δ' τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατάπανσιν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἄγιοι σου ἀναπαύονται· Δόξα Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἄγνη καὶ Ἄχραντος Παρθένος·* Εἶτα ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .* ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἶτα ἄραντες τὸ λείψανον, προπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετά λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύκην καὶ Ράβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἀφ' οὗ δὲ εἰσέλθωμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τριχηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ β'.*

ἀκ' *Ἄνωμοι ἐν ὁδῷ, Ἀλληλουῖα.*

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλουῖα (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἄθυμια κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπαρόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὴν ἐντολήν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Ναὶ, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολὰς σου. Ἐλέησον με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησον με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχρῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην,

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζητήσα.

Ἄπο τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀλληλούια.

Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώτερον τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούια.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούια.

Τῆς φωτῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούια.

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὺν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλάσεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούια.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογητῶν προβάλλεται τὸ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε).—Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με.—Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου.—Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου.—Δόξα τῷ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος.—Καὶ νῦν Χαῖρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.—Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐὰν ὡσι πολλοὶ Ἱερεῖς; εἰς ἓνα ἕκαστον Τροπαρίου μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἐκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογητάρων οἱ Χοροὶ ἀρχονται τῶν κατ' ἤχον νεκρωσίων Ἰδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύτης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἐστῆκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μίαν βροτῆ καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλήνθρωπος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραινεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος νεκροὶ, ὡς ἐν συσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπειθῶν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηράνισται διὸ Χριστῷ τῷ ἀθάνατῳ βασιλεῖ βοήσωμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραυομένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ὅπως γοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς θεῖω βουλήματι ἀποτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλήνθρωπε.

Ἦχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου Ἰωάννου, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνημασι, καὶ εἶδον τὰ

ὄστ' αὖ τὰ γερυγτωμένα καὶ εἶπον, ἄρα τίς ἐστὶ βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πέρης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἄλλ' ἀνάπανσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλάγιος β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπεῖξαι φύσεως, γῆθέρ μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῷ σου καὶ ζωοποιῶ ἔμπνεύσει, δι' ὃ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπανσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλάγιος δ'.

Θρηῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνελεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπανσιν.

Δόξα Πατρὶ (ὁ αὐτός).

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέψατο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπανσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἀγνή Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἰκέεινε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγροεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθῆτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐθις ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολούθως ἢ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀπασιμὸν ψάλλουσι, ὡς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Προσόμιον Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασιμὸν ἀδελφοὶ τῷ θανάτῳ, εὐχαριστοῦντες Θεῷ καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψanon μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ θρηνω καὶ ὁδύρομαι.

Ἐάν ἡ Διακαινήσιμος ἐβδομάς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνάστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνάστη ἅπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνάστη τρίς, τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' ψάλλεται τὸ Σαρὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασιμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀπὸ εἰτέλθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Χριστὸς ἀνάστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολούθως ἢ νεκρώσιμος συνήθως Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπίωθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροῦς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἐστὶ τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κτ' ἤχον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ').

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἐννεατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῆ μετὰ τῶν ἐννέα ἀύλων ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, ὡς αὔλος καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *Τεσσαρακοστὰ* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πάλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῆ, ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγείῃ ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουσι τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἑρμηνευτικοὶ τούτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μὴ γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσας συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἐορτῶν, ἧτοι τοῦ Μηηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἔττον εἰς Πίναξ, ὅς· ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐχέριαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινηταὶ ἐορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἧτις ἐστὶ τὸ πρῶτον ὄριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἧτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἧτοι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὄρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἐορτάς τοῦ Μηηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὡς ἐν κατοπτρῷ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διακλύειν πάντα διασταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῆ καὶ ἀποβῆ εὐχερεστερα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις:

Α'. Τὸ Ἅγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξύ τῆς ΚΒ' Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος: ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἑναρξίς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου: τῶν δ' ἐν ταῖς δυοῖ πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἑορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρώτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ὅταν ἄρχηται τὸ Τριωδίον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἡ ζητουμένη ἑορτή: καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱεράς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐθ' (1889) ἔτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριωδίου συμπίπτει; εὐρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἧτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἶτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυοῖ στήλαις τῆς ἑορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦται καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ἣ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

Β'. Αἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἑορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατὸν νὰ ἄρχηται τὸ Τριωδίον, μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἧτις δυνατὸν νὰ τελεῖται ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἑορτῶν αἱ μὲν ιβ' ἀνήκουσι τῷ Τριωδίῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δεικνυσὶν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαΐου, ἦτοι τῆς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτός, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτός, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στήλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδὴλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελούσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βισέκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῶ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἢ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἢ τοῦ Τριωδίου ἐνάρξις, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηρολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῶ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὅμως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχερεῖά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπίπτουσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος αωπθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον αβ' (1900) ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἢ ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προθήκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πασχάλιου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτῃ κειμένην, ἦτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκεῖνο ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μὴπω ἐλθούσης τῆς

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετὰ τὴν ΚΘ' ὁμοῦ αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰπαπαντῆς, ἣτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει, αὐπθ' (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος (ὡς προείρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ, αβ' (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ ὁμοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχη δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ήμερομηνία	Πάσχα ήμερομηνία		Ἰδε Τοπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	§
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	42—44
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
11	22	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1
15	26	Τῇ Δευτέρῃ.	1
16	27	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6
17	28		

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία		Ἴδε Τυπικῶ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ III' Ἰανουαρίου τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανα- ραστοῦ καὶ Κυρίλλου.	8
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπέτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. Ἐφ' ἑβδομάτῃ τῆς τοῦ Τελώνου	3—4
12	23	καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ K' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Ἐφ' ἑβδ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριωδίου ήμερομηνία	Πάσχα ήμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
19	30	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
25	5	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—7
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδῇ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώ- του ἑβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
		<i>Ἀπριλίου</i>	
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6
27	7		
		<i>Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.</i>	<i>ἴδε Τυπικοῦ</i>
<i>Ἐἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται</i>	<i>Τὸ Πάσχα ἔσται</i>		<i>§</i>
<i>Ἰανουαρίου</i>	<i>Ἀπριλίου</i>	<i>Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει</i>	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	1—3

19	30	Τῆ Πέμπτη.	
20	31	Τῆ Τετάρτη.	1-3 1-3
	'Απριλίου		
21	1	Τῆ Τρίτη.	1-3
22	2	Τῆ Δευτέρα.	1-3
23	3	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ 'Ασώτου.	5-7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1-3
25	5	Τῆ Παρασκευῆ.	1-3
26	6	Τῆ Πέμπτη.	1-3
27	7	Τῆ Τετάρτη.	1-3
28	8	Τῆ Τρίτη.	1-3
29	9	Τῆ Δευτέρα.	1-3
30	10	† Τῆ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5-7
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ Β' Φεβρουαρίου ἢ Ὑπα- παντῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιη- σοῦ Χριστοῦ.	ἴδε Τυπικοῦ
		Ἡ μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς συμπύπτει	§
'Ιανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῆ Δευτέρα τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.	21-24
12	23	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.	11-13-20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	1-3
14	25	Τῆ Παρασκευῆ.	1-3
15	26	Τῆ Πέμπτη.	1-3
16	27	Τῆ Τετάρτη.	1-3
17	28	Τῆ Τρίτη.	1-3
18	29	Τῆ Δευτέρα.	1-3
19	30	† Τῆ Κυριακῆ τῆς 'Απόκρως.	11-13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	12	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13
		—	
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ I' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου Γερομάρτυρος Χαλαλάμπους.	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει.	§
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἐβδ. τῶν Νηστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρῃ.	26—27
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	26—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρῃ.	12

20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρῃ.	1
27	7	† Τῇ Κυρ. τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρῃ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρῃ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—5

Τριωδίων ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῆ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἢ 6' εἵρεσις τῆς τιμᾶς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω- δίων ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμπύπτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῆ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῆ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῆ Κυρ. τῆς Στυροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομ.	1
15	26	Τῆ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῆ Πέμπτη.	2
17	28	Τῆ Τετάρτη.	2
18	29	Τῆ Τρίτη.	6—8
19	30	Τῆ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῆ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῆ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῆ Πέμπτη.	9
24	4	Τῆ Τετάρτη.	9
25	5	Τῆ Τρίτη.	6—8
26	6	Τῆ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῆ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῆ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῆ Πέμπτη.	9
31	11	Τῆ Τετάρτη.	9
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Τρίτη.	6—8
2	13	Τῆ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	4
5	16	Τῆ Παρασκευῆ.	1
6	17	Τῆ Πέμπτη.	1
7	18	Τῆ Τετάρτη.	1
8	19	Τῆ Τρίτη.	1
9	20	Τῆ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῆ Παρ. τῆς τοῦ Ἀτώτου ἐβδ.	1
13	24	Τῆ Πέμπτη.	1
—			
Ἐκ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχχ ἔσται	Τῆ Θ' Μαρτίου τῶν Ἁγίων Μ' Μαρτύρων.	ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων συμπύπτει	§
11	22	Τῆ Δευτ. τῆς τῶν Βαίων ἐβδ.	11
12	23	† Τῆ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῆ Παρασκευῆ.	17—18
15	26	Τῆ Πέμπτη τοῦ Μ. Κωνόου.	15—16
16	27	Τῆ Τετάρτη.	14
17	28	Τῆ Τρίτη.	11
18	29	Τῆ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	11
19	30	† Τῆ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	13
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῆ Παρασκευῆ.	6
22	2	Τῆ Πέμπτη.	4—5
23	3	Τῆ Τετάρτη.	12
24	4	Τῆ Τρίτη.	11
25	5	Τῆ Δευτ. τῆς Δ' ἐβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνῆς.	8—10
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρι.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	11
2	13	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	11
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος.	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος.	1—3
—			
		Τῇ ΚΕ' Μαρτίου ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.	Ἴδε
Εἰ τὸ Τριῶ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμ- πίπτει.	Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακινήσιμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῆ Μ. Παρασκευῆ.	69
17	28	Τῆ Μ. Πέμπτη.	65—68
18	29	Τῆ Μ. Τετάρτη.	64
19	30	Τῆ Μ. Τρίτη.	63
20	31	Τῆ Μ. Δευτέρα.	62
	Ἄπριλιου		
21	1	† Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῆ Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βαίων.	49—50
24	4	Τῆ Πέμπτη.	21
25	5	Τῆ Τετάρτη.	21
26	6	Τῆ Τρίτη.	20
27	7	Τῆ Δευτ. τῆς 5' ἐβδ. τῶν Βαίων.	30—31
28	8	† Τῆ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῆ Παρασκευῆ.	37—41
31	11	Τῆ Πέμπτη τοῦ Μ. Κωνόου.	36
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Τετάρτη.	32—35
2	13	Τῆ Τρίτη.	20
3	14	Τῆ Δευτέρα τῆς Ε' ἐβδομάδος.	30—31
4	15	† Τῆ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	23—25
6	17	Τῆ Παρασκευῆ.	22
7	18	Τῆ Πέμπτη.	21
8	19	Τῆ Τετάρτη.	21
9	20	Τῆ Τρίτη.	20
10	21	Τῆ Δευτέρα τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	† Τῆ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυ.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῆ Παρασκευῆ τῆς Γ' ἐβδομ.	1—8

Τριωθίων ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία		Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰς τὸ Τριωθίων ἀρχεῖται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρι.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρῃ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρῃ τῆς Διακαινησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπέπτει	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδ.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11 10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρῃ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύ- του ἑβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοκεντηκοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό- ρων ἑβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβ- δομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησί- μου ἑβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακινήσιμου.	1—2
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	8
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
12	23	Τῆ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύ- του ἑβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῆ Τρίτῃ.	
30	10	Τῆ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῆ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	
2	13	Τῆ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῆ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῆ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῆ Τρίτῃ.	
6	17	Τῆ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῆ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	2—3
9	20	Τῆ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῆ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῆ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῆ Τρίτῃ.	1
13	24	Τῆ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδ.	1
—			
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ Η' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπύπτει.	
11	22	Τῆ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῆ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῆ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῆ Τρίτῃ.	16
15	26	Τῆ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πα- τέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῆ Παρασκευῆ.	16
19	30	Τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου			
21	1	Τῆ Τρίτη.	
22	2	Τῆ Δευτέρα.	
23	3	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῆ Παρασκευῆ.	
26	6	Τῆ Πέμπτη.	
27	7	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῆ Τρίτη.	4—6
29	9	Τῆ Δευτέρα.	4—6
30	10	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῆ Παρασκευῆ.	4—6
2	13	Τῆ Πέμπτη.	4—6
3	14	Τῆ Τετάρτη τῆς ἑβδομάδος Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῆ Τρίτη.	
5	16	Τῆ Δευτέρα.	
6	17	† Τῆ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό- ρων ἑβδομάδος.	1—3
8	19	Τῆ Παρασκευῆ.	1—3
9	20	Τῆ Πέμπτη.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΑ' Ματου τῶν Ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων συμπέπτει	
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρ.				
1	12	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	9	
2	13	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8	
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	6	
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	6	
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7	
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	6	
7	18	Τῇ Παρασκευῇ.	6	
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	6	
9	20	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	3—5	
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—2	
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—2	
12	23	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	1—2	
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	1—2	
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Μαΐου ἢ Γ' εὑρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.		ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ εορτὴ τοῦ Προδρόμου συμπύπτει		
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.	11	
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	10	
	Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.		
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.		
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.		
24	4	Τῇ Τρίτῃ.		

25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	7
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πα- τέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	5
5	16	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	1—2

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΝ Τῇ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Περὶ τῆς Θ' Ὁρακ.

Σελὶς 1, § 1, σειρὰ 7, εἰς τὸ *Βλέπων ὁ ληστὴς* πρόσθετος δόξα α' Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ νῦν «Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα».

Περὶ Προκειμένου.

Σελὶς 8, § 11, σειρὰ 10, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος Μ. Προκειμένα ψάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διακωνησίμου ἐβδομάδος, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Περὶ Ἀρτοκλασίας.

Σελὶς 9, § 11, σειρὰ 17, πρόσθετος Ἄλλ' ἐν τῇ Διακωνησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ «Θεοτόκε Παρθένε» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Περὶ Ἀποστίχων.

Σελὶς 9, § 13, σειρὰ 3, πρόσθετος καὶ τῶν προσορτίων αὐτῶν.

Περὶ Μεσονυκτικοῦ.

Σελὶς 15, § 17, σειρὰ 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος ἄτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθημέραν Ὁρθροῖς.

Περὶ τοῦ Θεοῦ Κύριου.

Σελὶς 16, § 19, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος τὰ δύο Σάββατα τῶν Ψυχῶν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ «Ὁ βᾶθου σοφίας», δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ τὰ αὐτά, προψαλλομένου τοῦ Ἀλληλοῦσα μετὰ τῶν Στίχων.

Περὶ τοῦ Μεγαλάνει ἢ ψυχῆ μου.

Σελίς 23, § 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθεσ Περὶ τοῦ «τὴν τιμιωτέραν» ἔρα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σελίς 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσσει.

Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰῶν.

Σελίς 24, § 31, σειρὰ 19, ἀνάγνωθι Ἄναστάσῃμα γ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερών». Καὶ παρακατιῶν σειρὰ 22, τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰῶν.

Σελίς 25, § 32, σειρὰ 18, πρόσθεσ καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Σελίς 37, § 46, σειρὰ 9, πρόσθεσ ὡς καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

Σελίς 38, § 47, [σειρὰ 13, πρόθεσ Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτω ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» τὸ «Ὁ βάθυ σοφίας».

Περὶ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Σελίς 39, § 50, σειρὰ 7, πρόσθεσ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «Ἀόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκρόασι.

Σελίς 42, εἰς τὸ τέλος τῆς 1 § πρόσθεσ Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἐσπερινοῖς Εἰσοδος οὐ γίνεται ἐξαιρουμένων τῶν Ἐσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν· ὕθεν μετὰ τῆς Εὐχῆς τῆς Θ' Ἄρας εὐθύς ἀναγινώσκεται ὁ Προομιαικός, καὶ μετὰ τὸ «Φῶς Ἰλαρόν» καὶ τὸ Προκείμενον ἀνευ Συναπτῆς τὸ «Καταξίωσον», ἀκυλούθως ἢ Ἐκτενῆς «Πληρῶσωμεν τὴν ἑσπερινὴν» κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ Ἄραια Πύλη μένει κεκλεισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσερχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Περσίου Θυμαίων εἰς τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελίς 61, § 1, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀφαιρέσον τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελίς 63, § 2, σειρά 1, ἀνάγνωθι Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν. Σελ. 64, § 4, εἰς τὴν Ἀπολυτίκιαν πρόσθετε τοῦ Ὁσίου. Σελ. 65, σειρά 8, ἀντὶ ἐν Σαββάτῳ ἀνάγνωθι ἐν Δευτέρᾳ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελίς 88, § 3, σειρά 17, πρόσθετε καὶ ἐκ τῆς 5' φῶθης τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου 8'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελίς 94 § 2 σειρά 1 ἀνάγνωθι ἑξ ἑσθλασίου ὁ δὲ ἡμῶν γεν.
Σελίς 100, § 6, σειρά 6, ἀνάγνωθι Κοινωνικόν «Λίνετέ».

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελίς 100, § 3, σειρά 17, ἀνάγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελίς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διάρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελίς 143, § 5, σειρά 13, πρόσθετε καὶ Καταδχοίσι: «Θυθοῦ ἀνεκκαλυφθε» διπλαῖ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῆ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σελίς 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθετος Περιπτώσεις. Α'. Ὁτκτύτος καὶ πρὸ τῶν § 11, 19 καὶ 21 Β', Γ', Δ' τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 183, § 15, σειρά 2 πρόσθετος καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν». Αὐτόθι σειρά 14, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφιδίου γ'.

10.—Τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σελίς 194, § 20, σειρά 10, διορθωτέον Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοινὸν τοῦ Ἁγίου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυσις.

24.—Τῆ Α' καὶ Β' εὐρέσει.

Σελίς 198, § 7, σειρά 3, διορθωτέον οὕτω τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου τὸ Προκείμενον «Ἐκεῖ ἐξανατελώ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

Σελίς 206, § 9, σειρά 19, πρόσθετος Αὐ Καταβασαίαι ἐν μὲν τῆ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριφιδίου, ἐν δὲ τῆ Β' Δ' καὶ Ε' τὸ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Σελ. 207, § 11, σειρά 1, ἀνάγνωθι τῆς Β', Γ', Δ', Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος. Σελ. 20, § 20, σειρά 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.

25.—Τῆ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελίς 215, § 7, σειρά 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Σελ. 224, § 13, σειρά 6, πρόσθετος ἡ Ὑπακοή. Σελ. 232, § 47, σειρά 1, πρόσθετος, ἀντὶ μετὰ τὸν Ν' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν τὸ Τρισάγιον κτλ. Σελ. 245, § 72, ὑποσημείωσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Σελίς 255, ἐν τῇ ὑποσημείωσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος

πλήν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέρικ Στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Αἰνῶν ψάλλονται μόνον τοῦ Ἁγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

Σελίς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθει: Εἰ δὲ τύχοις ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 285, § 7, ἀντὶ τῶν § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράψε 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

24.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 289, § 7, σειρὰ 5, ἀνίγνωθι: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐν σελίδι 305, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πρόσθει: Ἐάν ἡ ΑΑ' Ἰουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ προσεορτίος τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλειμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῷ Κανόνος προσεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Νανοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σελίς 342, § 19, ἀντὶ σελίς 338, γράψε 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον.

Σελίς 346, ἀντὶ τοῦ § 29, γράψε 28.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας.

Σελίς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράψε 28, 29.

Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 355, § 39, σειρὰ 9, πρόσθεσις πρώτον ὁ Εἰρηλός «Ὁ Θεοτάτος προετύπωσε». εἶτα εἰς τὸ α' Τροπάριον κτλ.

Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 366, § 55, σειρὰ 15, πρόσθεσις καὶ τῆς Ὀσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι «Ἰπομένων ὑπέμεινα», καὶ «Ἐστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου». Αὐτόθι: σελίς 367, § 57, ἀντὶ § 27 γράφει 31.

Τῆ Μ. Δευτέρα.

Σελίς 371, § 67, σειρὰ 27, πρόσθεσις καὶ φάλλομεν τὰ β' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν «Κύριε ἐρχόμενος» καὶ παρακατιῶν, σειρὰ 31, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράφει 31.

Τῆ Μ. Παρασκευῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σελίς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθεσις τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» κτλ. εἰς 5'.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῆ Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου.

Σελίς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνίγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν».

Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Σελίς 404, § 42, σειρὰ 9, ἀνίγνωθι τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς.	γ'
ΠΥΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Πανηγυρότητος	»	ια'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμην. Συνόδου καὶ ἐρμηνεύεται αὐτοῦ. Παρακινετικά ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἱωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου	»	ιγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	1
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	2
Περὶ τοῦ <i>Εὐλόγητος ὁ Θεός</i>	»	2
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	»	2
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ <i>Κύριε ἐκέκραξα</i>	»	5
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν	»	6
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικῶν	»	7
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προκειμένου	»	8
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναγνωσμάτων	»	8
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	8
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ <i>Νῦν ἀπολῦεις</i> καὶ τοῦ Τρισαγίου	»	10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	Σελ.	11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	11
Ο ΟΡΘΟΣ	»	13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ	»	13
Περὶ τοῦ Ἑξψάλμου	»	15
Περὶ τοῦ Θεοῦ Ἄριστος	»	16
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	17
Περὶ τῶν Κηθισμάτων	»	17
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβαθ- μῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	18
Περὶ τῶν Κανόνων	»	18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Ἰεροπα- ρίων τῶν Κανόνων	»	19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' ᾠδῇ Καθίσματος	»	20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου	»	21
Περὶ τῶν Καταβασίων	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' ᾠδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλό- ρει ἡ ψυχὴ μου	»	23
Περὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων	»	23
Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν	»	24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν	»	25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν	»	26
Περὶ τῆς Δοξολογίας	»	2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς <i>Σήμερον σωτηρία</i>	»	28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	29
Περὶ τῶν Ὑποτικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν	»	29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων	»	29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	»	30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτικίων	»	31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων	»	32
Περὶ τοῦ Ἰρισχίου Ὕμνου	»	34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου	»	34

Περὶ τοῦ Ἀλληλοῦια τοῦ Ἀποστόλου	Σελίς	35
Περὶ τοῦ Χερουβικῆ ὕμνου	»	36
Περὶ τοῦ Ἀξίον ἔστιν	»	36
Περὶ τοῦ Κοινωνικῆ	»	37
Περὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς	»	38
Περὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Εὐλογία Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Δι' Εὐχῶν	»	39

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ-		
ΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας	Σελ.	41
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡᾳ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΚΟ-		
ΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς		
Λειτουργίας.	»	49
Μεσονυκτικῆ τῆς Κυριακῆς.	»	51
Ὁ Ὁρθρος	»	52
Ἡ Λειτουργία	»	56
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ,		
τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ		
Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορ-		
ταζομένων Ἁγίων	»	63
Μὴν Σεπτέμβριος	»	63
» Ὀκτώβριος	»	86
» Νοέμβριος	»	94
» Δεκέμβριος	»	110
» Ἰανουάριος	»	140
» Φεβρουάριος	»	175
» Μάρτιος	»	202
» Ἀπρίλιος	»	247
» Μάϊος	»	264
» Ἰούνιος	»	287

» Ἰούλιος	Σελίς 294
» Αὐγούστος	» 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακή τοῦ Γελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ. 329						
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	» 330						
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	» 331						
Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω	» 334						
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	» 336						
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<table style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">}</td> <td>ὁ Ὁρθρος</td> <td>» 338</td> </tr> <tr> <td></td> <td>ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγισμένων</td> <td>343-344</td> </tr> </table>	}	ὁ Ὁρθρος	» 338		ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγισμένων	343-344
}	ὁ Ὁρθρος	» 338					
	ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγισμένων	343-344					
Τὸ Μέγα Ἀποδείπνον	» 346						
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348						
Παρασκευή τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348						
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 349						
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας	» 350						
Κυριακή Β' τῶν Νηστειῶν	» 354						
Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνησεως	» 355						
Κυριακή Δ' τῶν Νηστειῶν	» 359						
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 360						
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	» 360						
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὁρθρου	» 362						
Παρασκευή τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 363						
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείπνου	» 363						
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὁρθρῷ	» 365						
Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν	» 366						
Παρασκευή τῶν Βατίων	» 367						
Σάββατον τοῦ Λαζάρου	» 368						
Κυριακή τῶν Βατίων	» 369						
Μεγάλη Δευτέρα εἰς τὸν Ὁρθρον	» 370						
Μεγάλη Τρίτη	» 372						
Μεγάλη Τετάρτη	373						

Μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὁρθρον	Σελίς	374
Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν	»	375
Μεγάλη Παρασκευὴ { Αἱ Ἔσραι	»	376
{ Ὁ Ἑσπερινός	»	378
Μέγα Σάββατον { Ὁ Ὁρθρος	»	379
{ Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας	»	381

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα { Ὁ Ὁρθρος	Σελ.	383
{ Ἡ Λειτουργία	»	386
{ Ὁ Ἑσπερινός	»	388
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου	»	389
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου	»	390
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα	»	391
Τῷ Σαββάτῳ ἢ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ	»	393
Τῇ Γ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	394
Τῇ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	395
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	»	396
Τῇ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	397
Τῇ ς' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	398
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα	»	400
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως	»	401
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συνόδου	»	403
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Μνήμη τῶν Κε- κοιμημένων)	»	405
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	»	406
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων	»	411

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου	Σελ.	415
---	------	-----

Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν	Σελίς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἐγκαινίων Ναοῦ	» 426
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ- κουμενικοῦ Θρόνου	» 436
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμενικὸν Θρόνον	» 438
Η ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ΙΝΔΙΚΤΟΥ τῆς Α' Σεπτεμβρίου	» 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν	» 440
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα- τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῶ	» 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ	» 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ	» 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας	» 450
Περὶ Μνημοσύνων	» 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἤτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων III' ἀκαινῆτων Ἑορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντός τοῦ Τριῶδιου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου	» 457
Ὁ Ἑορτοδρόμιος Πίναξ	» 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	» 481